

نظام آموزشی استرالیا

۷ ملاحظات تاریخی
۱۳ ملاحظات جغرافیایی
۱۵ ملاحظات سیاسی
۱۸ ملاحظات اقتصادی
۲۰ پول
۲۰ مالیات
۲۲ ملاحظات علمی
۲۵ تاریخچه آموزشی دهه ۱۹۹۰
۲۷ ارتباطات
۲۹ جمعیت
۳۲ ترکیب جمعیتی

۳۴	اشتغال
۳۴	ساعت کاری، اضافه کاری و تعطیلات
۳۵	تعطیلات عمومی
۳۶	تعطیلات محلی
۳۸	آموزش های شغلی
۳۹	پرداخت های خانوادگی
۴۰	انجمن های حرفه ای
۴۰	زبان
۴۱	دستور و واژگان
۴۲	وابستگی و ارتباط زبانی
۴۲	وضعیت کنونی زبان بومیان
۴۳	سیاستهای آموزشی
۴۴	چالشهای فراروی نظام آموزشی
۴۴	جهانی سازی
۴۵	فن آوریهای ارتباطی و اطلاعاتی
۴۵	اصلاح بازار - نیاز به انعطاف پذیری و شایستگی بیشتر
۴۶	بازسازی بازار کار
۴۷	ساختار آموزشی
۵۱	آموزش پیش دانشگاهی
۵۲	آموزش پیش دبستانی
۵۲	ساختار آموزشی
۵۳	خدمات مراقبتی کودکان
۵۳	نهادهای مرکزی
۵۴	آموزش پایه
۵۴	ساختار آموزشی
۵۵	آموزش ابتدایی
۵۵	ساختار آموزشی
۵۶	آموزش متوسطه
۵۶	ساختار آموزشی

۵۸	آموزش مقدماتی متوسطه
۵۸	ساختار آموزشی
۶۰	ارزشیابی تحصیلی
۶۰	جدول زمانی مدارس
۶۲	آموزش پیش دانشگاهی
۶۲	ساختار آموزشی
۶۳	سال تحصیلی
۶۳	امکانات آموزشی
۶۳	سرویس حمل و نقل مدارس
۶۴	تغذیه دانش آموزان
۶۴	ارایه کمک به والدین دانش آموزان
۶۴	بورسیه تحصیلی
۶۵	ارایه کمک به دانش آموزان معلول
۶۵	آموزش عالی
۶۵	ساختار آموزشی
۶۸	سال تحصیلی
۶۸	زبان آموزشی
۶۸	مقاطع آموزشی
۶۸	مقطع کارشناسی
۶۹	مقطع کارشناسی ارشد
۶۹	مقطع دکتری
۶۹	مدارک تحصیلی
۷۰	ارزشیابی مدارک تحصیلی
۷۲	دانشگاهها
۷۴	انتخاب دانشگاه
۷۶	پذیرش تحصیلی
۷۸	پذیرش دانشجویان خارجی
۸۲	نهادهای دانشجویی
۸۲	انجمن ها و اتحادیه های ملی دانشجویی
۸۳	ارزشیابی تحصیلی
۸۳	سیستم نمره دهی

۸۴	امکانات دانشجویی
۸۴	امکانات اقامتی
۸۵	خوابگاه یا خانه های مهمان
۸۵	مدارس شبانه روزی
۸۶	آپارتمانهای دانشگاهی
۸۶	دانشکده های شبانه روزی
۸۷	اشتغال دانشجویی
۸۷	صدور مجوز اشتغال به کار
۸۸	ویزای دانشجویی
۸۹	بیمه خدمات درمانی
۸۹	کمک هزینه دانشجویی
۹۰	اصلاحات آموزشی
۹۲	پژوهش و تحقیقات
۹۲	تحقیقات آموزشی
۹۲	اهداف عمومی
۹۲	اولویتهای پژوهشی حوزه آموزش
۹۳	نقاط قوت
۹۴	بودجه تحقیقاتی
۹۴	آموزش معلمان
۹۴	آموزش معلمان پیش دبستانی و ابتدایی
۹۶	آموزش معلمان مقطع متوسطه
۹۷	آموزش فنی و حرفه ای (VET)
۹۷	ساختار آموزشی
۱۰۱	سیاستهای آموزشی
۱۰۲	سیاستهای آتی
۱۰۶	آموزش عالی فنی و حرفه ای
۱۰۸	آموزش عالی در حوزه صنایع
۱۰۹	آموزش بزرگسالان
۱۰۹	آموزشهای کوتاه مدت و فشرده

۱۰۹	آموزش غیر رسمی
۱۰۹	آموزش خصوصی
۱۱۰	مدارس خصوصی
۱۱۰	آموزش عالی از راه دور
۱۱۱	پذیرش تحصیلی
۱۱۱	مدارس آزاد
۱۱۵	نهادهای مرکزی
۱۱۵	آموزش استثنایی
۱۱۵	سیاستهای آموزشی
۱۱۵	مدارس تخصصی ویژه کودکان نیازمند
۱۱۶	همکاریهای آموزشی
۱۱۶	همکاریهای بین المللی
۱۱۹	امتیازات آموزشی
۱۲۱	اصول و اهداف آموزشی
۱۲۱	اولویتها و علایق آموزشی
۱۲۲	قوانین آموزشی
۱۲۳	مدیریت آموزشی
۱۲۴	نهادهای مرکزی
۱۲۵	بودجه و هزینه های آموزشی
۱۲۸	بودجه آموزشی مدارس آزاد
۱۲۹	بررسی تطبیقی کمکهای مالی دولت به مدارس دولتی و غیردولتی
۱۳۰	اعتبارات دولتی بخش آموزش
۱۳۱	سراجه هزینه دانش آموزی
۱۳۲	سیاستهای دولت در قبال هزینه های آموزشی
۱۳۲	بودجه بندی آموزشی
۱۳۴	اشتباه شاخص بودجه بندی سنتی (ERI)
۱۳۵	الگوی تأمین اعتبار بر اساس وضعیت اجتماعی/اقتصادی (SES) مدارس
۱۳۶	تامین اعتبارات کمکی مدارس
۱۳۷	بودجه بندی مدارس کاتولیک

- ۱۳۷ بودجه بندی آموزشی دولتهای فدرال و محلی
- ۱۳۷ تصویر کلی بودجه بندی جاری آموزشی
- ۱۴۰ نقش دولتهای فدرال و محلی در تأمین مالی مدارس غیر دولتی
- ۱۴۱ تأمین اعتبار مدارس غیر دولتی توسط دولتهای ملی و محلی
- ۱۴۱ تأمین اعتبار دولتی پروژه های بزرگ آموزشی
- ۱۴۲ متوسط هزینه های جاری مدارس دولتی
- ۱۴۲ بودجه بندی جاری آموزش ایالات مختلف کشور
- ۱۴۲ نیوساوت ولز (NEW SOUTH WALES)
- ۱۴۳ قلمروهای شمالی (NORTHERN TERRITORY)
- ۱۴۳ کوئینزلند (QUEENS LAND)
- ۱۴۴ استرالیای جنوبی (SOUTH AUSTRALIA)
- ۱۴۵ ایالت تاسمانیا (TASMANIA)
- ۱۴۵ ایالت ویکتوریا (VECTORIA)
- ۱۴۶ استرالیای غربی (WESTERN AUSTRALIA)
- ۱۴۷ هزینه های آموزش عالی
- ۱۴۸ هزینه زندگی
- ۱۴۹ هزینه های دانشجویی
- ۱۵۱ هزینه سرانه دانشجویی
- ۱۵۱ هزینه های تحصیلی دانشجویان خارجی
- ۱۵۲ نهادهای سرمایه گذار

ملاحظات تاریخی

استرالیا از قرون پیش ، منطقه مسکونی گروه‌های خاص نژادی بوده است. این سرزمین نخستین بار توسط اسپانیاییها مشاهده گردید.

اما هلندیان نخستین کسانی بودند که پای بدانجا نهادند (سال ۱۶۰۶). نخستین انگلیسی که از جزیره استرالیا دیدن کرد دمپیر بود. او آهنگ کرانه های خاوری قاره تازه را کرد. اما توفانهای سهمگین او را از راهش باز گرداند. ناگزیر به منطقه ای قدم نهاد که قبلا بوسیله هلندیان کشف شده بود. وی درباره این سرزمین کتابی نوشت که اروپائیان را بدان کنجکاو تر کرد. کشف و نقشه برداری واقعی قاره استرالیا هنگامی صورت گرفت که نیروی دریایی بریتانیا در سال ۱۷۶۸ هیئتی به سرپرستی ناخدا جیمز کوک به آن دیار فرستاد. وی در شرق استرالیا به مکانی رسید که اینک دماغه هیکس نام دارد و از آنجا به سوی شمال راند و قدم به خاک استرالیا گذاشت. در اواسط نیمه دوم قرن هجدهم یک انگلیسی از طرف دولت بریتانیا مأموریت یافت که ناوگانی مرکب از هشت کشتی را که حامل محکومان زندانی بود به قاره جدید ببرد. وی به بندرگاهی که کوک اشاره کرده بود وارد شد و کمی بعد آنجا را به مهاجرنشین کوچکی تبدیل کرد که کم کم گسترده شد و پایه و اساس شهر سیدنی فعلی گردید. سیدنی تا چندی مرکزی دور افتاده و بی بهره از تمدن بود اما به علت وضع اقلیمی مساعد گله داری در آنجا، رو به پیشرفت گذاشت. بعد از آن در قرن نوزدهم تعدادی از کاشفان برای جستجو و پیمودن تمام این سرزمین به فعالیت پرداختند. در اوایل این قرن، فلیندرز انگلیسی به نقشه برداری سواحل این قاره پرداخت و تا یک قرن پس از مرگ او دریانوردان از نقشه های جغرافیائی وی استفاده شایان می بردند. کار کشفیات ادامه یافت و اندک اندک

استعمار انگلستان بر سراسر این قاره گسترش یافت. دو سال و نیم بعد افسری به نام جیمز استرلینگ، نزدیک رود سودان، محل شهر پرت و بندر فرمانتل را تعیین کرد. پنجاه سال از نقشه برداری می گذشت و هنوز کسی از شمال به جنوب یا از خاور به باختر این قاره سفر نکرده بود. در این هنگام برای نخستین بار شخصی بنام آیر با عده ای از شرق به غرب استرالیا سفر کرد اما هنوز کسی از شمال به جنوب نرفته بود. بدنبال تلاشهای متعددی که توسط افراد مختلفی بدین منظور انجام شد، سرانجام جوانی اسکاتلندی به نام جان مکدوال استوارت بعد از پنج بار اقدام بدون نتیجهء بالاخره در سال ۱۸۶۱ پس از هشت ماه سفر موفق بدین کار شد. در ۱۸۵۱ شخصی بنام هاموند هارگویز انگلیسی، در نزدیکی باترست طلا یافت و یکباره تب طلا استرالیا را فرا گرفت. خبر این کشف در دنیا پخش شد و بزودی هزاران جوینده که بیشتر اهل کالیفرنیا بودند، بدین نقطه هجوم آورده و به جستجوی طلا در ویلز جدید جنوبی پرداختند. کم کم با کشفیات دیگر، کاشفان به معادن بزرگتری پی بردند و استخراج آنها سبب گشت که استرالیا از معادن طلای خود یک میلیارد دلار سود برده و در بانکهای لندن اعتباراتی برای آن گشایش یابد. هجوم بی سابقه جویندگان طلا، بی قانونی بسیار بار آورد و راهزنان شروع به دستبرد کردند. بدین سبب مدتی شهرها از سکنه خالی ماند و همه به سوی معادن طلا کوچیدند. اما بزودی شهرهای ملبورن و سیدنی مرکز سوادگران طلا شد و به این ترتیب هر دو شهر به بندرهای بزرگی تبدیل شدند. تا هنگام کشف طلا جمعیت استرالیا به سیصد هزار نفر نیز نمی رسید، اما در ظرف چند سال، بیش از یک میلیون نفر به این سرزمین مهاجرت نمودند. از اینرو خاکهای زرخیزته کشید ولی چند سال بعد در دامنه رشته کوههای بریر رگه هایی از نقره کشف شد که استخراج آنها تاکنون سبب چند میلیارد دلار درآمد برای کشور بوده است. فلزات با ارزش دیگری نیز بعداً کشف و استخراج گردیدند. روش تبعید مجرمان محکوم به استرالیا تا حدود شصت سال دوام داشت و در سال ۱۸۴۰ بود که این کار

پرهزینه توسط انگلستان متوقف شد. تا آزمون هفتاد و پنج هزار محکوم به استرالیا و بیست و پنج هزار به تاسمانی تبعید شده بودند که بیشتر آنان زندانیان سیاسی بودند. بزرگترین این دسته ها مخالف، گروه چارتیست بود که عقاید آن ها در خاک استرالیا ریشه دوانید و با گسترش خود، شعار استقلال استرالیا را بوجود آورد. این امر موجب شد که انگلستان در سال ۱۸۵۰ ناگزیر به چند ایالت خودمختاری دهد. اما هنوز استقلال کامل بدست نیامده بود. بعداً بدنبال اختلافاتی که ما بین معدن داران و دولت انگلیس بروز کرد، معدنچیان تشکیل کمیته ای صنفی داده که اقداماتش بعداً رنگ سیاسی بخود گرفت. فرماندار جدید چون احساس کرد که شورش تازه ای ممکن است راه بیفتد، ناگزیر گروهی از سربازان خود را به مقابله فرستاد و در یکی از روزهای سال ۱۸۵۴، سربازان و افراد پلیس به معدنکاران حمله بردند. در طی این زدو خورد چند نفر از طرفین کشته شدند. این اقدام نشانه ای از اعتراض مردم آزاد مهاجر علیه استعمار بریتانیا بود. اداره مستعمرات ناگزیر روش صدور پروانه را لغو کرد، سردسته های شورشیان را رها ساخت و سیاست آرامتری نسبت به استقلال استرالیا برگزید. در نیمه دوم قرن نوزدهم، پیشرفت به سوی استقلال سریعتر و در عین حال احتیاط آمیزتر صورت میگرفت. در اواقع استرالیا پیش از انگلستان و امریکا، رأی مخفی و حق رأی به زنان را معمول داشت. در سال ۱۸۶۰ قوانین آموزش و پرورش تدوین شد و در سراسر این سرزمین مدارس دولتی تأسیس شدند. استرالیا در قرن نوزدهم به شش مستعمره جداگانه تقسیم میشد و گرچه هر مستعمره در انتخابات خود آزادی داشت با اینحال همه امور زیر نظر وزارت مستعمرات انگلستان انجام می گرفت و برای اداره تمام کشور، مرکزی در استرالیا وجود نداشت. پیش از سال ۱۸۵۰، وزرات مستعمرات بریتانیا کوشید تا مجمعی از نمایندگان مستعمرات فراهم آورد، اما این کوشش بجایی نرسید. در سال ۱۸۸۰ نهضت تشکیل شورای فدرال پدید آمد ولی تا هنگامی که قدرتهای مستعمراتی بزرگ دیگر یعنی فرانسه و آلمان، نفوذ خود را بر جزایر

اطراف استرالیا گسترش می‌داند، استرالیا نیز برای جلوگیری از تجاوز دیگران نیروی دفاعی نداشت و کار تشکیل شورا هم پذیرش همگانی نیافت. پیدایش دومینیون کانادا، استرالیاییان را به قراری نظام مشابهی در استرالیا تشویق کرد و در اوایل ۱۸۹۰، سیاستمداران استرالیایی به منظور طرح قانون اساسی ایالات مشترک المنافع این سرزمین بارها گردهم آمدند و در این راه قانون اساسی ایالات متحده آمریکا را نمونه قرار دادند. شش مستعمره به شش ایالت تبدیل شد و یک مجلس سنا بوجود آمد که از هر ایالت، بدون در نظر گرفتن وسعت و جمعیت آن، شش سناتور در آن عضویت یافتند. اعضای مجلس نمایندگان نیز با رأی عمومی برگزیده میشدند. در این مجلس عده نمایندگان هر ایالت بستگی به جمعیت آن ایالت داشت. استرالیا به جای انتخاب رئیس جمهور ناگزیر بود مقام سلطنت بریتانیا را به عنوان ریاست ایالات بپذیرد. قوانینی که از مجلسین می‌گذشت، تا به امضای فرماندار کل، یعنی نماینده شاه انگلستان که در آن هنگام ملکه ویکتوریا بود نمی‌رسید، قانون به شمار نمی‌آمد. افراد کابینه از اعضای پارلمان انتخاب میشدند و رئیس دولت، رئیس وزیران بود. هرگاه اکثریت نمایندگان و سناتورها با دولت استرالیا مخالفت میکردند، کابینه بیدرتنگ کنار می‌رفت و انتخاب اعضای پارلمان تجدید میشد. در غیر اینصورت هر سه سال یکبار، برای انتخاب اعضای پارلمان رأی گیری میشد. در سال ۱۹۰۰، مکه ویکتوریا قانونی امضاء کرد که بموجب آن استرالیا استقلال سیاسی یافت. در روز اول ژانویه ۱۹۰۱، گروهی بیشمار در سیدنی نزدیک نقطه ای که ۱۱۲ سال پیش از آن ناخدا فلیپ قدم به ساحل نهاد گرد آمدند و استقلال استرالیا رسماً اعلام شد. دو هفته بعد ملکه ویکتوریا درگذشت. در دوران وی استرالیا پیشرفتهای شایانی کرد. در دوره طولانی سلطنت وی، استرالیا از جنگ و تهدید دور ماند. جمعیت آن از ۲۵۰,۰۰۰ به ۴ میلیون و وسعت زمینهای زراعی از ۸۰,۰۰۰ به ۴۰ میلیون هکتار بالغ شد. تعداد گوسفندان نیز از ۱۰ میلیون به ۱۱۰ میلیون و میزان بازرگانی سالانه از پنج میلیون به صد میلیون دلار

رسید. عده کارگران صنعتی از ۴۰۰,۰۰۰ نفر فزونی یافت و بیش از ۲۰,۰۰۰ کیلومتر راه و راه آهن ساخته شد. در سالهای ۱۹۰۰-۱۸۸۰، هنگامی که اتحادیه های کارگری استرالیا سازمان می یافت، نهض اخراج کارگران بیگانه گسترش بیشتری پیدا کرد. از جمله قوانینی که به سال ۱۹۰۲ به تصویب حکومت فدرال رسید، قانونی بود که به ورود افراد آسیایی و رنگین پوست پایان میداد و بنام قانون استرالیای سفید معروف گشت. چندسال پیش از جنگ جهانی اول، حکومت فدرال استرالیا، نیروهای زمینی و دریایی کوچکی تشکیل داد. بهنگام جنگ، نیروی اعزامی این سرزمین، متصرفات آلمان را در اقیانوس آرام از چنگ دشمن رها ساخت و نیروی دریایی آن قوای مهاجم حریف را از نیمکره جنوبی بیرون راند. آنگاه ارتش استرالیا و زلاندنو بهم پیوستند و سپاهی پدید آوردند که آنزاک خوانده شد. این سپاه به مصر اعزام شد و در شکست ترکانی که قصد تصرف دلتای نیل را داشتند، نیروهای متحد را یاری داد. آنگاه به شبه جزیره گالیپولی در غرب تنگه داردانل حمله بردند (۲۵ آوریل ۱۹۱۵). این حمله که بمنظور حمایت انگلیس از جنگ بر علیه عثمانی انجام گرفت ب شکست انجامید و سبب کشته شدن ۳۵ هزار بریتانیایی که یک سوم آن از نیروهای آنزاک بودند، گردید. نیروی آنزاک بعدا گسترش یافته و به دو گروه تقسیم شد. نیروی سوار که به ارتش بریتانیا پیوست و در جبهه فلسطین و سوریه جنگید و ترکان را بیرون راند و نیروی پیاده که به رزمگاه فرانسه رفت. در جنگ جهانی اول، آلمانها قسمت شمالشرقی گینه جدید را تصرف کردند ولی قوای استرالیا آنان را بیرون راند و بدنبال آن ناورو که به دست آلمانها افتاده بود، از دست آنان خارج شد و بعد از جنگ، گینه جدید تحت قیمومیت جامعه ملل درآمد و ناورو نیز تحت قیمومیت استرالیا، زلاندنو و بریتانیا درآمد. در جنگ دوم جهانی نیز نیروهای استرالیایی به یاری متفقین شتافتند. تمام ناوگان استرالیا بجز دو رزمنا و آن در دریای مدیترانه به ناوگان بریتانیا ملحق شدند و سه لشکر زمین به خاورمیانه اعزام شد. لشکر ششم استرالیا در صحرای شمال افریقا با قوای

فاشیست نبرد کرد و در پیروزی بر قوای موسولینی نقش مهمی را ایفا کرد. لشکر نهم به یونان رفت ولی آنان همراه با نیروهای بریتانیایی در این منطقه شکست خورده و از یونان رانده شدند ولی در جزیره کرت جنگ را دنبال کردند که سرانجام به مصر عقب نشستند. گروهی دیگر از سربازان استرالیایی برای جلوگیری از هجوم دشمن به سوریه، در خاک این کشور آماده نبرد شدند. سپاه آلمان در مصر به نیروی بریتانیا حمله کرد و تا طبرق نزدیک دریای مدیترانه که لشکر نهم استرالیا شش ماه تمام به سختی از آن دفاع کرده بود، پیش آمد. نیروی مقیم طبرق جلوی مارشال رومل را گرفت و نگذاشت به قاهره برسد از طرف دیگر حمله ژاپن به پایگاه پرل هاربر و تسخیر پایگاه تسخیر ناپذیر سنگاپور، ارتش استرالیا را در فشار گذاشت و افراد لشکر هشتم آن که از مدافعان سنگاپور بودند اسیر شدند. واکنش استرالیا در برابر این شکست آن بود که لشکریانش را از خاورمیانه فرا بخواند ولی راهی برای آنها وجود نداشت، زیرا که کشتی ای وجود نداشت و در همین حال نیروهای ژاپنی جزیره های اطراف استرالیا را منجمله گینه نو و نائورو را اشغال کرده و به استرالیا نزدیک میشدند و حتی بیشتر شهرها از جمله داروین و سیدنی را بمباران کردند نبرد دریایی کورال که در آن ناوگان ژاپنی با حمله بمب افکنهای امریکایی منهدم شد، برای این کشور موفقیت بزرگی بود و سربازان استرالیایی توانستند به یاری نیروی هوایی امریکا، دشمن را از گینه جدید پس برانند و همچنین نائورو را از چنگ ژاپن درآوردند و بدینسان خطر حمله به استرالیا از میان رفت بعد از جنگ جهانی دوم بعضی از سرزمینهای اطراف استرالیا که در تصرف این کشور بود بوسیله سازمان ملل قیمومیتشان به استرالیا داده شد. در طی سالهای ۷۲ - ۱۹۴۹ حزب لیبرال - میهن و احزاب متحدش به امور کشور مسلط بودند. در سال ۱۹۷۲ حزب کارگر برای نخستین بار پس از ۲۳ سال در انتخابات به پیروزی دست یافت ولی این

حزب در سال ۱۹۷۵ اکثریت خود را از دست داده و در انتخابات جدید قدرت را مجدداً به حزب لیبرال - میهن واگذار کرد. در دهه ۱۹۷۰، کشف و استخراج و صدور منابع غنی معدنی استرالیا افزایش بسیار یافت. در سال ۱۹۷۷ هنگامیکه حزب لیبرال - میهن مجدداً در پارلمان قدرت را به دست آورد، مالکوم فریزر به نخست وزیری رسید. در دیدار ماسایوشی اوهیرا نخست وزیر ژاپن در سال ۱۹۷۹ از استرالیا برنامه توسعه روابط تجاری، میان کشورهای منطقه بررسی شد. در سال ۱۹۸۰ اعلام شد که بزرگترین معادن الماس جهان در ناحیه استرالیای غربی کشف گردیده است. استرالیا در ۱۹۸۲ نیروی بزرگ پاسدار صلحی به صحرای سینا فرستاد که عمده ترین نیروی چند ملیتی در این ناحیه بود. استرالیا در میان کشورهای صنعتی درجه اول، دارای وضع خوبی است و بیش از ۸۵٪ تولید ناخالص ملی قاره اقیانوسیه در آن تولید میگردد.

ملاحظات جغرافیایی

استرالیا را اغلب به عنوان بزرگترین جزیره جهان (یا کوچکترین قاره جهان) می شناسند. مساحت استرالیا ۷/۶۸۶/۸۴۸ کیلومتر مربع است. وسعت استرالیا موجب تنوع نواحی جغرافیایی و آب و هوایی شده است، جنگلهای انبوه مناطق گرم و پرباران اکلند با تپه دریایی برخوردار می کند. اکثر قسمت های داخلی استرالیا از صحرا تشکیل شده است، بیشتر نواحی ساحلی جنوب غربی استرالیا آب و هوای مدیترانه ای دارند و کوههای آلپ استرالیا دارای برف بیشتری کوههای آلپ سوئیس است. استرالیا از طرف غرب با اقیانوس هند، شرق با اقیانوس آرام، جنوب با اقیانوس جنوبی و از طرف شمال با تامور، آرافدرا و دریای کورال هم مرز است. اکثر مناطق استرالیا بخصوص نواحی مرکزی به علت وجود صحرای بزرگ شن، صحرای گیبسون و صحرای ویکتوریا خالی از سکنه

است. نزدیکترین همسایه استرالیا کشور گینه نو است که در طرف شرق قرار دارد، جزایر اندونزی نزدیک ساحل شمال غربی استرالیا قرار دارد و در شمال شرق جزیره French کالدونیای جدید قرار دارد، که در طرف دیگر آن جزایر سولومون، فیجی، وسترساموآندا و تونگا قرار دارند. قسمت جنوب شرق سیدنی کشور نیوزیلند واقع است و در قسمت جنوب، آن طرف تاسمانیا، تا قبل از آنتارکتیکا چیزی یافت نمی گردد. در قسمت غرب استرالیا، پرت، سیچلز، مایوریتیوس و ماداگاسکار قبل از ساحل آفریقا قرار دارند. هر چند انسان شناسان و مورخان سکونت بشر را در استرالیا حدود ۴۰۰۰۰ سال پیش تخمین زده اند اما مردم استرالیا هر ساله در روز ۲۶ ژانویه جهت یادآوری پایه ریزی نخستین مستعمره بوتانی بای در سال ۱۷۸۸ روز استرالیا را جشن می گیرند. استرالیا دارای حکومت فدرالی است و به ۶ ایالت و سترن، تاسمانیا، ویکتوریا، نیوساوت ولز کوئینزلند و ۲ قلمرو شمالی و قلمور Australian Capital تقسیم شده است؛ قسمت وسیعی از آنتارکتیکا در سرزمین استرالیا واقع است. کشور استرالیا با ۴۲۰،۶۸۶،۷ کیلومتر مربع وسعت (ششمین کشور جهان) در نیمکره جنوبی، نیمکره شرقی در قاره اقیانوسیه در شرق اقیانوس هند و در غرب اقیانوس آرام در کنار دریاهای آرافورا، مرجان و تاسمان (تاسمانی) واقع شده است. قسمت اعظم استرالیا را صحراها و شنزارها، نمکزارها و کویرها پوشانده اند. با اینحال جلگه ها و مراتع و کوهستانها نیز وسعت زیادی دارند. از جمله مهمترین عوارض طبیعی استرالیا میتوان به فلات کیمبرلی و فلات بارکلی در شمال، کوههای هامرزی و دارلینگ در غرب، کوههای مکدائل در مرکز جلگه نلاربردر جنوب و کوههای آلپ استرالیا و گریتدی واید (آب پخشان بزرگ) در شرق اشاره نمود. از جمله رودهای مهم استرالیا میتوان از ماری (مورای)، دارلینگ، لاکن، آشرتن، ویکتوریا، روپروفیشروی نام برد.

جنگلها در استرالیا وسعت زیادی ندارند. آب و هوا در اکثر نقاط گرم و خشک و کم باران است. قله کازیسکو با ۲,۲۳۰ متر ارتفاع بلندترین نقطه استرالیا، رودماری (مورای) (بارود دارلینگ روی هم) با ۷۱۷, ۳ کیلومتر طول، طولترین رود استرالیا و دریاچه (ار) با ۹,۹۱۰ کیلومتر مربع وسعت، وسیعترین دریاچه استرالیا و جزیره تاسمانی با ۳۳۲, ۶۸ کیلومتر مربع وسعت بزرگترین جزیره استرالیا هستند.

ملاحظات سیاسی

حکومت کشور استرالیا فرمانداری کل است (فرماندار از طرف پادشاه انگلستان تعیین می گردد). قوه مقننه از دو مجلس یکی مجلس نمایندگان و دیگری مجلس سنا تشکیل یافته است. مجلس نمایندگان دارای ۱۲۴ نماینده (برای سه سال) و مجلس سنا دارای ۶۴ سناتور (برای شش سال) می باشند. قانون اساسی موجود در سال ۱۹۰۰ تدوین شده و در سال ۱۹۷۷ اصلاحاتی بر آن افزوده گردیده است. براساس آخرین تقسیمات کشوری، استرالیا از ۶ ایالت و ۲ سرزمین تشکیل گردیده که ایالات آن بصورت فدرال و سرزمین ها توسط حکومت مرکزی اداره می شوند. فعالیت احزاب در استرالیا نسبتاً آزاد است و از جمله مهمترین آنها می توان از حزب آزادیخواه (لیبرال)، حزب کارگر، حزب ناشنال کانتری و حزب دموکرات نام برد. استرالیا در سال ۱۹۰۱ مستقل شد. روز ملی آن بیست و ششم ژانویه است. این کشور در سال ۱۹۴۵ به عضویت سازمان ملل درآمده و علاوه بر آن در سازمانهای ملل مشترک المنافع، آدب، آنزوس، آسپاک، سی سی دی، برنامه کلمبو، اسکاپ، فائو، گات، یا آ، بانک جهانی، ایکائو، ینا، ایفک، ایلو، ایمکو، ایمف، ایتو، یونسکو، یوپو، وهو و ومو نیز عضویت دارد. در سال ۱۹۰۱، ۶ مستعمره انگلیس در قاره اقیانوسیه متعهد شد که کشور استرالیا را تشکیل دهند و تحت این اتحادیه ۳ نوع حکومت فدرالی، ایالتی

و محلی را ایجاد کردند. در سال ۱۹۹۱ پارلمان استرالیا با ۸۴۲ عضو پارلمان شروع به کار کرد و از آن تاریخ قدرت مقننه کشور استرالیا به پارلمان کشور محول شده، پارلمان به وسیله ملکه هدایت یکبار انتخاب می گردد) و وزرای کابینه اداره می گردد - نخست وزیر و وزرای کابینه پاسخگوی مجلس نمایندگان و سنا هستند - در هر ایالت استرالیا، یک فرماندار ایالتی به عنوان نماینده ملکه مسئولیت ایالت را بر عهده دارد. در سال ۱۹۰۰ مستعمرات با یکدیگر متحد شدند تا توسعه اقتصادی را تقویت، سیستم پستی را تنظیم و یک نیروی دفاعی از طریق ارتش ایجاد کنند. قانون اساسی در سال ۱۹۰۰ به مجلس عوام انگلستان ارائه شد و توسط ملکه ویکتوریا امضاء شد؛ بدین ترتیب استرالیا اول ژانویه ۱۹۰۱ تبدیل به کشور استرالیا شد. اگرچه استرالیا یک کشور واحد است، ولی هر ایالتی قلمرو دولتی خاص خود را دارد، این ایالتها به طور مجزا عمل می کنند. اما هنوز وابسته به دولت فدرالند. هر ایالت نیز به نواحی محلی جداگانه ای تقسیم می گردد و انجمن های شهری نرخ ها و تسهیلات اجتماعی را کنترل می کنند. در سال ۱۹۹۹، استرالیایی ها در یک referendum شرکت کردند و به برقراری جمهوری رای دادند، اما ۵۵ درصد از آنان به باقی ماندن سلطنت پادشاهی رای دادند.

در تابستان ۲۰۰۰ بازیهای المپیک در سیدنی برگزار شد. در سال ۲۰۰۱ استرالیایی ها جشن صدسالگی استقلال و برقراری پارلمانشان را برگزار کردند. کشور استرالیا دارای سه لایه دولت (فدرال، ایالتی و محلی) می باشد. هر لایه از دولت مسئولیت خدمات و قوانین وسیعی را دارا می باشد.

دولت محلی

شهرداری های محلی خدماتی را که نیازهای جاری و آینده جامعه را تامین کند عرضه می کنند. خدماتی که توسط شهرداریها اداره و عرضه می گردد شامل جمع آوری زباله، وسائط حمل و نقل عمومی، تصویب نقشه و نوسازی ساختمان، خیابان های محلی و کارهای زیربنایی جامعه می باشد.

دولت ایالتی

دولت های ایالتی نیازهای کل ایالت را در حیطه هایی همچون آموزش، بهداشت، حمل و نقل، توسعه تجارت و صنعت و مدیریت بلاهای طبیعی بعهده دارند.

دولت فدرال

دولت فدرال قوانینی را وضع و خدماتی را عرضه می کند که روی تمامی استرالیا تاثیر می گذارد مثل گمرک، مهاجرت، دفاع، تامین اجتماعی، امور خارجه و مالیات.

رخدادهای مهم سیاسی

- اول ژانویه ۱۹۰۱ استرالیا تقریبا مستقل و دارای پرچم و پارلمان و قانون اساسی مستقل شد.
- در سال ۱۹۰۳ برای نخستین بار زنان در استرالیا توانستند در انتخابات پارلمانی رای دهند.
- در آگوست سال ۱۹۱۴، استرالیا وارد جنگ جهانی اول شد.
- در نوامبر ۱۹۱۸ پایان جنگ جهانی اول اعلام شد. در این جنگ ۶۰۰۰۰ استرالیایی کشته شدند.

- در سال ۱۹۳۱، برآورد شد که یک سوم استرالیایی ها کارگر هستند.
- در دسامبر سال ۱۹۳۲، پل بندری سیدنی افتتاح شد.
- در سال ۱۹۳۹، رابرت منزی، نخست وزیر وقت استرالیا جنگ با آلمان را اعلام کرد.
- در سال ۱۹۴۲، طی جنگ جهانی دوم، نیروهای استرالیایی به نیروهای امریکایی پیوستند و در برابر پیشروی ژاپنیها به سوی دریای کورال ایستادگی کردند.
- در سال ۱۹۴۵، جنگ جهانی دوم به پایان رسید.
- در سال ۱۹۴۸، استرالیایی ها وارد صنعت اتومبیل سازی شدند.
- در تابستان ۱۹۵۶، بازیهای المپیک در ملبورن برگزار شد.
- در سال ۱۹۶۳، بومیان استرالیا مانند دیگر شهروندان، حقوق کامل یک سفیدپوست را یافتند.
- در ۱۹۷۳، سالن اپرا و تئاتر سیدنی توسط ملکه الیزابت دوم افتتاح شد. در همان سال پاتریک وایت به عنوان نخستین استرالیایی توانست در رشته ادبیات جایزه نوبل را بگیرد.
- در فوریه سال ۱۹۸۳، جنگلهای استرالیا آتش گرفت و بیش از ۴۰۰ میلیون دلار به استرالیا ضرر و زیان وارد شد و بیش از ۷۰۰ نفر کشته شدند.
- در سال ۱۹۹۸، جمعیت استرالیا به ۱۹ میلیون نفر رسید.

ملاحظات اقتصادی

از جمله مهمترین صنایع کشور میتوان از صنایع فولاد، اتومبیل سازی، کشتی سازی، نساجی، شیمیایی، وسایل برقی و پالایش نفت نام برد. پشم (رتبه اول در جهان)، تولیدات لبنیاتی و گوشتی و غلات مهمترین محصولات

کشاورزی و دامپروری استرالیا را تشکیل می دهند. سرانه زمین مزروعی برای هر نفر بالغ بر $3/24$ هکتار می باشد. تولید سالانه گوشت گاو $1,870,000$ تن، گوشت خوک $179,000$ تن، گوشت گوسفند $594,000$ تن و صید ماهی $127,800$ تن (سال ۱۹۷۷) می باشد. از جمله مهمترین معادن و منابع کشور نیز میتوان به معادن زغال سنگ، آهن، بوکسیت، مس، سرب، روی، اورانیم، نیکل و نفت خام (تأمین 50% مصرف داخلی) اشاره نمود. نیروی کار کشور بالغ بر $6,200,000$ نفر است (۱۹۷۸) که 22% آن در صنایع، 6% در بخش کشاورزی و 51% در بخش خدمات مشغول به فعالیت می باشند. واحد پول کشور دلار استرالیا ($\$A$) معادل 100 سنت است که هر $10/88$ آن برابر با یک دلار آمریکاست. تولید ناخالص ملی در سال ۱۹۷۹ حدود $119/25$ میلیارد دلار بوده (درآمد سرانه $7,646$ دلار) که 30% آن از صنایع و باقیمانده از کشاورزی و معدن داری تأمین میگردد. نرخ سالانه رشد تولید ناخالص ملی حدود $12/3\%$ است. درآمد بودجه ملی در سال ۱۹۷۷ بالغ بر $26/58$ میلیارد دلار و هزینه های بودجه در همین سال معادل $29/45$ میلیارد دلار بوده است. واردات استرالیا در سال ۱۹۷۸ حدود 14 میلیارد دلار بوده که عمدتاً بر محصولات چون ماشین آلات، وسائط حمل و نقل، نفت خام، مواد خام، مواد ساخته شده و مواد شیمیایی مشتمل میگردد که از کشورهای امریکا (20%)، ژاپن ($19/5\%$)، انگلستان (13%) و آلمان (7%) وارد می گردد. میزان صادرات کشور نیز حدود $14/2$ میلیارد دلار است که بیشتر شامل پشم، گندم، سنگ آهن، مواد معدنی، گوشت و لبنیات است که عمدتاً به کشورهای ژاپن (33%)، امریکا (10%)، انگلستان (4%) و روسیه (4%) صادر می گردد. از جمله مهمترین بنادر استرالیا می توان از بنادر سیدنی، بریزین و نیوکاسل در کنار اقیانوس آرام، ملبورن در کنار خلیج پورت فیلیپ، آدلید در کنار خلیج سنت وینسنت، پرت در ساحل اقیانوس هند و داروین در ساحل دریای تیمور نام برد.

پول

پول رایج استرالیا دهگان است و مبتنی بر دلار استرالیا است. هر دلار استرالیا از ۱۰۰ سنت تشکیل شده است. در سال ۱۹۹۳ قطعات ۲ و ۱ سنتی که از جنس برنز بودند از گردش افتادند، زیر این سکه ها در جیب افراد سنگینی می کردند! از سال ۱۹۹۴، مسکوکات استرالیا از قطعات ورشو نقره ای رنگ ۵۰ و ۲۰ و ۱۰ و ۵ سنتی ساخته شدند. به علاوه اسکناس های ۲ و ۱ دلاری به تازگی جای خود را به سکه های طلایی رنگ ۲ و ۱ دلاری داده اند؛ این سکه ها از آلیاژ آلومینیوم - برنز ساخته شده اند. سکه ۱ دلاری هم اندازه با قطعه ۲۰ سنتی است و در این سکه زنجیره نامنظمی حک شده است که به آسانی توسط افراد نابینا تشخیص داده می گردد. سکه ۲ دلاری به طور قابل ملاحظه ای بزرگتر از سکه ۱ دلاری است. پول استرالیا بصورت اسکناسهای ۵ دلاری، ۱۰ دلاری، ۲۰ دلاری، ۵۰ دلاری و ۱۰۰ دلاری است. اسکناسهای جدید ۱۰ و ۵ دلاری از نوعی پلاستیک ساخته شده اند که از لحاظ تا کردن و مچاله کردن مانند کاغذ عمل می کنند، اما نمی توان این اسکناسهای پلاستیکی را پاره کرد. در گوشه این اسکناسهای پلاستیکی یک مهر شفاف همراه با یک نقش یا سند دست نویس حک می گردد. این مهر برای جلوگیری از جعل اسکناس طرح شده است. در پشت تمام اسکناسها و سکه ها تصویر ملکه الیزابت دوم حک شده است. به قطعات سکه استرالیا ناگتس گفته می گردد.

مالیات

مالیات بردرآمد در استرالیا کاری نسبتاً پیچیده است، مگر اینکه مانند اکثر کارمندان استرالیا مالیات بردرآمد خود را از طریق سیستم PAYE (مالیاتی که هم زمان با کسب درآمد پرداخت می گردد)، بپردازیم. اگر دارای شغل آزاد هستید، مشمول پرداخت مالیات برحسب سیستم PAYE نمی شوید. این نوع مالیات، برای افرادی قابل

اجراست که سالانه درآمد یا حقوق آنان بیش از ۹۹۹ دلار باشد و دارای مشاغلی مثل تجارت، کشاورزی یا معدن کاوی باشند. (این مشاغل تحت پوشش سیستم PAYE قرار نمی گیرند). مالیات موقتی، توسط شاغلین آزاد به صورت اقساط ۳ ماهه پرداخت می گردد. در سال ۱۹۸۵، دولت استرالیا سیستم مالیاتی جدیدی را به نام مالیات بر سرمایه معرفی کرد. بدین صورت، که اگر اموالتان را بفروشید یا مبلغ مهمی را در سال مالی دریافت کنید، مشمول پرداخت مالیات بر سرمایه خواهید شد. دارایی هایی که در معرض مالیات بر سرمایه قرار می گیرند عبارتند از:

- دارایی های شخصی ای که برای سرگرمی استفاده می شوند و خرید آنها بیش از ۱۰۰ دلار ارزش دارد؛ مثل آثار هنری، کلکسیون تمبر، جواهرات، سکه یا عتیقه جات.
- دارایی های شخصی قهرست نشده (غیر از زمین یا ساختمان) که برای سرگرمی و به طور شخصی استفاده می شوند و ارزش هر کدام بیش از ۵۰۰۰ دلار است؛ مثل مبیل راحتی.
- دارایی های دیگر عبارتند از: سهام ها و اموال غیرمنقول؛ مثل خانه بیلاقی.

مالیات مزایای شغلی

مالیات مزایای شغلی در جولای ۱۹۸۶ توسط دولت معرفی شد تا بدین وسیله بتواند بر مزایای غیرنقدی ارایه شده توسط کارفرمایان به عنوان بخشی از کار نظارت داشته باشد. مزایای شغلی، هنوز به کارمندان خاصی ارایه می گردد که به طور موقت برای انجام پژوهشی خاص یا ارایه خدمات رایگان استخدام می شوند. این کارمندان ممکن است از خدمات درمانی، مشاوره و مسافرت در زمان تعطیلات بهره ببرند، همچنین مادامی که در استرالیا هستند کودکانشان می توانند از آموزش رایگان استفاده کنند. مزایای شغلی مالیات بردار عبارتند از: اتومبیل شرکت،

وام های رایگان یا وام هایی با بهره کم، مسکن، غذای رایگان، کمک هزینه مسکن یا غذا، فروش کالاها و خدمات با نرخ کم یا عرضه کالاها و خدمات به طور رایگان مالیات مزایای شغلی برای افراد دارای شغل آزاد یا شرکاء قابل اجرا نیست. مالیات هر نوع آموزش در استرالیا بر عهده دولت است، اما مالیات HECS که مربوط به مسائل آموزشی است برای کسانی در نظر گرفته شده است که درآمد بیش از ۴۰۳/۴ دلار دارند. دولت محلی معمولاً متصدی یک استان یا ناحیه است و مسئول تهیه و ابقاء تسهیلات و ایجاد امکانات و رفاه عمومی است. مثلاً برای کسب جواز ساختمان و یا توسعه ساختمان، تقاضانامه ها باید به دولت محلی ارائه شوند و جلسات فراوانی از سوی دولت محلی در مورد موضوعاتی مثل برنامه ریزی و توسعه منطقه ای برای عموم برپا می گردد.

ملاحظات علمی

در استرالیا مدارس به دو دسته دولتی و خصوصی تقسیم می شوند و عموماً ثبت نام کودکان در مدارس دولتی و خصوصی محل سکونت آنان، بدون هیچ مشکلی انجام می گردد. به طور کل، اگرچه، سیستم آموزشی نسبتاً ساده است. اما کیفیت آموزشی در سطوح مختلف بالا است. با توجه به قانون ایالتی/کشوری آموزش ابتدایی در مدارس دولتی و خصوصی استرالیا ۶-۷ سال طول می کشد و آموزش دوره راهنمایی ۵ یا ۶ سال است. در هر جای استرالیا زندگی کنید، مدت زمان آموزش دوره ابتدایی و دبیرستانی مدارس استرالیا ۱۲ سال است. به شکل اجتناب ناپذیری مدارس ابتدایی دولتی کشور مختلط هستند، در حالیکه بعضی از مدارس خصوصی در سطح ابتدایی، یا پسرانه هستند و یا دخترانه، سن ورود به مدارس ابتدایی در ایالات متفاوت متغیر است. آموزش برای کودکان استرالیایی تا پایان سال سوم چهارم دبیرستان یعنی در سن ۱۶-۱۵ سالگی اجباری است، اما گذراندن دو سال آخر دبیرستان اختیاری

است. در سالهای اخیر به علت اینکه یافتن شغل برای افراد فاقد تحصیلات مشکل شده است گرایش برای گذاردن مدارج بالاتر علمی به میزان زیادی افزایش یافته است و در حال حاضر از ۷۶ درصد دانش آموزان دبیرستانی انتظار می رود که در دبیرستان به تحصیلات خود ادامه دهند و سالهای ۱۲ و ۱۱ دبیرستان را تمام کنند. معمولی ترین نوع مدرسه دوره دبیرستانی مدرسه جامع است که رشته های متنوع تحصیلی را ارائه میدهد. اغلب به منظور جذب سرمایه های دولت، مدارس برنامه های تخصصی را در رشته های موسیقی، تئاتر، هنر و ورزش برگزار می کنند و به دانش آموزان با استعداد تمام ایالات کمک هزینه هایی اعطاء میکنند. دانش آموزان دبیرستانی از تسهیلات و شرایط مدرن و جدید بهره می گیرند و به آنان رشته های مختلفی مثل بازرگانی، اقتصاد، فلزکاری، طرحهای فنی و... آموزش داده می گردد.

در بیشتر رشته ها دانش آموزان سال اول باید تمام واحدهای موجود را علیرغم سلیقه های شخصی انتخاب کنند تا به آنها در توسعه علایق وسیعتر یا شناسایی استعدادهای ناشناخته کمک گردد. بدین ترتیب صرف نظر از جنس، تمام دانش آموزان باید دروس مربوط به آشپزی، خیاطی، تجاری، هنر، موسیقی، نمایشنامه نویسی و ورزش و نیز دروس اصلی ریاضیات، علوم، نمایشنامه نویسی و ورزش و نیز دروس اصلی ریاضیات، علوم، مطالعات اجتماعی (تاریخ و جغرافیا) و زبان انگلیسی را بگذارند. ۲ سال آخر دبیرستان، دانش آموزان برای انتخاب دروس خود مختاری کامل دارند و معمولاً دامنه انتخاب دروس وسیعتر است.

نرخ مراکز مختلف آموزشی استرالیا بر مبنای درصد طی سالهای ۱۹۹۹ - ۱۹۶۷

سال تحصیلی	دولتی	کاتولیک	غیر دولتی
۱۹۶۸	۲۰/۴	۲۷/۵	۷۶/۳
۱۹۷۱	۲۵/۹	۳۳/۹	۸۱/۷
۱۹۷۴	۲۷/۳	۳۹/۱	۹۰/۳
۱۹۷۹	۲۸/۹	۴۴/۱	۸۷/۱
۱۹۸۴	۳۸/۴	۵۴/۶	۹۲/۷
۱۹۸۹	۵۴/۳	۶۶/۰	۹۷/۹
۱۹۹۲	۷۳/۸	۷۶/۰	۱۰۱/۵
۱۹۹۴	۷۰/۶	۷۵/۳	۹۷/۳
۱۹۹۹	۶۶/۴	۷۷/۴	۹۵/۵

منبع: ABS و DETYA

نرخ ثبت نامی دانش آموزان در مدارس مختلف کشور طی سالهای ۱۹۹۹ - ۱۹۶۳

سال تحصیلی	دولتی	کاتولیک	مدارس غیردولتی	تعداد کل
۱۹۶۳	۱۷۵۲	۴۵۱	۹۸	۲۳۰۱
۱۹۶۴	۱۷۹۷	۴۶۳	۱۰۲	۲۳۶۲
۱۹۶۹	۲۱۱۱	۴۹۰	۱۱۲	۲۷۱۲
۱۹۷۴	۲۲۵۳	۴۹۴	۱۲۴	۲۸۷۲
۱۹۷۹	۲۳۳۲	۵۱۳	۱۳۸	۲۹۸۳
۱۹۸۴	۲۲۶۱	۵۶۷	۱۹۰	۳۰۱۸
۱۹۸۹	۲۱۹۴	۵۹۴	۲۴۳	۳۰۳۱
۱۹۹۴	۲۲۱۵	۶۰۲	۲۸۲	۳۰۹۹
۱۹۹۹	۲۲۴۸	۶۳۶	۳۴۳	۳۲۲۷

رشد ثبت نام در دهه ۱۹۶۰ با افزایش زاد و ولد پس از جنگ به حرکت در آورده شد و اکثراً توسط سیستمهای دولتی جذب شدند که تنها دسترسی به بودجه دولتی داشت. فشار جمعیت شناسی با شدت موقتی بازگشت بودجه و دولتی برای مدارس غیر دولتی از سال ۱۹۶۴ و افزایش شدیدش در دهه ۱۹۷۰ فاکتورهای را در افزایش سریع ثبت نام آنها داشت. برای مدارس کاتولیک، اهدائیات عظیم مردم برای گسترش تأمین آتیه آنها بسیار مهم و حیاتی بود. اهدائیات مکرر به آنها اجازه داد تا به بهبود سطح علمی دانش آموزان نائل گردند.

نرخ ثبت نام ناخالص بنا به سطوح مختلف آموزشی طی سال ۱۹۹۴

پیش دبستانی: ۷۸ درصد

نخستین سطح: ۱۰۳ درصد

دومین سطح: ۱۵۳ درصد

سومین سطح: ۷۵/۶ درصد

تاریخچه آموزشی دهه ۱۹۹۰

در سال ۱۹۰۱، آموزش استرالیایی ها، به غیر از استرالیایی غربی، متحمل تأثیرات مالی و فشار اقتصادی عمده ای گردید. این در حالیست که فزونی در نرخ دانش آموزان و مدارس وجود داشت. در اوایل ژانویه سال ۱۹۰۱، بالغ بر ۹۳۵۳ مدرسه عمومی با تعداد ۸۸۷۱۳۷ دانش آموز فعالیت داشتند. صفت مشخصه آموزش استرالیایی، دایره المعارف آموزشی Monroe است که طی سال ۱۹۱۱ تدوین گردید. در این اثنا، نظارت آموزشی توسط نهادهای

مرکزی آموزشی ایالات متحده کشور صورت گرفته و نقش مدارس در این راستا، از اهمیت پایینی برخوردار بود. قوانین حضور اجباری کودکان رده های سنی ۶ تا ۱۳ سال، طی سال ۱۹۰۰ به تصویب رسید. مدارس حداقل ۲۲۰ روز در سال باز بودند که بعنوان پیشرفت چشمگیری برای جوامع غیر صنعتی مورد توجه بود. طی دهه ۱۸۸۰، مدارس بخش کاتولیک روم، جهت مقابله با مدارس غیر مذهبی عمومی گسترش یافت. دیگر مدارس خصوصی در شهرهای کوچک و بزرگ، تأثیر بیشتری در حضور منظم دانش آموزان در مراکز آموزشی بر جای گذارد. میانگین حضور ۸۱ درصدی دانش آموزان در مراکز آموزش خصوصی در مقایسه با نرخ ثبت نام ۷۰ درصدی حضور دانش آموزان در مراکز آموزش عمومی نیز طی این دوره مشهود است. در این اثنا همچنین ۲ مرکز پیش دبستانی رایگان در سیدنی گشایش یافت. نرخ سواد ملی طی سال ۱۹۰۱، بر ۸۰٪ بالغ گردیده و به نسبت سال ۱۸۹۱، ۴ درصد افزایش داشته است. لازم به ذکر است که نرخ مذکور به سطح قابل قبول ۹۰ درصد طی سال ۱۹۱۱ افزایش یافت. تعداد ۲۲۲۱۳ معلم در سال ۱۹۰۱ در مدارس استرالیایی مشغول به فعالیت بودند که دو سوم آنها در استخدام بخشهای آموزش ایالات متحده فعالیت می نمودند. نزدیک به دو سوم از معلمین مدارس را دختران یا زنان تشکیل می دادند. این در حالیست که نرخ زنان متأهل و معلمین مراکز آموزش دخترانه در سیستمهای مدارس عمومی بطور سیستماتیک بعنوان بخشی از معیارهای اقتصادی دهه ۱۸۹۰ کاهش یافته بود. اغلب معلمین مدارس در دانشکده آموزش معلمان آموزش ندیده و در عوض از گواهی تدریس در سیستم ایالات متحده برخوردار بودند. استرالیای غربی و همچنین کوینزلند در سال ۱۹۰۱ حتی از یک دانشگاه برخوردار نبودند و این در حالیست که حکومت ویکتوریایی به صدور مجوز فعالیت دانشکده ویکتوریا پس از شش سال وقفه در فعالیت طی سال مبادرت نمود. در این اثنا همچنین استرالیای غربی نخستین دانشکده فنی خود را گسترش داد. بدین طریق آموزش

فنی به شکل فنی در کلیه ایالت کشور ارائه گردید. هیچ یک از مراکز آموزشی غیر از مراکز مستقر در جنوب سرزمین ویلنز تحت کنترل مستقیم ایالات متحده قرار نداشت.

ارتباطات

در سال ۱۹۷۸ حدود ۸۳۷,۹۰۰ کیلومتر راه وجود داشته و در سال ۱۹۷۶ ۱,۲۴,۰۰۰ اتومبیل سواری و ۶۰۰,۲۰۴ وسیله نقلیه عمومی مورد استفاده بوده است. همچنین در سال ۱۹۷۲, ۳۶۷,۲۰۰ اتومبیل سواری و ۲۰۰,۸۵ وسیله نقلیه عمومی تولید شده است. طول راه آهن مورد استفاده در سال ۱۹۷۶ نیز بالغ بر ۴۰,۲۶۵ کیلومتر بوده و ارتباطات هوایی داخلی توسط خط هوایی ترانس استرالیا و آنست و پروازهای بین المللی توسط شرکت هواپیمایی کانتاس صورت میگیرد. سالانه بیش از ۴۷۲,۰۰۰ توریست از استرالیا دیدن می کنند. ارتباطات توسط دولت و بخش خصوصی اداره می گردد. در سال ۱۹۷۶ تعداد ۲۱۹ فرستنده رادیویی و ۱۹۸ فرستنده تلویزیونی و ۱۰,۵۰۰,۰۰۰ گیرنده رادیویی و ۴,۷۸۵,۰۰۰ گیرنده تلویزیونی مورد استفاده بوده و در سال ۱۹۷۴ ۱,۹۴۱,۰۰۰ رادیو و ۴۶۵,۰۰۰ تلویزیون تولید گردیده است. در سال ۱۹۷۶ تعداد ۵,۵۰۲,۰۰۰ شماره تلفن مورد استفاده بوده است. در استرالیا بطور متوسط ۷۰ نشریه روزانه با تیراژی حدود ۴,۳۶۵,۰۰۰ و سرانه ۳۱۰ روزنامه برای هر هزار نفر (۱۹۷۷) منتشر می گردد. مقیاس مورد استفاده سیستم استانداردهای بریتانیاست که در حال جایگزینی توسط سیستم متریک می باشد.

روزنامه ها و مجلات

روزنامه های کشور استرالیا از استاندارد بالایی برخوردارند رسانه های استرالیا تحت مالکیت و کنترل تعداد کمی شرکت هستند که دارای علایق پرسروصدای سیاسی می باشند، به همین دلیل مردم اغلب از روزنامه ها به

خاطر انتشار گزارشات یک طرفه و تبعیض آمیز انتقاد می کنند، به علاوه حجم روزنامه ها بستگی به مقدار آگهی های موجود دارد. مدیر اجرایی یک روزنامه، طی مصاحبه ای اقرار کرد، روزنامه ای که در آن کار می کرد تنها موقعی سودآوری داشت که نسبت چاپ آگهی به اخبار ۶۵ - ۳۵ درصد بود. با گفتن این مطلب، می توان فهمید که اخبار بین المللی باعث افزایش مالی روزنامه می شوند. در حال حاضر، سیدنی دارای ۶ روزنامه مهم روزانه است. ملبورن و بریسبان هر کدام ۳ روزنامه دارند و دیگر مراکز استان ها و شهرهای مهم حداقل دارای ۲ روزنامه اند، روزنامه های محلی نیز وجود دارند که توسط ایالات و حومه های شهرها چاپ می شوند و معمولاً تحت مالکیت خصوصی هستند. در روزنامه، روزانه دولتی با نامهای The Australian و The Australian Financial Review فعالیت می کنند و روزنامه ملی، تعطیلات آخر هفته The Weekend Australian نام دارد.

رادیو و تلویزیون

کمیسیون صدا و سیمای استرالیا دارای یک دستگاه رادیویی است که در سرتاسر استرالیا برنامه پخش می کند و بخاطر نحوه پوشش خبری اش مشهور شده است. این ایستگاه رادیویی تمایل به پخش موسیقی کلاسیک دارد که با صحبت های مختلف درباره امور جاری قطع می گردد. صداها ایستگاه مستقل رادیویی در سرتاسر استرالیا وجود دارد، این ایستگاه ها به طور خصوصی توسط دانشگاهها، گروه های نژادی و قومی و غیره اداره می شوند، همچنین یک ایستگاه رادیویی بومی وجود دارد که خدماتی را در مناطق دوره افتاده ارایه می دهد. موسیقی استرالیا در حال پیشرفت و رونق است و ایستگاه های رادیویی محلی همیشه گلچینی از بهترین موسیقی های کشور و نیز موسیقی

های بین المللی پخش می کنند. به طور کلی، استرالیا از نظر موسیقی «تکنو» مانند موسیقی پاپ اروپا پیشرفت زیادی نکرده است؛ اما موسیقی استرالیا از نظر آوا و اصوات ارتباط تنگاتنگ و نزدیکی با موسیقی راک پیدا کرده است. دسته های موسیقی استرالیا از صدای متمایز و مشخصی برخوردار هستند و توسط INXS و Crowded House (قبلا در نیوزیلند وجود داشتند و اکنون در استرالیا مستقرند)، داوری می شوند، این صدا جدید است و از نظر موسیقیدانان ارزش شهرت یافتن را دارد.

پست

پست استرالیا تحت مالکیت دولت است؛ توسط دولت اداره می گردد و به طور کلی خدمات عالی را ارائه می دهد. ساعات کاری اداره های پست استرالیا از ۹ صبح تا ۵ بعد از ظهر است. ارسال نامه از کشور استرالیا به کشورهای دیگر ۴ تا ۷ روز طول می کشد و مخارج پستی یک نامه معمولی به کشورهای اروپایی ۱/۲۰ دلار و مخارج یک نامه هوایی ۶۵ سنت است. پست دریایی و خدمات پستی Surface Air Lifted با قیمت ارزانهتری ارائه می شوند اما طبیعتاً این نوع سرویس دهی پستی کندترین نوع خدمات پستی است. مخارج پستی یک نامه داخلی ۴۵ سنت است و معمولاً یک روز طول می کشد تا نامه پست شده داخل شهری تحویل داده گردد و اگر نامه بین ایالت یا بین شهری باشد طی ۲ روز به دست گیرنده می رسد.

جمعیت

طبق آمار سال ۲۰۰۲، جمعیت کشور استرالیا بر ۱۹,۹۷۸,۱۰۰ نفر (چهل و ششمین کشور جهان) بالغ می گردد. تراکم جمعیت ۱/۹ نفر در کیلومتر مربع می باشد. ۸۶٪ مردم کشور ساکن شهرها بوده و پرجمعیت ترین

شهر استرالیا (سیدنی)، با ۳۲۷,۰۰۰ هزار نفر جمعیت حدود ۲۱٪ جمعیت کشور را تشکیل می دهد. از جمله دیگر شهرهای پر جمعیت کشور میتوان از سیدنی، ملیورن، بریزین (بریسبان)، آدلاید، پرت و هوبارت نام برد. به لحاظ توزیع سنی: ۲۸/۴ جمعیت را افراد کمتر رده سنی ۱۴ سال، ۵۹/۲٪ را افراد ۱۵ تا ۵۹ سال و ۱۲/۴٪ جمعیت را نیز افراد بالاتر از ۶۰ سال تشکیل داده و متوسط عمر مردان ۶۷/۶۳ سال و زنان ۷۴/۱۵ سال است. نرخ تولد ۱۶/۱ در هزار و میزان مرگ و میر ۷/۷ در هزار و رشد جمعیت ۸۴٪ است. میزان مرگ و میر کودکان نیز ۱۴ نفر در هزار نوزاد می باشد. ۹۵٪ جمعیت کشور را انگلیسی ها و ۱/۵٪ را بومیان تشکیل می دهند. اکثریت شهروندان استرالیایی مسیحی (۳۶٪/انگلیکان، ۳۱٪/کاتولیک، ۲۵٪/پروتستان و ارتدکس و غیره) می باشند. بیشتر جمعیت در شهرهای واقع در اطراف ساحل استرالیا متمرکز هستند، بنابراین تراکم متوسط جمعیت در هر کیلومتر ۲ نفر است. این حقیقت که تقریباً تمام استرالیای مرکزی خالی از سکنه است را نباید فراموش کرد) اگر مهاجرت در نرخ پایین آن ثابت بماند، برآورده می گردد که جمعیت استرالیا در سال ۲۰۴۱، بالغ بر ۲۶/۷ میلیون نفر خواهد شد. روزنامه تخصصی نیم قطع و مصور انگلیسی به نام Overseas Express Jobs در ۱۱ اکتبر ۱۹۹۴ بیان کرد که مهاجرین کشورهای انگلستان و نیوزیلند تقریباً ۵۰ درصد از مقیمان دائم استرالیا را تشکیل می دهند و مابقی مقیمان دائم استرالیا در نواحی جنوب شرقی آسیا یا اروپا متولد شده اند. اگرچه آمریکایی ها به صنعت جهانگردی استرالیا کمک کرده اند اما مقیمان دائمی آمریکایی در استرالیا کم هستند. جمعیت کشور استرالیا از ملیت های متنوع تشکیل شده است؛ در خیابانهای استرالیا با ملیت های ایتالیایی، اسکاتلندی، ایرلندی، یونانی، تایلندی، ژاپنی، لبنانی و غیره به اندازه خود استرالیایی ها مواجه می شوید. جمعیت The Aboriginals (یک گروه بومی استرالیا که سکنه اولیه این کشور بودند) به طور حزن انگیزی از لحاظ آماری ناچیز برآورد شده است. از نظر

انگلیسی ها، بومی ها مادون انسان بودند- این نگرش قوی بود و به نسلهای بعدی استرالیا سرایت کرد. اواخر ۱۹۷۰ بومیان بومی ها بعد از تاریک شدن هوا اجازه حضور در شهر یا شهرک ها را نداشتند و تبعه کشورشان به حساب نمی آمدند. خودداری از ارایه تابعیت به افراد بومی منجر به این باور اساسی شد که در حقیقت بومی ها بشر نمی باشند و فاقد حقوق انسانی اند. در طول ۲۰ سال اخیر دولت سعی کرده است که به جمعیت بومی ها کمک کند اما این حقیقت را نمی گردد فراموش کرد که هیچ چیز نمی تواند وحشت و بیزاری ۲۰۰ سال پیش را جبران کند. مردم بومیها در حال حاضر از اعتیاد به مشروب، مرگ و میرهای دوران کودکی، مرگ در زندان و گرفتاریهای جنایی رنج می برند، به علاوه متوسط عمر این گروه از دیگر استرالیایی ها کوتاه تر است. امروزه یافتن تعداد زیادی از بومی های اصیل سخت است مردم بومی در صورتی بومی خوانده می شوند که دارای تبار بومی باشند- بسیاری از افراد بومی دارای موهای بلوند و چشمان آبی هستند- اگرچه دارای ویژگیهای متمایز ظاهری هستند اما تشخیص آنها از دیگران به لحاظ قیافه مشکل است. جمعیت بومی تقریبا ۱۰۰۰ نفر است، در طول ۲۰۰ سال جمعیت آن از ۱۰۰/۰۰۰ نفر کاهش یافته است و باعث شده که مردم از زمینه های تاریخی و فرهنگی شان جدا شوند. بسیاری از این افراد حس انزوایی، مهاجرت و حس بدبینانه ای نسبت به دولت دارند. بسیاری از انسان شناسان و جهانگردان به سمت افراد بومی استرالیا مجذوب می شوند. انسان شناسان دریافته اند افراد بومی پیش از اینکه انسان اولیه باشند دارای جوام سلفستایی متمایزی بودند. آنها احتمالا به شیوه جهان غرب، سلفستایی نیستند اما فرهنگی را اشاعه می دهند که با محیط شان هماهنگی دارد. دانش آنان درباره گیاهان و جانوران وسیع و مهیج است و توانایی آنها جهت زندگی در آب و هوا و نواحی سخت تکیه بر این دانش دارد زمان رویایی بومی

سیستمی از باورها است که انسانها، حیوانات و طبیعت را به عنوان موجودات جدانشدنی نمایش می دهند و اساس زندگی، فرهنگ بومی را تشکیل می دهد. برای فرد بومی زمین وقف شده است و تعارض این اجتناب ناپذیری بین افراد بومی و دولت استرالیا وجود دارد. صنعت جهانگردی استرالیا گسترده است و از پیشرفت های برجسته کشور استرالیا بهره می برد. کلیه مراکز ایالات دارای یک اداره بزرگ جهانگردی اند که اطلاعات مفیدی را ارائه می دهند و شهرک های بزرگ معمولا دارای اداره اطلاع رسانی کوچکتر جهانگردی هستند. حتی در شهرک های کوچک روستایی و در مرکز پارک های ملی اغلب مراکز اطلاع رسانی جهانگردی وجود دارد که نقشه ها، اطلاعات عمومی و موضوعات موردعلاقه بازدیدکنندگان را روی تخته اعلانات ارائه می دهند. به علاوه در اکثر ایستگاه های راه آهن یا اتوبوس، مراکز اطلاع رسانی وجود دارد که نه تنها اطلاعات لازم را در مورد مسیر مورد نظر می دهند بلکه اطلاعاتی نیز در مورد مکانهای مورد بازدید، ارائه می دهند. آموزش و پرورش استرالیا مشابه سیستم آموزش و پرورش انگلستان است.

ترکیب جمعیتی

حداقل ۷۵ درصد جمعیت استرالیا را انگلیسی ها تشکیل می دهند. علت اصلی مهاجرت، آب و هوای مناسب استرالیا است؛ با این همه علاوه بر اروپاییها درصد بالایی از جمعیت کشور را ملیت های دیگر تشکیل می دهند (حضور ملیتهای مختلف باعث ایجاد نژادهای زنده، شاداب و آمیختگی فرهنگی شده است. اشکال یا مزیت استرالیا این است که کشور جدیدی است و اروپایی ها در ۲۰۰ سال اخیر در این کشور سکنی گزیده اند. تعداد زیادی از مهاجرین اصلی استرالیا کارگران تبعیدی بودند، مسئله مذکور منجر به اتهامات اجتناب ناپذیری شده است

که به موجب آن تصور می گردد تا استرالیا کشوری دور افتاده از مسائل فرهنگی است که این اتهامات تا اندازه ای غیرمنصفانه است. تا این اواخر، سیاست های مهاجرت استرالیا، انگلیس ها را به اقامت دائم و تابعیت در استرالیا تشویق می کرد، به موجب این سیاست امروزه، تقریباً تمام افراد انگلیسی حداقل یک خویشاوند در استرالیا دارند اما این قانون مهاجرت تا اندازه ای تغییر کرده است و دولت جدید استرالیا تمایلی به پذیرش تقاضا نامه های مهاجرت افراد انگلیسی نیست، بلکه فقط بازتایی از سیاست های سخت و مجزای مهاجرت به استرالیا است - در حال حاضر استرالیا کشوری مطلوب جهت زندگی است و بنابراین دولت احساس می کند که می تواند تعداد بیشتری مهاجر انتخاب کند. به عنوان پی آمد سیاست های فشرده مهاجرت، روش های مهاجرت استرالیا نسبتاً پیچیده است و مهاجرت به استرالیا وقت گیرتر و گران تر از مهاجرت به اروپا است (روشهای مهاجرت به استرالیا خیلی شبیه روش های مهاجرت به آمریکای شمالی است). تعداد عظیمی از شهروندان انگلیسی هر ساله به خاطر آب و هوا، چشم اندازهای شغلی و مسکن ارزان تر، به استرالیا مهاجرت می کنند. جمعیت نسبتاً کم استرالیا و منابع عظیم طبیعی در گذشته، به این معنی بوده است که استرالیایی ها از دستمزدهای بهتر، هزینه زندگی پایین تر و روش زندگی بالاتری نسبت به هموعان خود در کشورهای توسعه یافته دیگر برخوردارند.

جنبه های مثبت زندگی

- کشور استرالیا دارای آب و هوای گرم و آفتابی است؛ آفتاب از نظر روان شناسان به انسان احساس آزادی می دهد.
- نرخ دستمزدها در استرالیا بالا است.

- شرایط کار در استرالیا بهتر از کشورهای اروپایی است.
- قیمت های زمین و ملک پایین تر از کشورهای اروپایی است.
- استرالیا رهبر علمی جهان بخصوص در پزشکی و صنایع تکنولوژی است.
- کشور استرالیا به خاطر ملیت های مختلف از تنوع فرهنگی برخوردار است.
- دسترسی بهتر به میوه و سبزیجات با قیمت پایین تر.

جنبه های منفی زندگی

- دوری استرالیا از کشورهای دیگر
- مسافرت های داخلی و بین المللی استرالیا گران است.
- کالاهای وارداتی استرالیا خیلی گرانتر از کشورهای اروپایی است.
- وجود حشرات خطرناک و حیوانات دیگر

اشتغال

ساعت کاری، اضافه کاری و تعطیلات

حداکثر ساعت کاری در استرالیا در ۵ روز هفته ۴۰ - ۳۵ ساعت است. معمولاً نباید بیش از ۸ ساعت در روز کار کنید، اما برخی از مشاغل نظیر پرستاری و مهمانداری به واسطه برخورداری از متقاضیان زیاد، از ساعات کاری متغیری برخوردار می باشند. حداکثر دستمزد و شرایط کار توسط اولیاء امور فدرالی یا ایالتی تعیین می گردد. در صورت فعالیت در روزنامه های یک شنبه یا تعطیلات رسمی، ۲ برابر حقوق معمول، دستمزد پرداخت می

گردد. طبق قانون کار هر فردی از حق استفاده از ۴ هفته مرخصی با حقوق در روزهای تعطیلی برخوردار است. بسیاری از صنایع و مشاغل به کارمندان خود در نخستین سال استخدام ۴ هفته مرخصی می دهند و برخی از مشاغل در سال، ۹ هفته یا بیشتر مرخصی دارند. به علاوه، پس از ۱۰ - ۷ سال کار متوالی با یک کارفرمای خاص، کارمند از حق ۶ ماه مرخصی (با پرداخت کامل حقوق) یا ۱۲ ماه مرخصی (با پرداخت نیمی از حقوق) برخوردار می گردد. برخورداری از مرخصیهای طویل المدت بستگی به نظر کارفرما داشته و شرکت/ سازمان های متفاوت از قوانین خاص مرخصی برخوردار می باشند.

تعطیلات عمومی

هر ایالتی از تعطیلات عمومی خاص خود برخوردار است. تعطیلات طولانی آخر هفته جزء عرف و رسم استرالیا شده و بنظر می رسد که زمان مناسبی برای فرار از شهرها باشد. تعطیلات عمومی در سراسر استرالیا به شرح ذیل است:

۱ ژانویه - روز سال جدید

۲۶ ژانویه - روز استرالیا در چنین روزی تولد کشور استرالیا جشن گرفته می گردد؛ در سراسر کشور، انجمن های محلی و اولیاء امور دولتی نمایش هایی را برپا می کنند.

دوشنبه عید پاک

۲۵ آوریل - روز ANZAC، این روز بزرگداشت سربازان کشته شده استرالیا و نیوزیلند در جنگ جهانی اول است. در تمام شهرها و شهرک های مهم سربازان قدیمی در حالی که لباسهای رسمی خود را پوشیده اند و مدالها را بر لباسهای خود زده اند، راه پیمایی نظامی می کنند و همانطور که سال به سال از تعداد آنها کاسته می گردد، خویشاوندان آنان (معمولا کودکان و نوه هایشان) به جای آنان راه پیمایی نظامی می کنند. مراسمی به یادبود

جنگ آغاز می گردد و مراسمی بزرگ در پایان راه پیمایی نظامی اجرا می گردد؛ این روز در تاریخ استرالیا روز مقدسی است.

۲۵ دسامبر - روز کریسمس

۲۶ دسامبر - روز بوکس

تعطیلات محلی

- روز کارگر - ۷ مارس (ایالت وسترن استرالیا/ تاسمانیا)
- روز کارگر - ۱۴ مارس (ایالت ویکتوریا)
- روز کانبرا - ۲۱ مارس (تیروتی مرکزی استرالیا ACT)
- تعطیلات رسمی بانکها - ۵ آوری (ایالت تاسمانیا)
- روز کارگر - ۲ می (ایالت کوئینزلند و نورتن تیروتی)
- روز خیریه - ۶ جون (وسترن استرالیا)
- روز نمایش آلیس اسپرینگ - ۱ جولای (ایالت نورتن تیروتی)
- روز نمایش داروین - ۲۲ جولای (نورتن تیروتی)
- روز تعطیلات رسمی بانکها - اول اوت (نیوساوت ولز / تیروتی سانترال استرالیا)
- روز پیک نیک - اول اوت (ایالت نورتن تیروتی)
- روز کارگر - ۳ اکتبر (ایالت نیوساوت ولز / نورتن سانترال تیروتی)
- تولد ملکه - ۲۶ سپتامبر (ایالت وسترن استرالیا)

- روز کارگر - ۱۱ اکتبر (ایالت استرالیای جنوبی)
- روز تفریح و سرگرمی - ۷ نوامبر (ایالت تاسمانیا)
- روز جام ملبورن - اول نوامبر (ایالت ویکتوریا)
- روز جام آدلاید - ۱۶ می (ایالت استرالیای جنوبی)

امتیازات موردنیاز جهت اشتغال در استرالیا

امتیاز	تحصیلات
۷۰	گواهی / مدرک آموزشی (قابل پذیرش)، با حداقل ۳ سال تجربه کاری
۶۰	گواهی / مدرک آموزشی (قابل پذیرش)، با ۳۶ - ۶ ماه تجربه کاری
۵۵	دیپلم آموزشی (قابل پذیرش)، با حداقل ۳ سال تجربه کاری
۵۰	دیپلم آموزشی (قابل پذیرش)، با ۳۶ - ۶ ماه تجربه کاری
۳۰	گواهی / مدرک / دیپلم آموزشی (مدارکی که در کشورهای خارجی به رسمیت شناخته شده اند و توسط اولیاء امور استرالیا به صورت رشته های فرعی مورد نیازند)، با حداقل ۳ سال تجربه کاری
۲۵	تحصیلات متوسطه به همراه مهارتهای شغلی
۲۵	گواهی / مدرک / دیپلم آموزشی
۲۰	۱۲ سال تحصیلات ابتدایی و متوسطه
۱۰	۱۰ سال تحصیلات ابتدایی و دبیرستانی
۰	تحصیلات کمتر از ۱۰ سال

آموزش های شغلی

صنایع مختلف آموزشهای شغلی متفاوتی را ارائه می دهند. باید از وجود این آموزش ها به هنگام مصاحبه یا در آغاز کار از طریق کارفرما مطلع گردید. معمولاً این نوع آموزش، در ارتباط با قوانین امنیتی و بهداشتی است - در صورتی که خواهان پرداخت خسارت از جانب کارفرما هستید، بهتر است از این قوانین پیروی کنید. اگرچه از سال ۱۹۸۰ قانون پرداخت حقوق مساوی و دستمزدهای ثابت به اجرا درآمده است اما مردان و زنان بخاطر کار مشابه و یکسان حقوق مساوی دریافت نمی کنند. در مقاله ای از روزنامه Australian outlook آمده است؛ از آنجایی که حقوق مردان ۲ برابر حقوق زنان افزایش می یابد، زنان حقوق مساوی را از دست داده اند.

اخیراً مرکز آمار استرالیا آماری را منتشر کرده است که افزایش ۲/۷ درصدی حقوق مردان را در ماه می سال ۱۹۹۳ نشان می دهد و این در حالی است که در همین سال درآمد بانوان تنها از رشد ۲/۵ درصدی برخوردار بوده است. در سال ۱۹۹۲، درآمد زنان ۸۵/۵ درصد حقوق مردان بود، اما این میزان درآمد در سال ۱۹۹۳ تا ۱/۴ درصد کاهش یافت به نحویکه درآمد آنان به ۸۴/۴ درصد رسید. این اختلاف میانگین میان درآمدهای هفتگی زنان و مردان دلایل متنوعی دارد. تعداد نسبتاً کمی از زنان مشاغل مدیریتی را برعهده دارند؛ به عنوان مثال ۴ درصد از مدیران بخش دولتی را زنان تشکیل می دهند. بررسیهای صورت گرفته توسط ABS نشان داد که ۷۴ درصد کل مشاغل مدیریتی (در بخش دولتی و خصوصی) از آن مردان است. درآمد هفتگی مدیران زن در بخش خصوصی ۷۰۸ دلار بود و این درحالی است که درآمد هفتگی مدیران زن در بخش خصوصی بر بالغ میگردید. درآمد زنان آموزش دیده (حرفه ای) تقریباً ۷۰۷ دلار در هفته بود و این درحالی است که درآمد هفتگی همکاران ذکور آنان ۸۶۶ دلار و مردان فاقد آموزش حرفه ای ۷۳۸ دلار بود. به علاوه ۱ درصد از زنان دارای درآمد هفتگی ۱۰۰۰

دلار بودند و این در حالی است که ۷ درصد از مردان دارای درآمد هفتگی ۱۰۰۰ دلار بودند و زنان ۲ برابر مردان دارای درآمد هفتگی کمتر از ۴۰۰ دلار بودند. حتی در مشاغل مدیریتی نظیر مهندسی معدن درآمد زنان از مردان کمتر بود. به عنوان مثال بالاترین میانگین درآمد هفتگی زنانی که بطور تمام وقت در بخش معدن فعالیت داشتند بر ۷۱۵ دلار بالغ می گردید و این در حالی است که درآمد هفتگی مردان در همین بخش بر ۱۰۲۶ دلار بالغ می گردید. زنها تنها در مشاغلی نظیر گویندگی، نویسندگی و آشپزی از درآمدهای بیشتری از مردان برخوردار بوده اند. این پژوهش نشان می دهد که زنان از نظر میزان حقوق در کلیه سطوح اشتغال در تمام بخش ها از وضعیت نامساعدتری برخوردار بوده و تنها ۷/۷۵ درصد نیروی کار پاره وقت کشور را تشکیل می دهند که این امر سبب می گردد تا نرخ درآمد زنان همسان با مردان نباشد. از نظر توزیع شغلی، تعداد زیادی از مردان در بخش های درمانی، اداری، مالی، ساختمانی و کارگری، تکنولوژی اطلاع رسانی و آموزش دوره سوم فعالیت داشته و زنان در این بخش ها کمتر مشغول به فعالیت میباشند.

اخیرا دانشگاه وسترن استرالیا در روزنامه The west Australian اعلام داشت که خواهان جبران عدم مساوات میان زنان و مردان استرالیایی است و قصد استخدام سخنرانان زن فعال را دارد. مشاغل سنتی زنان نظیر پرستاری، آموزش ابتدایی و مهمانداری همچنان توسط کارکنان زن اداره میگردد و مشاغل بالای مدیریتی به مردان اختصاص دارد.

پرداخت های خانوادگی

پرداخت های خانوادگی از سوی دولت برای کمک به والدین و سرپرستان جهت تأمین هزینه های زندگی کودکان تحت مراقبت آنها صورت میگیرد. پرداخت های خانوادگی مثل دیگر پرداخت های DSS با مقدار دارایی

و درآمد شخصی سنجیده می گردد. معمولاً این پرداخت ها هر دو هفته یک بار اجرا میگردد (این پرداخت ها معمولاً به حساب بانکی مادر واریز می شوند). در صورتی که فرد با هزینه های بالایی روبروست؛ مثل تهیه کتاب یا روپوش مدرسه به عنوان بخشی از کمکهای مالی خانوادگی، هر دو سال یکبار در ماههای ژانویه و جولای مقرر می گردد. در سراسر استرالیا، زنان و مردان بین سنین ۶۵ و ۶۰ سال مستمری بازنشستگی کشور استرالیا را دریافت می کنند. مستمری های هر هفته یکبار پرداخت می شوند. حداکثر مستمری برای یک شخص مجرد در هر دو هفته ۳۱۸ دلار و برای هر یک از زوجها (در صورت تأهل) ۲۶۵ دلار است. گفتنی است که متقاضیان دریافت مستمری الزاماً می باید مقیم استرالیا باشند.

انجمن های حرفه ای

کلیه مشاغل در استرالیا از یک انجمن برخوردار می باشند و عضویت در این انجمن ها، ممکن است اجباری باشد. مشاغل بهداشتی، حقوقی، مالی، حسابداری و آموزشی و انواع مشاغل علمی، انجمن های حرفه ای دارند. این انجمن ها معمولاً یک مجله حرفه ای را منتشر می نمایند که شامل اخبار، اطلاعات و مقالاتی در خصوص اشتغال است. همچنین انجمنهای مذکور عهده دار مسوولیت برگزاری و نظارت بر روند اجرای کنفرانسها، سمینارها و مباحث مربوط به توسعه مشاغل مختلف می باشند.

زبان

پیش از تصرف استرالیا توسط اروپایی ها در سال ۱۷۸۸، حدود ۶۰۰ تا ۷۰۰ قبیله مختلف در سراسر استرالیا زندگی می کرده اند. هر یک از این اقوام بومی Aboriginies، مانند سایر ملل، صاحب قلمرو ویژه،

قوانین و سیستم سیاسی خود بوده اند. قلمروی قبیله Watha-Wurung از شهر Geelong کنونی شروع شده و تا Ballarat ادامه داشته، قبیله Bun-Wurung در قسمت شرق Melbourne تا حدود شمال Westernport مستقر بوده و قبیله Wuy-Wurung در حوالی رودخانه Yarra River تا ناحیه شمالی Seymour ساکن بوده و قلمروی قبیله Thaga-Wurung از رودخانه River Goulburn شروع شده و تا حوالی Bendigo ادامه داشته است. اسامی هر قبیله دارای پسوند wurung، بمعنای دهان mouth و یا زبان language میباشد. بدین ترتیب هر قبیله براساس اسم زبان رایج در آن، نام گذاری می شده است. بسیاری از اقوام ساکن و مجاور در یک منطقه جغرافیایی، براین باور بوده که هر یک دارای زبان ملی خاص خود می باشند، در صورتی که از نظر زبان شناسان، این زبانها تنها گویش های مختلف یک زبان می باشند. همانگونه که زبان متداول یک کشور، در مواردی می تواند برای ساکنان اقوام و سرزمین های مجاور کما بیش قابل فهم باشد، زبانها و گویش های مختلف بومیان استرالیایی نیز، چنین ارتباطی بایکدیگر داشته اند. در برخی از نواحی استرالیا، گاهی دو یا سه قوم همسایه و گاه اقوام بیشتری از راه گویش های مختلفی که از یک زبان منشعب می شده بایکدیگر ارتباط داشته اند. در برخی از نواحی نیز یک قبیله، زبان متفاوتی نسبت به سایر قبایل همسایه خود داشته است. بدین ترتیب در مجموع، ۲۰۰ تا ۲۵۰ زبان کاملاً منحصر بفرد، در بین ۶۰۰ تا ۷۰۰ قبیله ساکن در استرالیا رایج بوده است.

دستور و واژگان

زبان، مجموعه ایست از واژگان و دستور زبان- یعنی دستور مربوط به چگونگی استفاده از واژگان. مثلاً در زبان انگلیسی، فاعل، فعل و مفعول به ترتیب اجزای تشکیل دهنده یک جمله هستند. زبان بومیان استرالیا، مانند زبان یونانی و لاتین، دارای دستور زبان بسیار پیچیده و هزاران واژه است. بدین ترتیب، برخلاف برخی، زبان بومیان

استرالیا، زبانی بدوی نیست. در زبان بومیان استرالیایی نه تنها افعال بلکه اسامی نیز دارای پسوندهای مختلف میباشند. بطور مثال، اسامی که فاعل جمله هستند دارای پسوند ویژه ای بوده که نمایانگر آنست که اسم مورد نظر، فاعل جمله می باشد و اسامی که نقش مفعول جمله را بعهدہ دارند- بدون پسوند بکار برده می شوند.

وابستگی و ارتباط زبانی

برخی از واژگان، در همه زبانهای بومی استرالیا، مشابه و مشترک هستند. برخی از این واژگان، نام هایی هستند از قبیل jina به معنی پا و mala یا mara به مفهوم دست و mayi بمعنای غذای گیاهی، و افعالی چون pu بمعنای به هدف خوردن و به هدف زدن و ka بمعنی حمل کردن و nya یعنی دیدن. این تشابه بین زبان های مختلف، در مورد برخی از قواعد دستوری مربوط به این زبان ها نیز صادق می باشد. در بسیاری از زبانهای بومی، بطور نمونه lu- و در برخی دیگر از این زبان ها ngku- پسوند نام های است که نقش فاعل را در جمله بعهدہ می گیرند. همان گونه که اغلب زبانهای متداول، از اروپا گرفته تا شمال هندوستان، مثل زبانهای انگلیسی، آلمانی، اسپانیایی، یونانی، روسی و فارسی و هندی و غیره ... ریشه از زبان هندو- اروپایی گرفته اند، زبانشناسان بر این باورند که تمام زبان های بومی استرالیا، ریشه از یک زبان بومی گرفته که در نواحی میانی سواحل شمالی استرالیا و در حوالی شهر Darwin رایج بوده است.

وضعیت کنونی زبان بومیان

تسلط اروپایی ها، نقش بزرگی در تخریب و نابودی زبان های بومی استرالیا داشته است. از میان ۲۰۰ تا ۲۵۰ زبان مختلف، حداقل ۵۰ زبان بوسیله هیچ قومی، دیگر بکار برده نمیگردد. در حدود ۱۰۰ زبان دیگر، تنها بوسیله نسل سالخورده و میان سالان استفاده شده، و کودکان و نوجوانان بومی امکان استفاده و فراگیری این زبان ها را

ندارند. تنها در حدود ۲۰ تا ۳۰ زبان وضعیت بهتری داشته، یعنی بطور روزمره توسط گروهی از بومیان استفاده شده و نسل نو، مشتاق به یادگیری آنها می باشند. در سال ۱۹۷۰، با مرسوم شدن تحصیلات دوزبانه در برخی از مناطق استرالیا، دانش آموزان بومی، خواندن و نوشتن را ابتدا به زبان خود یاد گرفته و سپس شروع به فراگیری زبان انگلیسی می کنند. علاوه بر این برپایی مراکز زبان بومی در مناطق مختلف و تاسیس جامعه زبان های بومیان و جامعه رسانه های بومیان استرالیا به حفظ بقایای زبانهای بومی کمک فراوان کرده است.

سیاستهای آموزشی

از آنجاییکه آموزش بعنوان یک قدرت مردمی در قانون اساسی کشور استرالیا لحاظ نگردیده است، از اینرو مسئولیت ایالات متحده همچنان به قوت خود باقی است. اگر چه شهروندان استرالیایی با پایه حقوق بیشتر به ویژه پس از سال ۱۹۴۱، به تأمین بودجه دانش آموزان مقطع متوسطه و آموزش عالی مبادرت می نمایند با این حال در پایان قرن ۲۱، بیش از ۴۰ درصد از بودجه عمومی کشور به حوزه آموزش اختصاص یافته است که این خود تاثیر به سزایی در آموزش دانشگاهی و تأمین بودجه آموزش حرفه ای داشته است. اگر چه مهاجرنشینان استرالیایی به دلخواه به فعالیت در حوزه آموزش دانشگاهی و اجرای تحقیقات طی قرن نوزدهم مبادرت نموده اند، با این حال چالشهای آموزش متوسطه و نرخ مشارکت نوجوانان در مشارکتهای رسمی آموزشی و سیاستها و طرحهای آموزشی کشور طی قرن بیستم را تحت الشعاع قرار داده اند که این خود به واسطه طبیعت و موقعیت اجتناب ناپذیر آموزش متوسطه در جامعه دموکراتیک مدرن است. از میان کلیه سطوح آموزشی کشور، آموزش متوسطه حساس ترین سطح آموزشی در جهت نیل به آرمانهای شخصی و خواسته های اجتماعی است. از اینرو، از سال ۱۹۳۵، نخستین بررسی ملی

آموزش متوسطه (آموزش نوجوانان در استرالیا) به مورد اجرا گذارده شد. با این حال ساختار نظام آموزش متوسطه در استرالیا همچنان در حال تحول است. شهروندان استرالیایی بر این اعتقادند که آموزش بخشی از حقوق حیاتی فرزندان آنانست و از این روی دولت استرالیا تاکید عمده ای بر فرآیند نظارت بر استانداردهای بالای آموزشی دارد. از جمله دیگر سیاستهای اصلی دولت استرالیا در قبال حوزه آموزش می توان از برخورداری دختران و پسران استرالیایی از فرصت های آموزشی متساوی نام برد.

چالشهای فراروی نظام آموزشی

سیستم آموزش استرالیا در حال حاضر به اصلاحات عمده ای نیاز دارد که اصلاحاتی درونی نیستند . بلکه در واکنش به فشارهای خارجی بوجود می آیند که در کل استرالیا تأثیر می گذارند . پیشرفتهای سریع فن آوری تسهیلات اطلاعاتی و ارتباطی جدیدی را ایجاد کرده است ؛ رقابت بین بخش خصوصی و دولتی در کسب بودجه دولتی ، جو رقابتی و بحث انگیزی را در صنایع و بخشهای گوناگون استرالیا بوجود آورده است ؛ اتحادیه های استراتژیک، تنظیمهای مجدد ، شراکت ها و ائتلافاتی ، به تدریج ایجاد میشوند ؛ کسب درآمدهای خارجی امری عادی و معمولیست ؛ و انتظارات مشتریان تقویت شده و افزایش یافته است. فشارهایی که باعث تغییر شوند عبارتند از :

جهانی سازی

مثل دیگر ملتها ، استرالیا نیز با فشارهای زیادی روبروست تا در بازار جهانی ، سهمی رقابتی و مسئولیت پذیر داشته باشد. این امر مستلزم یک نیروی کاری ماهر است. با این حال ، جمعیت بزرگسال استرالیا ، اکنون در مقایسه با استانداردهای بین المللی ، از لحاظ صلاحیت ها و توانایی ها ، در سطح پایینی قرار دارند. این

کشور با در نظر گرفتن نسبت جمعیت بین ۲۵ تا ۶۴ سال که دوره دبیرستان را به اتمام رسانده اند (۵۳٪) و ۷ درصد پایین تر از میانگین جهانی قرار دارد. تراز صلاحیتها و تواناییهای مردک کشور ما بسیار نامتعادل است. دانشگاههای ما در سطح بالایی هستند اما در مقایسه بین المللی و آموزش و پرورش حرفه ای و مدارس پس از دبیرستان در سطح پایینی قرار دارند.

فن آوریهای ارتباطی و اطلاعاتی

استرالیا، روند رو به رشد و سریعی را در ایجاد و به کارگیری فن آویهای جدید، تجربه کرده است. این روند امکانات جدیدی را برای شاخه آموزش و پرورش حرفه ای بوجود می آورد. در آینده نزدیک، یادگیری از طریق این پیشرفتهای فن آوری در زندگی ما.

محیطهای کاری و جوامع تأثیر می گذارد. سیستم آموزش و پرورش حرفه ای در حال حاضر با صنعت ارتباطات از راه دور و تکنولوژی اطلاعاتی همکاری دارد تا به راههایی دست یابد که چگونه به بهترین شکل ملزومات کسب مهارت را که به سرعت افزایش پیدا می کند فراهم سازند.

اصلاح بازار - نیاز به انعطاف پذیری و شایستگی بیشتر

در پاسخگویی به نیازهای دانش آموزان و ایجاد نیروی کاری ماهر، باید بخش آموزش و پرورش حرفه ای استرالیا بتواند به شکل قابل رقابتی محصولات و خدمات با کیفیت بالا را در طیف وسیعی از قالبها، روشهای کاربردی و طبقه بندیها ارائه کند. تلاش دولتها و مجریان امر تداوم انتقالات مناسب از رفتارهای سنتی است که بازار را تحت نفوذ خود داشته و موانع مصنوعی ایجاد می کنند تا بتوانند به مکانیسم های بازار این فرصت را بدهند که نحوه توزیع خدمات آموزش و پرورش را مشخص کند. در تداوم رقابت رو به رشد بازار، این

مسئله حائز اهمیت است که این نیازها را با توجه به یکسان سازی فرصتها ، متعادل سازیم. اصلاحات اخیر بازار همچون ایجاد فرصت برای کاربران و مناقصات و مزایدهات رقابتی، قدمهای اولیه در دسترسی به بازاری است توجه آن به مشتری است و نیازهای اقتصادی و اجتماعی بلند مدت تری را مد نظر قرار می دهد . مشتریان که در اصل همان دانش آموزان هستند باید انتخابهای موجود پرورشی و هزینه ها و منافع همراه آن آگاهی داشته باشند .

بازسازی بازار کار

برای کارگران فنی با مهارت بالا ، بازار کار خوبی وجود دارد . افرادی که دارای مهارتهای لازم بوده و میتوانند آنها را طبق نیاز روز جامعه به کار برند ، افرادی که قادر خواهند بود بیشتر فرصتهای بازار کاری به سرعت متغیر استرالیا را ایجاد نمایند در ردیف این کارگران فنی قرار می گیرند. استرالیا باید شاخص مهارتی را برای افرادی افزایش دهد که عضو نیروی کار هستند و یادگیری بلند مدت را به عنوان جزو لاینفک زندگی کاری ، مورد توجه خاص قرار دهد . تنها با نیل به این هدف است که استرالیا به نیروی کاری دست پیدا خواهد نمود که کاملاً برای پاسخگویی به تغییرات و چالشهای آینده - چه به شکل جهانی و چه به شکل داخلی - مهارت یافته است . تقاضای تداوم اصلاحات در شاخه آموزش و پرورش حرفه ای و محصولات و خدمات آن ، امری اجتناب ناپذیر است . در این « دنیای نوین » ضروری است تا دید روشنی از اهداف بلند مدت خود و چگونگی دستیابی به آنها داشته باشیم ، تغییر و چالش در بخش آموزش و پرورش حرفه ای مبنی بر پیشبرد استراتژیها است که تحقق اهداف اجتماعی و اقتصادی را ممکن می سازد . با توجه به این مطلب

است که ما در استرالیا تلاش می کنیم بخش آموزش و پرورش حرفه ای را بنا کنیم که زندگی ما را به قرن آینده پیوند بزند .

ساختار آموزشی

آموزش و پرورش استرالیا مشابه سیستم آموزش و پرورش انگلستان است . در استرالیا مدارس به دو دسته دولتی و خصوصی تقسیم می شوند و عموماً ثبت نام کودکان در مدارس دولتی و خصوصی محل سکونت آنان ، بدون هیچ مشکلی صورت می گیرد. نشریه astralian Outlook جزوه ای را به نام School For Your Child Choosing منتشر می کند که به مهاجرین ایالت نیوساوت ولز - ویکتوریا و کوئینزلند اطلاعات فوق العاده مفیدی را درباره انواع مدارس موجود در این ایالت ها می دهد .

به طور کلی ، اگرچه ، سیستم آموزشی نسبتاً ساده است اما کیفیت آموزشی در سطوح مختلف بالاست. بر خلاف بسیاری از کشورهای نیمکره شمالی ، سال تحصیلی استرالیا از ماه ژانویه تا دسامبر است و چون زمان کریسمس در فصل تابستان واقع می گردد ، بنابر این تعطیلات تابستانی (۷-۶) هفته مدارس در این زمان اتفاق می افتد . به شکل اجتناب ناپذیری مدارس ابتدایی دولتی کشور مختلط هستند ، در حالیکه برخی از مدارس خصوصی در سطح ابتدایی . با پسرانه هستند و یا دخترانه . سن ورود به مدارس ابتدایی در ایالات متفاوت متغیر است . آموزش برای کودکان استرالیایی تا پایان سال سوم / چهارم دبیرستان یعنی در سن ۱۶-۱۵ سالگی اجباری است . اما گذراندن دو سال آخر متوسطه اختیاری است . طی سالهای اخیر به علت اینکه یافتن شغل برای افراد فاقد تحصیلات مشکل شده است گرایش برای گذراندن مدارج بالاتر علمی به میزان زیادی افزایش یافته است و در حال حاضر

از ۷۶ درصد دانش آموزان دبیرستانی انتظاری رود که در دبیرستان به تحصیلات خود ادامه دهند و سالهای ۱۲ و ۱۱ دبیرستان را به اتمام رسانند. معمول ترین نوع مدرسه متوسطه مدرسه جامع است که رشته های متنوع تحصیلی را ارائه می دهد. اغلب به منظور جذب سرمایه های دولت ، مدارس برنامه ههای تحصیلی را در رشته های موسیقی، تئاتر، هنر و ورزش برگزار می کنند و به دانش آموزان با استعداد تمام ایالات کمک هزینه هایی اعطاء میکنند. دانش آموزان دبیرستانی از تسهیلات و شرایط مدرن و جدید بهره می گیرند و به آنان رشته های مختلفی مثل بازرگانی، اقتصاد ، فلزکاری ، طرحهای فنی و . . . آموزش داده می گردد . در بیشتر رشته ها دانش آموزان سال اول باید تمام واحدهای موجد را علیرغم سلیقه های شخصی انتخاب کنند تا به آنها در توسعه علایق وسیعتر یا شناسایی استعدادهای ناشناخته کمک گردد . بدین ترتیب صرفنظر از جنس ، تمام دانش آموزان باید دروس مربوط به آشپزی ، خیاطی ، نجاری ، هنر ، موسیقی ، نمایشنامه نویسی و ورزش و نیز دروس اصلی ریاضیات ، علوم ، مطالعات اجتماعی (تاریخ ، جغرافیا) و زبان انگلیسی را بگذرانند. دو سال آخر متوسطه ، دانش آموزان برای انتخاب دروس خود مختاری کامل دارند و معمولاً دامنه انتخاب دروس وسیعتر است .

نظام آموزشی کشور استرالیا به پنج بخش عمده به شرح ذیل قابل تقسیم است :

- مقطع آموزش پیش دبستانی
- مقطع آموزش ابتدایی
- مقطع آموزش متوسطه
- آموزش فنی و حرفه ای

هنرستان های آموزش مهارت های حرفه ای TAFE تحت نظارت دولت استرالیا

- آموزش بین المللی

مدارس بین المللی در استرالیا عمومیت ندارند، اما هریک از مراکز ایالات کشور به استثناء کانبرا و هوبارت حداقل از یکی از این نوع مدارس برخوردار می باشند.

- مؤسسات آموزش زبان انگلیسی ELICOS ویزه دانش آموزان خارجی و آموزشگاه های خصوصی

زبان و مؤسسات آموزش زبان وابسته به دانشگاه ها

- دانشگاه ها و مراکز پژوهشی

در کشور استرالیا طول دوره آموزش پایه ۹ سال بین رده های سنی ۱۰-۶ سال می باشد. این درحالیست که در ایالت تاسمانیا این مدت تا ۱۶ سالگی تداوم دارد. در این کشور کودکان از سن ۵ سالگی به تحصیل در دوره تحصیلی ابتدایی مبادرت می نمایند. طول دوره تحصیلی ابتدایی شش تا هفت سال است. طول دوره تحصیلی متوسطه نیز پنج تا شش سال به طول می انجامد. دوره متوسطه که در برخی ایالات دوره مقدماتی متوسطه را نیز شامل می گردد- از سن ۱۳-۱۲ سالگی آغاز شده و تا سن ۱۸-۱۷ سالگی- به طول می انجامد. نظام آموزشی و مقررات انضباطی در مؤسسات آموزشی کشور استرالیا با دیگر نقاط جهان متفاوت است. در نظام آموزشی این کشور اهمیت جندانی به یادگیری حفظی داده نشده است بلکه عمده تاکید بر خود آموزی، یادگیری از طریق تحقیق، پرسشگری و تشویق جوانان به سواد آموزی فردی است.

مدارس کشور والدین دانش آموزان را تشویق می نمایند تا هرچه بیشتر در امور آموزشی مدارس مشارکت نمایند. بیشتر مدارس از انجمن اولیا و مربیان برخوردار بوده که به نوبه خود نقش فعالی را در حیات مدرسه ، جمع آوری کمکهای مالی و کمک به تصمیم گیری در خصوص نحوه برنامه ریزی تحصیلی ایفا می نمایند.

به طور کلی ساختار آموزشی پیش دانشگاهی کشور استرالیا به شرح ذیل قابل توصیف است :

آموزش پایه

سن آغاز دوره : ۶ سال

سن اتمام دوره : ۱۵ سال

مقطع آموزش ابتدایی

طول دوره تحصیلی : ۶ سال

سن آغاز دوره : ۶ سال

سن اتمام دوره : ۱۲ سال

مقطع مقدماتی متوسطه

طول دوره تحصیلی : ۴ سال

سن آغاز دوره : ۱۲ سال

سن اتمام دوره : ۱۶ سال

گواهینامه پایان دوره : گواهینامه سال دهم آموزش

مقطع تکمیلی متوسطه

طول دوره تحصیلی : ۲ سال

سن آغاز دوره : ۱۶ سال

سن اتمام دوره : ۱۸ سال

گواهینامه پایان دوره : گواهینامه سال دوازدهم آموزش

آموزش پیش دانشگاهی

در کلیه مدارس استرالیا آموزش شامل سه مرحله پیش دبستانی (Preschool) ، ابتدایی (Primary) متوسطه (Secondary) می باشد. طول دوره کودکان معمولاً یکسال می باشد و برای کودکان از سن پنج سالگی آغاز می گردد. در ایالتها و یا سرزمینهای مختلف استرالیا طول دوران ابتدایی و متوسطه متفاوت است . ولی بطور کلی دوران ابتدایی بطول شش (سال اول تا ششم) و یا هفت سال (سال اول تا هفتم) می باشد و دانش آموزان بین سنین شش تا یازده سالگی در مدارس ابتدایی پذیرفته می شوند. دوران دبیرستان شش سال (سال هفتم تا دوازدهم) و یا پنج سال (سال هشتم تا دوازدهم) به طول می انجامد. در بعضی از ایالتها و یا سرزمینهای استرالیا نظیر سرزمین پایتختی استرالیا و یا ایالت تاسمانیا دوران دبیرستان چهار سال (سال هفتم تا دهم) می باشد و دانش آموزان برای ادامه تحصیل سال یازدهم و دوازدهم را در کالج می گذرانند. تحصیل در استرالیا تا سن پانزده سالگی و یا تا تکمیل سال دهم اجباری می باشد و مدارس خصوصی نقش بزرگی را در آموزش دانش آموزان استرالیایی به همراه مدارس دولتی دارند. طبق امار رسمی مدارس غیر دولتی وابسته به کلیسای کاتولیک حدود بیست و یک درصد و دیگر مدارس خصوصی حدود هفت درصد از آموزش دانش آموزان استرالیایی را بعهده دارند. مدارس مختص بوده و تنها یک

سوم از مدارس غیردولتی بصورت پسرانه یا مدارس دخترانه می باشند. در صورت اتمام موفقیت آمیز سال دوازدهم متوسطه و یا کالج، دانش آموزان گواهینامه فارغ التحصیلی سال دوازده Certificate Year و یا گواهی ورود به آموزش عالی (Statement Tertialy Entrance) را دریافت می نمایند.

آموزش پیش دبستانی

ساختار آموزشی

مقطع پیش دبستانی معمولاً از سن ۴ سالگی آغاز می گردد اما شرکت در آن اجباری نیست. اغلب کودکان

استرالیایی سنین ۳-۵ سال در مدارس رسمی پیش دبستانی ثبت نام نموده و از آموزشهای این دوره بهره می برند.

سال تحصیلی	تعداد کل ثبت نامی	تعداد دختران ثبت نامی
۱۹۹۰	۱۸۰۴۷۰	۸۸۱۱۷
۱۹۹۱	-	-
۱۹۹۲	۱۸۱۳۵۸	۸۸۳۵۶
۱۹۹۳	۱۸۲۲۶۹	۸۸۸۷۸
۱۹۹۴	۱۸۶۱۶۳	۹۰۷۴۲
۱۹۹۵	۲۴۳۸۰۰	-
۱۹۹۶	۲۰۵۰۰	-

خدمات مراقبتی کودکان

در کشور استرالیا مراقبت از کودک یک امر رایج است . بسیاری از کودکان استالیایی یکبار در عمر خود در مهد کودک به سر برده اند. سرویس مراقبت از کودکان برای کمک به والدینی طراحی شده است که به دلایل مختلف اعم از اشتغال توانایی مراقبت از کودک خور را در ساعات کار ندارند .
مراقبت از کودک به سه صورت زیر صورت می پذیرد :

۱- مهد کودک ویژه کودکان تازه متولد شده ؛ البته این کار نیاز به مجوز دارد .

۲- مراقبت از کودکان دو سال به بالا

۳- مراقبت از بچه های دبستانی در ساعات فراغت از تحصیل و تعطیلات

نهادهای مرکزی

از جمله نهادهای مرکزی ارائه دهنده سرویس های مراقبتی کودکان می توان از موارد ذیل نام برد :

- مراکز مراقبتی شبانه روزی
- مراکز مراقبت روزانه خانوادگی
- مراکز مراقبت های ویژه
- مراکز مراقبت های خارج از ساعات مدرسه
- مراکز مراقبتی در روزهای تعطیل
- مراکز مراقبتی سیار

آموزش پایه

ساختار آموزشی

تحصیل در کشور استرالیا تا رده سنی ۱۵ سال برای کلیه شهروندان اجباری است. با وجودی که دانش آموزان طی این مرحله از مجوز ترک تحصیل برخوردار می گردند، اما با این حال بیشتر آنان تا تکمیل دوره متوسطه به تحصیل خود ادامه می دهند. در نظام آموزشی کشور استرالیا دوره تحصیلی مقطع ابتدایی و ۲ سال مقدماتی متوسطه اجباری می باشند که به دانش آموزان رده های سنی ۱۸-۴ سال تعلق دارد.

گفتنی است که رده سنی دقیق ورود به نظام آموزش اجباری از ایالتی به ایالت دیگر متفاوت است اما به طور کلی جدول سنی ورود به دوره تحصیلات اجباری بین رده های سنی ۱۵-۶ سال است. در این کشور والدین می توانند فرزندان خود را در مدارس دولتی و یا مدارس خصوصی ثبت نام نمایند. تحصیل در مدارس دولتی رایگان است اما در برخی موارد جهت تأمین بودجه فعالیتهای فوق العاده مدرسه از والدین شهریه ناچیزی در طول سال دریافت می گردد. والدین دانش آموزان موظف به تدارک کتب و ابزار کمک آموزشی و اونیفرم مدرسه فرزندان خود می باشند. اغلب مدارس دولتی استرالیا مختلط بوده و در آن دختران و پسران در کنار یکدیگر به تحصیل مبادرت می نمایند. اغلب مدارس خصوصی کشور به دو دسته به شرح ذیل قابل تقسیم می باشند:

- مدارس خصوصی تحت مدیریت کلیسای کاتولیک
- مدارس خصوصی تحت مدیریت هیات امنای دیگر فرق مذهبی

مدارس خصوصی علاوه بر دریافت شهریه تحصیلی از دانش آموزان خود از پارانه آموزشی دولت های فدرال و محلی نیز بهره می برند. گفتنی است که اکثریت مدارس خصوصی مختلط نمی باشند.

آموزش ابتدایی

ساختار آموزشی

کودکان استرالیایی از سن پنج سالگی وارد مقطع ابتدایی می شوند. نخستین سال مقطع ابتدایی هنگامی است که به کودک حیات مدرسه معرفی می گردد. نام این دوره از ایالتی به ایالت دیگر متفاوت است. در این سال کودکان به مهارتهای اولیه خواندن و نوشتن تسلط یافته و از آداب و رفتارهای اجتماعی و نحوه برخورد با دیگر همسالان خود آگاهی می یابند. این سال که به سال مقدماتی نیز معروف است از دیگر سالهای دوره تحصیلی ابتدایی جدا نیست. از جمله اصلی ترین موضوعات درسی مدارس ابتدایی کشور استرالیا می توان از زبان انگلیسی، تربیت بدنی و بهداشت، زبان دوم، ریاضیات، علوم، جامعه و محیط زیست، فن آوری و هنر نام برد. در مقطع ابتدایی کودکان در ابتدا راجع به فرهنگ کشور خود و جامعه ای که در آن زندگی می نمایند، مطالبی فرا می گیرند. در این دوره به کودکان آموخته می گردد که تحمل دیگر افراد جامعه با هر رنگ، نژاد، مذهب و پیشینه از اهمیت حیاتی برخوردار است. در پایان دوره ابتدایی کودکان می توانند به راحتی بخوانند، بنویسند، بشمارند و در خصوص کشور خود صحبت کنند طول دوره آموزش مقدماتی متوسطه ۶ تا ۷ سال است که از سن ۵ سالگی آغاز شده و تا سن ۱۲ سالگی به طول می انجامد. مواد درسی و مدت زمان ارائه آنها در هر ایالت متفاوت است اما طبق مصوبه شورای وزرای آموزش و پرورش، اشتغال، حرفه آموزی و امور جوانان ۸ ماده درسی اصلی باید در برنامه درسی

ابتدایی در سراسر کشور گنجانده گردد که از جمله مهمترین آن میتوان از دروس انگلیسی، ریاضیات، علوم، تعلیمات اجتماعی، هنر، تکنولوژی، ورزش و بهداشت و زبان های خارجی نام برد.

ارتقاء به کلاس بالاتر تا پایان پایه ۱۰ به صورت اتوماتیک و برحسب سن دانش آموز صورت می گیرد.

از پایه ۱۰ تحصیلی به بعد امتحانات به صورت داخلی در مدارس برگزار می گردد. در اغلب ایالتها در پایان

پایه ۱۲ امتحان سراسری برگزار می گردد.

نسبت معلمین به دانش آموزان نیز در ایالتها مختلف و در مدارس ابتدایی (دولتی یا خصوصی) متفاوت است

اما به طور کلی میتوان گفت که نسبت دانش آموزان به معلمین ابتدایی ۱۵/۳ تا ۱۹ است.

سال تحصیلی	تعداد مدارس	تعداد کل ثبت نامی	تعداد دختران ثبت نامی	تعداد کل معلمین	تعداد معلمین زن
۱۹۹۰	۷۹۲۷	۱۰۸۳۰۲۴	۷۶۹۳۳۷	-	-
۱۹۹۲	۷۹۲۳	۱۶۲۳۰۱۲	۷۸۹۴۰۷	-	-
۱۹۹۳	۷۸۸۰	۱۶۳۳۷۹۷	۷۹۴۸۰۷	-	-
۱۹۹۴	۷۷۲۵	۱۶۳۹۵۷۷	۷۹۷۹۴۴	-	-
۱۹۹۵	-	۱۸۳۳۶۸۱	۸۹۱۹۹۴	۱۰۱۰۳۵	۷۶۸۷۵
۱۹۹۶	-	۱۸۴۸۱۶۹	۸۹۹۱۸۰	۱۰۲۲۶۷	۷۷۸۹۴

آموزش متوسطه

ساختار آموزشی

بیشتر پسران و دختران استرالیایی در سنین ۱۳-۱۲ سال وارد مقطع متوسطه می شوند. در خلال دوره چهار

ساله آموزش متوسطه مطالعه دروسی چون زبان انگلیسی، ریاضیات و علوم برای کلیه دانش آموزان اجباری

است. در این دوره همچنین واحدهای درسی انتخابی متنوعی از قبیل مطالعات رایانه ای، زبانهای خارجی، هنر، موسیقی، نمایشنامه، بازرگانی، تاریخ، جغرافیا و علوم فنی نیز به دانش آموزان ارائه می گردد. دانش آموزان دبیرستانی در دو سال آخر مقطع متوسطه رشته تحصیلی دلخواه خود را انتخاب می کنند. در پایان دوره تحصیلی متوسطه به یکایک دانش آموزان کارنامه تحصیلی اعطا می گردد. در این کارنامه رتبه دانش آموزان نسبت به دیگر دانش آموزان سایر مدارس متوسطه سراسر کشور مشخص گردیده است. این کارنامه همچنین صلاحیت تحصیل دانش آموزان در دوره های تحصیلی دانشگاهی را مشخص می نماید. البته تکمیل دوره متوسطه، تضمینی جهت ورود به دوره های تحصیلی دانشگاهی به شمار نمی رود زیرا دانشگاهها بر اساس نتایج نهایی کارنامه داوطلبان ورود به دانشگاه و وجود فضای خالی برای رشته های مورد دلخواه دانشجویان در این خصوص تصمیم گیری می نمایند. همان گونه که قبلاً نیز بدان اشاره گردید، برخی از رشته های تحصیلی دانشگاهی درباره شمار متقاضیان تحصیل در آن رشته و الزامات پذیرشی از محدودیتهای خاص خود برخوردار می باشند. لازم به یاد آوری است که شماری از مدارس متوسطه کشور استرالیا به دانش آموزان خود در سال آخر متوسطه دیپلم بین المللی (IB) اعطاء می نمایند. این نوع دیپلم مختص دانش آموزانی است که از اقامت دائم کشور استرالیا برخوردار نمی باشند، از این روی این قبیل دانش آموزان با برخورداری از دیپلم بین المللی متوسطه (IB) از مجوز تحصیل در کلیه مراکز آموزشی جهان بهره مند می گردند.

مقطع آموزش مقدماتی متوسطه

ساختار آموزشی

طول دوره آموزش مقدماتی متوسطه ۵ تا ۶ سال است که از سن ۱۲ سالگی آغاز شده و تا سن ۱۷ سالگی به

طول می انجامد. نسبت معلمین به دانش آموزان نیز در ایالت‌های مختلف و در مدارس متوسطه دولتی یا خصوصی (

متفاوت است اما به طور کلی می توان گفت که نسبت دانش آموزان به معلمین متوسطه ۱۱ تا ۱۳/۳ است.

سال تحصیلی	تعداد کل ثبت نامی	تعداد دختران ثبت نامی	تعداد کل معلمین	تعداد معلمین زن
۱۹۹۰	۱۲۷۸۱۶۳	۶۳۵۶۹۱	۱۰۳۲۹۸	۵۱۷۴۳
۱۹۹۲	۱۲۹۴۵۹۶	۶۳۹۴۷۰	۱۰۴۱۱۰	۵۲۷۱۰
۱۹۹۳	۱۲۸۲۴۰۹	۶۳۴۰۶۰	۱۰۳۳۸۵	۵۲۸۸۱
۱۹۹۴	۲۰۰۳۵۰۴	۹۷۴۱۴۲	-	-
۱۹۹۵	۲۱۸۲۰۸۵	۱۰۶۰۳۳۴	-	-
۱۹۹۶	۲۲۸۰۲۷۴	۱۱۰۹۷۲۷	-	-

جایگاه آموزش تکمیلی متوسطه کشورهای جهان طی سال ۱۹۹۶

کشور	Profile	رتبه
ایالات متحده آمریکا	۸۵/۷	۱
جمهوری چک	۸۴/۴	۲
نروژ	۸۱/۶	۳
آلمان	۸۱/۵	۴
سوئیس	۸۰/۲	۵
کانادا	۷۶/۴	۶
انگلستان	۷۶/۳	۷
سوئد	۷۴/۲	۸
لهستان	۷۳/۷	۹
اتریش	۷۱/۳	۱۰
فنلاند	۶۶/۸	۱۱
دانمارک	۶۶/۱	۱۲
مجارستان	۶۳/۲	۱۳
هلند	۶۲/۵	۱۴
کره	۶۱/۱	۱۵
فرانسه	۶۰/۲	۱۶
نیوزیلند	۶۰/۲	۱۷
استرالیا	۵۷/۰	۱۸
بلژیک	۵۳/۵	۱۹
ایرلند	۵۰/۲	۲۰
یونان	۴۴/۲	۲۱
ایتالیا	۳۸/۲	۲۲
اسپانیا	۳۰/۲	۲۳
لوکزامبورگ	۲۹/۳	۲۴
پرتغال	۲۰/۴	۲۵
ترکیه	۱۷/۰	۲۶

ارزشیابی تحصیلی

در مقطع متوسطه گواهینامه های تحصیلی (HSC) و (VCE) پس از به پایان رسانیدن موفقیت آمیز دوره تحصیلی طی سال یازدهم و یا دوازدهم به دانش آموزان اعطاء می گردد. در کشور استرالیا ایالات و مناطق مختلف کشور از نظام ارزشیابی مخصوص به خود برخوردار می باشند. در این رابطه در مقطع متوسطه بالاترین نمره یا رتبه با حرف لاتین (A) و پایین ترین نمره یا رتبه با حرف لاتین (E) نمایش داده می گردد.

جدول زمانی مدارس

جدول زمانی مدارس کشور استرالیا برای آغاز و پایان سال تحصیلی از ایالتی به ایالت دیگر متفاوت است. دانش آموزان هر روز به استثنای روزهای تعطیل رسمی هفته از ساعت ۹ صبح تا ۳ بعد از ظهر در مدرسه حضور بهم می رسانند. جداول مشروح در ذیل ترمهای تحصیلی مدارس ایالات مختلف کشور استرالیا و تعطیلات رسمی را نشان می دهند :

ملبورن

سال ۲۰۰۲ میلادی	سال ۲۰۰۳ میلادی	سال ۲۰۰۴ میلادی	
ترم (۱) ۴ فوریه تا ۱۲ آوریل	۳ فوریه تا ۱۱ آوریل	۳۰ ژانویه تا ۸ آوریل	
ترم (۲) ۲۹ آوریل تا ۵ جولای	۲۸ آوریل تا ۴ جولای	۲۷ آوریل تا ۲ جولای	
ترم (۳) ۲۲ جولای تا ۲۷ سپتامبر	۲۱ جولای تا ۲۹ سپتامبر	۲۹ جولای تا ۲۴ سپتامبر	
ترم (۴) ۱۸ اکتبر تا ۲ دسامبر	۱۳ اکتبر تا ۱۸ دسامبر	۱۱ اکتبر تا ۱۷ دسامبر	

ایالت ویکتوریا

سال ۲۰۰۴ میلادی	سال ۲۰۰۳ میلادی	سال ۲۰۰۲ میلادی	
۲۸ ژانویه تا ۲ آوریل	۲۹ ژانویه تا ۱۱ آوریل	۳۰ ژانویه تا ۲۸ مارس	ترم (۱)
۱۹ آوریل تا ۲۵ ژوئن	۲۸ آوریل تا ۲۷ ژوئن	۱۵ آوریل تا ۲۸ ژوئن	ترم (۲)
۱۲ جولای تا ۱۷ سپتامبر	۱۴ جولای تا ۱۹ سپتامبر	۱۵ جولای تا ۲۰ سپتامبر	ترم (۳)
۱۴ اکتبر تا ۱۷ دسامبر	۱۶ اکتبر تا ۱۹ دسامبر	۱۷ اکتبر تا ۲۰ دسامبر	ترم (۴)

ایالت استرالیای غربی

سال ۲۰۰۴ میلادی	سال ۲۰۰۳ میلادی	سال ۲۰۰۲ میلادی	
۲ فوریه تا ۸ آوریل	۳ فوریه تا ۱۷ آوریل	۴ فوریه تا ۱۹ آوریل	ترم (۱)
۲۷ آوریل تا ۹ جولای	۵ مه تا ۴ جولای	۶ مه تا ۵ جولای	ترم (۲)
۲۶ جولای تا ۱۱ اکتبر	۲۱ جولای تا ۲۶ سپتامبر	۲۲ جولای تا ۲۷ سپتامبر	ترم (۳)
۱۸ اکتبر تا ۱۶ دسامبر	۱۳ اکتبر تا ۱۸ دسامبر	۱۴ اکتبر تا ۱۹ دسامبر	ترم (۴)

ایالت نیوساوت ولز

سال ۲۰۰۴ میلادی	سال ۲۰۰۳ میلادی	سال ۲۰۰۲ میلادی	
۲۷ ژانویه تا ۸ آوریل	۲۹ ژانویه تا ۱۱ آوریل	۲۹ ژانویه تا ۱۹ آوریل	ترم (۱)
۲۷ آوریل تا ۲ جولای	۲۸ آوریل تا ۴ جولای	۲۹ آوریل تا ۵ جولای	ترم (۲)
۱۹ جولای تا ۲۴ سپتامبر	۲۱ جولای تا ۲۶ سپتامبر	۲۲ جولای تا ۲۷ سپتامبر	ترم (۳)
۱۱ اکتبر تا ۲۱ دسامبر	۱۳ اکتبر تا ۱۹ دسامبر	۱۴ اکتبر تا ۲۰ دسامبر	ترم (۴)

ایالت کوئینز لند (QUEENS LAND)

سال ۲۰۰۴ میلادی	سال ۲۰۰۳ میلادی	سال ۲۰۰۲ میلادی	
۲۷ ژانویه تا ۸ آوریل	۲۸ ژانویه تا ۱۷ آوریل	۲۹ ژانویه تا ۲۸ مارس	ترم (۱)
۱۸ آوریل تا ۲۵ ژوئن	۲۹ آوریل تا ۲۷ ژوئن	۲۹ آوریل تا ۲۱ ژوئن	ترم (۲)
۱۲ جولای تا ۱۷ سپتامبر	۱۵ جولای تا ۱۹ سپتامبر	۹ جولای تا ۲۰ سپتامبر	ترم (۳)
۱۴ اکتبر تا ۱۰ دسامبر	۱۶ اکتبر تا ۱۲ دسامبر	۱۷ اکتبر تا ۱۳ دسامبر	ترم (۴)

ایالت تاسمانیا (TASMANIA)

سال ۲۰۰۲ میلادی	سال ۲۰۰۳ میلادی	سال ۲۰۰۴ میلادی	
۱۴ فوریه تا ۳۱ مه	۱۳ فوریه تا ۳۰ مه	۱۲ فوریه تا ۲۸ مه	ترم (۱)
۱۷ ژوئن تا ۶ سپتامبر	۱۶ ژوئن تا ۵ سپتامبر	۱۴ ژوئن تا ۳ سپتامبر	ترم (۲)
۲۳ سپتامبر تا ۱۹ دسامبر	۲۲ سپتامبر تا ۱۸ دسامبر	۲۰ سپتامبر تا ۱۷ دسامبر	ترم (۳)

ایالت استرلیا جنوبی (SOUTH AUSTRALIA)

سال ۲۰۰۲ میلادی	سال ۲۰۰۳ میلادی	سال ۲۰۰۴ میلادی	
۲۹ ژانویه تا ۱۲ آوریل	۲۸ ژانویه تا ۱۱ آوریل	۲۷ ژانویه تا ۸ آوریل	ترم (۱)
۲۹ آوریل تا ۵ جولای	۲۸ آوریل تا ۴ جولای	۲۶ آوریل تا ۲ جولای	ترم (۲)
۲۲ جولای تا ۲۷ سپتامبر	۲۱ جولای تا ۲۶ سپتامبر	۱۹ جولای تا ۲۴ سپتامبر	ترم (۳)
۱۴ اکتبر تا ۱۳ دسامبر	۱۳ اکتبر تا ۱۲ دسامبر	۱۱ اکتبر تا ۱۰ دسامبر	ترم (۴)

قلمروهای شمالی (NORTHERN TERRITORY)

سال ۲۰۰۲ میلادی	سال ۲۰۰۳ میلادی	سال ۲۰۰۴ میلادی	
۲۹ ژانویه تا ۵ آوریل	۲۷ ژانویه تا ۴ آوریل	۲۷ ژانویه تا ۲ آوریل	ترم (۱)
۱۵ آوریل تا ۲۱ ژوئن	۱۴ آوریل تا ۲۰ ژوئن	۱۳ آوریل تا ۱۸ ژوئن	ترم (۲)
۲۲ جولای تا ۲۷ سپتامبر	۲۱ جولای تا ۲۶ سپتامبر	۱۹ جولای تا ۲۴ سپتامبر	ترم (۳)
۷ اکتبر تا ۱۳ دسامبر	۶ اکتبر تا ۱۲ دسامبر	۴ اکتبر تا ۱۰ دسامبر	ترم (۴)

آموزش پیش دانشگاهی

ساختار آموزشی

دوره تحصیلات پیش دانشگاهی ویژه دانشجویان برون مرزی و بین المللی، دانش و مهارت های لازم را برای

انتقال مناسب دانسته های خود از سطح آموزش کشور خود به سطح آموزش در استرالیا ارائه میدهد. تحصیلات پیش

دانشگاهی به رشته هایی از قبیل تجارت و علوم تقسیم میشوند. مرسوم است که دانشگاهها، تحصیلات پیش دانشگاهی را برای دانشجویان به عنوان ثبت نام مشروط در دوره های کارشناسی ارائه میدهند.

سال تحصیلی

آغاز سال تحصیلی در استرالیا ماه فوریه و انتهای آن در ماه دسامبر میباشد. البته یک فرصت تنفس میان سال برای دانشگاه ها و دوره های پیش دانشگاهی وجود دارد. زمانبندی دوره های آموزش زبان متغیر بوده و اغلب ماهانه میباشد. سال تحصیلی در استرالیا در ماه فوریه آغاز شده و با آغاز سال تحصیلی در نیم کره شمالی زمین متفاوت میباشد. تفاوت ۶-۷ ماهه موجود زمان مناسبی است تا دانشجویان خارجی نسبت به تقویت زبان انگلیسی خود در فرصت موجود بین پایان سال تحصیلی در کشور متبوع و آغاز سال بعد در استرالیا بپردازند.

امکانات آموزشی

سرویس حمل و نقل مدارس

در کشور استرالیا دانش آموزان از طرق مختلف اعم از پیاده ، دوچرخه سواری ، ماشین شخصی و یا با سرویس مدرسه در کلاسهای درس خود حضور می یابند. بیشتر مدارس خصوصی از اتوبوسهای اجاره ای برای سرویس ایاب و ذهاب دانش آموزان خود استفاده می نمایند . مدارس دولتی نیز چنانچه تعداد دانش آموزان خارج از محدوده آنها زیاد باشد از اتوبوسهای ویژه مدرسه استفاده می نمایند .

تغذیه دانش آموزان

مدارس دولتی به دانش آموزان خود تغذیه یا ناهاری نمی دهند و دانش آموزان معمولاً مجبور هستند تغذیه خود را از منزل به مدرسه بیاورند . البته در مدارس بوفه هایی وجود دارد که با اخذ بها به دانش آموزان و مواد خوراکی عرضه می نمایند.

ارایه کمک به والدین دانش آموزان

هدف نظام آموزش کشور استرالیا ارایه بهترین آموزش به دانش آموزان این کشور است . در راستای همین هدف ، نظام آموزشی کشور برای والدین دانش آموزان کمکهای زیر را پیش بینی نموده است :

۱- مراقبت از کودک در مهد کودک

۲- کمک مالی

۳- ارایه کمک به دانش آموزان معلول

۴- کمک درسی

بورسیه تحصیلی

برخی از مدارس خصوصی و بیشتر مدارس کاتولیک هر ساله به تعدادی از دانش آموزان خود بورسیه تحصیلی اعطا، می نمایند. به همین خاطر دانش آموزان برای دستیابی به بورسیه تحصیلی مجبور هستند در امتحانات بسیار جدی و سخت شرکت نمایند. هر کدام راز آنها که موفق شده و حد نصاب لازم هیئت ممتحنه را به دست آورید از طرف هیأت امنای مدرسه بورسیه می گردد. در حال حاضر این قبیل بورسه ها بیشتر برای پرداخت شهریه های

تحصیلی به دانش آموزان موفق اعطاء می گردد ولی بعضی اوقات ممکن است مدرسه ای دانش آموز خورد را به دلایل دیگر بورسیه نماید.

ارایه کمک به دانش آموزان معلول

امکانات آموزشی ویژه شامل مدارس استثنایی و واحدهای آموزشی ویژه هستند. این قبیل تأسیسات برای دانش آموزانی طراحی شده اند که قادر به تحصیل در مدارس عادی نیستند و علاوه بر نیاز به امکانات آموزشی ویژه به کمک یک معلم کمکی نیز احتیاج دارند.

آموزش عالی

ساختار آموزشی

در کشور استرالیا، اصطلاح آموزش عالی به تمامی دوره های آموزش تکمیلی اعم از آموزش دانشگاهی و فنی و حرفه ای اطلاق می گردد. دانشگاههای کشور استرالیا، مؤسسات آموزش عالی مستقلی می باشند که توسط ایالات مختلف کشور تاسیس گردیده اند. نخستین دانشگاههای استرالیا در ۴ شهر بزرگ کشور (دانشگاه سیدنی در سال ۱۸۵۰، دانشگاه ملبورن در سال ۱۸۵۳، دانشگاه آدلاید در سال ۱۸۷۴ و دانشگاه تاسمانیا در سال ۱۸۹۰، احداث گردیدند. دانشگاه کوئینزلند و دانشگاه استرالیای جنوبی نیز پس از تأسیس فدراسیون استرالیا در سال ۱۹۰۱، احداث گردیدند. دیگر کالجها و دانشگاههای کشور نیز در فاصله جنگهای جهانی اول و دوم پا به عرصه وجود نهادند. نخستین دانشگاه خصوصی استرالیا در سال ۱۹۸۷ تأسیس گردید. در سال ۱۹۸۸، دولت مشترک المنافع با اتخاذ سیاست اصلاحات اساسی در بخش آموزش، سبب گردید تا نظام آموزش عالی کشور - که از محل

بودجه دولتی تأمین اعتبار می گردد - برای تأمین نیازهای رو به رشد بخش اقتصاد از نو بازسازی گردد. در حال حاضر تقسیم بندی دو به دو پیشین میان دانشگاهها و کالجهای آموزش عالی (CAE) به صورت رسمی از میان رفته و سیستم ملی متحد الشکل (UNS) - که اساساً توسط دپارتمان اشتغال، آموزش و امور جوانان تأمین اعتبار می گردد - جایگزین آن گردیده است. در حال حاضر، در کشور استرالیا (۳۸) دانشگاه، (۷) کالج دولتی و ۱ دانشگاه آزاد مشغول فعالیت آموزشی می باشند. علاوه بر این، تعداد زیادی مؤسسات آموزش عالی خصوصی مشتمل بر کالجهای پلی تکنیک و مؤسسات آموزش عالی فنی و حرفه ای فعالیت دارند که به علاقمندان در زمینه های مختلف فنی و حرفه ای آموزشهای لازم را ارایه می نمایند.

جایگاه آموزش عالی کشورهای جهان طی سال ۱۹۹۶

کشور	Profile	رتبه
ایالات متحده	۲۵/۸	۱
هلند	۲۲/۵	۲
کره	۱۹/۰	۳
کانادا	۱۷/۳	۴
نروژ	۱۵/۶	۵
دانمارک	۱۵/۳	۶
استرالیا	۱۴/۸	۷
مجارستان	۱۳/۴	۸
سوئد	۱۳/۴	۹
آلمان	۱۳/۱	۱۰
اسپانیا	۱۲/۸	۱۱
انگلستان	۱۲/۸	۱۲
یونان	۱۲/۰	۱۳
فنلاند	۱۱/۹	۱۴
لوکزامبورگ	۱۱/۴	۱۵
نیوزیلند	۱۱/۳	۱۶
ایرلند	۱۰/۷	۱۷
بلژیک	۱۰/۷	۱۸
جمهوری چک	۱۰/۴	۱۹
لهستان	۹/۹	۲۰
فرانسه	۹/۷	۲۱
سوئیس	۹/۵	۲۲
ایتالیا	۸/۱	۲۳
پرتغال	۷/۵	۲۴
ترکیه	۶/۳	۲۵
اتریش	۶/۱	۲۶

سال تحصیلی

سال آموزشی استرالیا تا اندازه ای با سال ایالات متحده آمریکا متفاوت است . ترم اول در نیمه ماه فوریه آغاز و در پایان ماه جون به اتمام می رسد . دومین ترم در نیمه ماه جولای آغاز و در پایان ماه نوامبر به اتمام می رسد . دانشگاه Bond دارای سه ترم تحصیلی است که در ماههای ژانویه ، می و سپتامبر است . خطوط زمانی برای آموزش در استرالیا نباید با دوره های معمولی آموزش در ایالات متحده آمریکا تداخل داشته باشد. تعطیلات دراز مدت نیز از ۱ دسامبر تا ۲۸ فوریه به طول می انجامد.

زبان آموزشی

زبان آموزش مؤسسات آموزش عالی استرالیا زبان انگلیسی است.

مقاطع آموزشی

مقطع کارشناسی

جهت ورود به دوره های تحصیلی کارشناسی برخورداری از گواهینامه آموزش متوسطه الزامی است. بیشتر رشته های دانشگاهی به دوره کارشناسی منتهی می گردد... طول دوره تحصیلی برخی از رشته های دانشگاهی نظیر هنرهای زیبا ، علوم و بازرگانی ۳ سال ، رشته های مهندسی و آموزش ۴ سال ، دندانپزشکی ، دامپزشکی و معماری ۵ سال و پزشکی و جراحی ۶ سال به طول می انجامد. دانشکده های علوم و هنرهای زیبا در رشته های تحصیلی مربوطه ، دوره کارشناسی عمومی را طی ۳ سال و درجه کارشناسی افتخاری را طی ۴ سال برگزار می نمایند.

مقطع کارشناسی ارشد

فارغ التحصیلان دوره های کارشناسی در دوره های یک تا دو ساله کارشناسی ارشد حضور می یابند. مدرک کارشناسی ارشد (M. A.) در ازای انجام یک فعالیت تحقیقاتی در رشته تحصیلی مربوطه و ارائه یک تز تحقیقاتی به داوطلبان اعطاء می گردد. در رشته های پزشکی و مهندسی، دانشجویان موظف به پرداختن به کار عملی پیش از دریافت مدرک دوره، می باشند.

مقطع دکتری

بیشتر دانشگاههای کشور استرالیا در رشته های علوم انسانی و پزشکی دوره دکتری برگزار می نمایند. جهت اخذ مدرک دکتری دانشجویان ملزم به دفاع از تز تحقیقاتی در پایان دوره علاوه بر ارائه آن نزد هیئت ارزشیابی می باشند.

مدارک تحصیلی

۱- Associated Diploma که پس از دو سال تحصیل همراه با کار ارائه می گردد که تحت پوشش دوره های حرفه ای (TAFE) است.

۲- Diploma که پس از سه سال تحصیل بعد از دیپلم متوسطه همراه با کار ارائه می گردد این دوره نیز تحت پوشش دوره های حرفه ای (TAFE) می باشد.

۳- Bachelor حداقل سه سال و معمولاً چهار سال تحصیل بعد از دیپلم متوسطه .

۴- Post Graduate Certificate (PGC) یک ترم (سیمستر) پس از کارشناسی است .

۵- Post Graduate Diploma (PGD) دو ترم (سیمستر) پس از کارشناسی است.

۶- Honours Degree Bachelor حداقل ۴ سال تا ۵ سال تحصیل بعد از دیپلم متوسطه می باشد دانش

اموختگان این دوره بدون گذراندن مقطع Master می توانند دوره Ph.D را شروع نمایند.

۷- Master برای ورود به این دوره امتحانی صورت نمی گیرد بلکه با توجه به نمرات دوره Bachelor و

معرفهای ارائه شده صادر می گردد. طول مدت این دوره بستگی به طول مدت دوره Bachelor دارد.

بدینصورت که یک سال تحصیل تمام وقت بعد از دوره چهار ساله Bachelor و ۲ سال تحصیل تمام وقت

بعد از دوره سه ساله Bachelor می باشد البته در بعضی از رشته ها (شیلات) دوره Master تا سه سال

هم بطول می انجامد .

۸- Ph.D. این دوره معمولاً با تحقیق بوده و لازم است طی این تحقیق موضوع جدیدی در یکی از رشته

های علوم ارائه گردد. البته در بعضی از دانشگاهها گذراندن یک دوره Qualifying که بصورت درس می

باشد برای شروع دوره دکتری الزامی است و سپس دوره تحقیق حداقل سه سال می باشد آغاز می گردد.

ارزشیابی مدارک تحصیلی

۱- مدارک Diploma پس از دیپلم متوسطه کاردانی ارزشیابی می گردد.

۲- مدارک Bachelor پس از دیپلم متوسطه کارشناسی ارزشیابی می گردد.

۳- مدارک Post Graduate Diploma (PGD) و Post Graduate Certificate (PGC) پس

ازمقطع کارشناسی تحت عنوان کارشناسی ارشد ارزشیابی می گردد.

۴- مدارک Master با شرط داشتن کارشناسی، بعنوان کارشناسی ارشد ارزشیابی می گردد.

۵- مدارک Ph.D. با شرط داشتن کارشناسی ارشد، بعنوان دکترا ارزشیابی می گردد.

تبصره: در صورتیکه مدرک دکتری بدون تحصیل در مقطع کارشناسی ارشد (Master) و پس از

دریافت مدرک کارشناسی (Bachelor) اخذ شده باشد در ذیل ارزشنامه جمله این تحصیلات پس از اتمام

دوره کارشناسی انجام شده است قید می گردد.

۶- کلیه مدارک اخذ شده از مراکز آموزش عالی خصوصی (Private) و کالجها غیر قابل ارزشیابی می باشند.

مدارک مورد نیاز جهت ورود به مراکز پلی تکنیک و فنی و حرفه ای

- اتمام تقاضانامه تا سال دهم تحصیل
- بر خورداری از نمرات IELTS بین ۶ - ۵ یا نمرات تافل حداقل ۵۵۰ - ۵۰۰
- بر خورداری از میانگین GPA بالاتر از ۲

مدارک مورد نیاز جهت ورود به مقطع کارشناسی

- اتمام تقاضانامه تا سال دوازدهم تحصیل
- بر خورداری از نمرات IELTS بین ۶/۵ - ۶ یا نمرات تافل حداقل ۵۵۰
- بر خورداری از میانگین GPA حداقل ۲

مدارک مورد نیاز جهت احراز مقام استادی

فارغ التحصیلی از یک دانشگاه معتبر

بر خورداری از نمرات IELTS بین ۷ - ۶/۵ یا نمرات تافل حداقل ۶۰۰ - ۵۷۵

بر خورداری از میانگین GPA حداقل ۲/۵

بر خورداری از تجارب کاری مرتبط به درس تخصصی

دانشگاهها

یک بخش آموزش عالی استرالیا، مشتمل بر دانشگاهها و موسسات غیر دانشگاهی است.

دانشگاهها، مؤسسات آموزش عالی خود اعتباری و خودگردان هستند. قانون تأسیس دانشگاهها، مسئولیت را به حکومت و مدیریت در هیئت حاکمه به شکل شورا یا مجلس سنا محول می نماید که در قبال دولت منطقه ای، ایالتی یا فدرال پاسخگو است. معمولاً هیئتهای حاکمه از حدود ۱۸ تا ۲۵ عضو برخوردارند که متشکل از رئیس دانشگاه، هیئت علمی ارشد - معاون رئیس دانشگاه، نماینده معاون رئیس دانشگاه و کرسی هیئت آکادمی - و همچنین اعضای خارجی، منتخبین دولتی و نمایندگان دانش آموزی و کارمندی است. ضمناً این قانون شرایط را برای انتصاب معاون رئیس دانشگاه به عنوان رئیس اجرایی اصلی فراهم می آورد. دانشگاهها استرالیا مؤسسات جامعی می باشند که طیف وسیعی از برنامه ها را ارائه می نمایند. این دانشگاهها به شکل چشمگیری از لحاظ اندازه متفاوت می باشند که بزرگترین آنها از حدود ۴۰۰۰۰ و کوچکترین آنها نیز از حدود ۲۰۰۰ دانشجوی برخوردارند. اکثر آنها بین ۱۰۰۰۰ تا ۲۰۰۰۰ دانشجوی دارد. تعداد زیادی از دانشگاهها در شهرهای اصلی واقع شده اند اما تعداد قابل ملاحظه ای هم در مراکز محلی کوچکتر قرار دارند. دانشگاههای بزرگتر معمولاً دارای چند فضای باز هستند. بیشتر دانشگاهها بر مبنای دانشکده ها یا مدارس تشکیل می شوند اما ممکن است تعدادی مرکز یا مؤسسه تحقیقی و یا ویژه نیز داشته باشند. بسیاری از دانشگاهها کالجهای مسکونی دارند که هیچ مسئولیتی برای تدریس ندارند اما ممکن است زمینه تدریس خصوصی بیشتری را فراهم کند. برنامه ها و درجات ارائه شده از سوی مؤسسات غیر دانشگاهی اغلب یک مرکز کاربردی داشته و اکثراً در زمین هایی مثل هنر، بازرگانی، مهمانداری

،دین و خداشناسی و آموزش معلمی هستند. تعدد کمی از مؤسسات غیر دانشگاهی خود اعتباری هستند اما اکثر آنها اینچنین نمی باشند . در مورد موسساتی که خود اعتباری نیستند. امتیازات و برنامه های آموزشی عالی آنها از سوی قدرتهای اعتباری آموزش عالی منطقه ای یا ایالتی مربوط به رسمیت شناخته می شوند . به چنین روشی معمولاً رسمیت دادن خارجی می گویند. امتیازات و برنامه های آموزش عالی که با این روش ، رسمیت می بایند باید در ایالت یا منطقه ای رسمیت پیدا کنند که در آنجا ارائه شده اند چون این مسأله در بخش آموزش عالی، حالت ملی ندارد. در برخی موارد امتیازاتی که در مؤسسات غیر خود اعتباری تعهد می گردد ممکن است در ارتباط با دانشگاه ارائه شوند.

در سال ۱۹۹۹، تعدد ۶۸۶۲۰۰ دانش آموز در دوره های آموزش عالی کارشناسی و کارشناسی ارشد ثبت نام نمودند که در دانشگاههایی با هزینه عمومی (Publicly Funded) برگزار می شد. مؤسسات آموزش عالی استرالیا تعداد زیادی از دانشجویان خارجی را جذب کردند که از میان آنان ۸۴۱۰۰ دانش آموز خارجی در سال ۱۹۹۹ ثبت نام نمودند . در کشور استرالیا تعداد (۴۲) دانشگاه وجود دارد. دانشگاهها به دو صورت تحقیقاتی و آموزشی فعالیت می نمایند. در این مؤسسات رشته های تحصیلی مختلف و متنوعی از کاردانی تا دوره دکتری به علاقمندان ارایه می گردد. بسیاری از دانشگاههای این کشور دارای ساختار چند دانشکده ای بوده و هر دانشکده در زمینه خاص علمی نظیر علوم انسانی دانشجویی می پذیرد. کیفیت ، استاندارد و تنوع آموزشی، دانشگاههای این کشور در زمره بهترین دانشگاههای جهان قرار دارد. دانشجویان در این کشور میتوانند شهریه تحصیلی هر سال را یکجا پرداخت نموده و یا از وامهای دانشجویی موسوم به کمک هزینه آموزش عالی (HECS) استفاده نمایند. چنانچه دانشجویان از سیستم (HECS) استفاده نمایند بایستی دوره تحصیلات دانشگاهی خود را به نحوی تنظیم

نماید تا در حین تحصیل وام دریافتی را تا آخر دوره تسویه نماید. لازم به یاد آوری است که این وام به دانشجویان کلیه دوره های تحصیلی تعلق می گیرد. بیشتر مؤسسات آموزش عالی بر اساس سرمایه گذاری دولتی پایه ریزی شده اند که هزینه این مؤسسات در هر ۴ سال برای دولت، تقریباً ۴۰۰۰۰ میلیون دلار است. در این زمینه استرالیا به عنوان مقام دوم در دنیا بعد از کشور آمریکا قرار دارد؛ به عنوان مثال سالیانه دولت استرالیا به طور متوسط ۱۹۴۳، ۱۰ میلیون دلار آمریکا برای دانشجویان سال سوم هزینه می کند - اگر چه بر خلاف آمریکا، آموزش در استرالیا ارزان است.

انتخاب دانشگاه

انتخاب دانشگاه میتواند خیلی مشکل باشد زیرا بیشتر شهرهای مهم دارای تعداد متفاوتی آموزشگاه عالی هستند و اکثر دانشگاهها سعی بر کسب شهرت و اعتبار آموزشی بالا در یک رشته خاص تحقیقاتی دارند؛ مثلاً دانشگاه آدلاید بخاطر داشتن گروه آموزشی درجه اول ادبیات انگلیسی دارای شهرت است در حالی که اعتبار دانشگاه وسترن استرالیا بخاطر گروه آموزشی فیزیک است. امکان تماس با هر کدام از موسسات و تهیه اطلاعات لازم از آنها وجود دارد؛ مثلاً نشریه Australian Outlook یک کتاب راهنما به نام Good Universities Guide منتشر می کند که در کسب اطلاعات مفید در این زمینه به شما کمک خواهد کرد. در این کتاب راهنما، اسامی ۵۱ دانشگاه استرالیا آمده است و درباره هر یک از دانشگاهها اطلاعات مختصری موجود است؛ نام رشته های ارائه شده در این دانشگاهها، دشواریهای ورود به این دانشگاهها، قابلیت پذیرش، فرمت های آموزشی، نسبت کارمند به دانشجو، آمار تحقیقات، فراوانی، درجه بندی شهریه ها، چشم اندازهای اشتغال، کیفیت کتابخانه، نمره مورد نیاز برای هر رشته تحصیلی و روش های ورود به دانشگاه برگزیده استرالیا ارائه می گردد.

در ذیل ۱۱ دانشگاه برگزیده استرالیا براساس بررسی ۱۵۰ شرکت مهم استرالیایی نشان داده شده است. گفتنیست که این شرکتها از طریق بررسی کیفیت کار فارغ التحصیلانی که استخدام شده اند ۱۱ دانشگاه را برتر اعلام کرده اند .

۱ . دانشگاه موناخ (ملبورن)

۲ . دانشگاه ملبورن

۳ . دانشگاه سیدنی

۴ . دانشگاه نیوساوت ولز (سیدنی)

۵ . دانشگاه ماکوریا (سیدنی)

۶ . دانشگاه ملی استرالیا (کانبرا)

۷ . دانشگاه کوئینزلند (برسیبان)

۸ . دانشگاه تکنولوژی سیدنی

۹ . مؤسسه سلطنتی تکنولوژی ملبورن

۱۰ . دانشگاه تکنولوژی سوینبورن

۱۱ . دانشگاه وسترن استرالیا

سازمان همکاری های اقتصادی و توسعه (OECD) کشور استرالیا را در زمینه پذیرش دانشجو ، پس از آمریکا، فنلاند و ژاپن قرار داده است ؛ این کشور از لحاظ تعداد فارغ التحصیلان پس از کانادا ، نروژ و آمریکا قرار دارد .

پذیرش تحصیلی

شرط ورود به دانشگاه بر اساس نمرات گواهی ورود به آموزش عالی (TES) محاسبه می گردد که روش محاسبه در هر ایالت متفاوت است برای ورود به دانشگاههای دیگر ایالت ها نیز می توان از TES استفاده نمود. دانشگاهها در استرالیا مستقل هستند و مدارک دانشگاهی را اساسا صادر می نمایند. در سال ۱۹۸۸ تعدادی از دانشگاهها و کالجها در هم ادغام شدند و تشکل فعلی مبنی بر سیستم واحد ملی دانشگاهها (UNS) Unified National System را بالغ بر ۳۹ دانشگاه بوجود آوردند. تعداد کالجها نیز ۴۹ می باشند. این کالجها در تمام استرالیا پراکنده هستند و می توانند با توجه به قوانین ایالتی مدارکی تا سطح کارشناسی ارشد (فوق لیسانس) ارائه نمایند. در سال ۱۹۹۰ نظام واحد ارزیابی آموزشی در استرالیا تحت عنوان RATE (Register of Australian Tertiary Education) توسط شورای وزیران آموزش ایالتها و سرزمینهای مختلف استرالیا معرفی گردید.

در سال ۱۹۹۵ نظام جایگزین دیگری تحت عنوان Australian Qualification Framework (AQF) معرفی شد که قرار است تا پایان سال ۱۹۹۹ جایگزین RATE گردد. مبنای معرفی این نظام های ارزیابی فراهم نمودن یک چارچوب ملی و فراگیر برای ارزشیابی مدارک تحصیلی در استرالیا بعد از دوران تحصیل اجباری (سن پانزده سالگی و یا سال دهم) می باشد. با توجه به نظام ارزشیابی AQF از مدرک پایان دوره متوسطه تحت عنوان گواهینامه آموزش ارشد متوسطه (Senior Secondary Certificate of Education) اطلاق می گردد. جهت ورود به کلیه دوره های تحصیلی دانشگاهی، برخورداری از گواهینامه درجه (۱) آموزش متوسطه و کسب حداقل شرایط ورودی بر اساس مقررات مؤسسات آموزشی الزامی است. لازم به یاد آوری است که جهت پذیرش در این قبیل دوره ها از شاخص پذیرش دانشگاهی موسوم به (UIA) استفاده می گردد. در ایالات نیوساوت ولز، کوینزلند

، استرالیای جنوبی، ویکتوریا و استرالیای غربی، مراکز پذیرش دانشگاهی اقدام به پذیرش دانشجویان برای دانشگاه‌های ایالتی و منطقه ای فوق می نمایند. به عبارت دیگر هماهنگی این امر به عهده مراکز پذیرش دانشگاهی است. از جمله دیگر الزامات پذیرش برای ورود به دوره های تحصیلی دانشگاهی می توان به مواردی چون مدارک تحصیلی پیش دانشگاهی، انجام مصاحبه ، شرکت در آزمون ورودی یا تکمیل پرسشنامه اشاره نمود. لازم به ذکر است که این عمل با هماهنگی (UIA) صورت می پذیرد. گفتنی است که این قبیل ملاک های پذیرش تنها در خصوص برخی از رشته های تحصیلی دانشگاهی مصداق می یابد. در حالت کلی می توان اذعان نمود که پذیرش در آموزش عالی از فارغ التحصیلان دبیرستانها، طبیعتاً مبتنی بر تکمیل تحصیلات دوره کامل دبیرستان یعنی کلاس ۱۲ است. تقاضای یادی برای مکانها و سهمیه هایی که در اکثر برنامه ها کاربرد دارند وجود دارد. نتیجه آزمون ورودی معمولاً با نمره، رتبه و درجه ورودی سه گانه دانش آموز معین می گردد. مراکز سه گانه پذیرش در نیوولز جنوبی، کوینزلند، استرالیای جنوبی ، ویکتوریا و استرالیای غربی پذیرش را برای آن ایالتها انجام می دهند. نیوولز جنوبی همچنین برای مؤسسات منطقه پایتخت استرالیا ، پذیرش می کند. دانشگاه تاسمانیا و دانشگاه منطقه شمال ، پذیرش را خودشان انجام می دهند .

روش محاسبه نمره ،رتبه و درجه ۳ گانه بین ایالات و مناطق متفاوت است اما دانش آموزان می توانند نمره، رتبه و درجه شان را از ایالت یا منطقه بومی خودشان برای پذیرش در جاهای دیگر استرالیا استفاده کنند . این کار برای دانش آموزان به شکل فزاینده های متداول شده است. در برخی موارد ، ورود فارغ التحصیلان دبیرستان مبتنی بر مصاحبه ، سابقه کار و یا علاقه مشخص شده یا استعداد برنامه تحصیلی است

اکثر مؤسسات شرایط خاصی را برای پذیرش دانش آموزان جوان مطرح می کنند. معمولاً لازم است چنین داوطلبانی باری پذیرش در برنامه های نظم ، تا کلاس ۱۲ دبیرستان تحصیلات داشته باشند اما گاهی در صورتیکه

دیگرمعیارها را مثل تجربه کاری در زمینه ای که می خواهند تحصیل کنند، آزمون ورودی یا استعداد مشخص شده برای تحصیل داشته باشند بدون این شرط پذیرفته میشوند. همچنین تمهیدات و طبقه بندیهایی برای دیگر گروههای مشخص شده مثل مردم بومی وجود دارد. بعضی دانشگاههایی که برنامه های آموزش از راه دور را اجراء می کنند سیاستهای پذیرشی قابل انعطافی دارند .

پذیرش دانشجویان خارجی

در کشور استرالیا به فردی دانشجوی خارجی اطلاق می گردد که جهت ورود به خاک استرالیا ویزای دانشجویی دریافت نموده و به تبع آن در یک دوره تحصیلی دانشگاهی شهریه دار حضور یابد. به طور کلی متقاضیان تحصیل در کشور استرالیا ملزم به برخورداری از صلاحیتهای لازم ورود به دوره های آموزش عالی می باشند. علاوه بر موارد فوق، ارایه گواهینامه سلامت جسمانی، ضمانت نامه مالی و گواهی صلاحیت زبانی نیز الزامی است. در حال حاضر دانشگاههای استرالیا، دانشجویانی را از کشورهای آن سوی سواحل خود می پذیرد. به طور خاص. دانشجویان منطقه جنوب شرقی آسیا نسبت قابل ملاحظه ای از دانشجویان استرالیا را تشکیل می دهند و بیشتر آنها به تحصیل در رشته های تجارت، بارزگانی، اقتصاد، پزشکی و حقوق تمایل دارند؛ نزدیک به صد هزار دانشجوی خارجی در استرالیا وجود دارد. نیمی از داین دانشجویان در سطح دبیرستانی تحصیل می کنند و یا در رشته های متمرکز زبان انگلیسی کوتاه مدت (ELICOS) شرکت می کنند، بعضی دیگر از دانشجویان خارجی در دانشگاه تحصیل میکنند. از سالهای ۱۹۹۱ و ۱۹۹۰، ورود دانشجویان خارجی به دانشگاههای استرالیا رشد ۵۰ درصد داشته است، در مورد شهریه باید گفت که دانشجویان خارجی از امتیاز آموزشی پشتوانه - دولتی که به شهروندان و مقیمان دائم استرالیا ارائه می گردد، نمی توانند بهره بگیرند - میزان شهریه دریافتی دانشگاه بستگی به تعداد متقاضیان موقعیت مؤسسه و میزان اعتبار دانشگاه دارد. دولت برای هر رشته تحصیلی حداقل شهریه ای را

تعیین می کند، اما مؤسسات در نحوه مطالبه این شهریه آزاد هستند که غالباً این کار را می کنند. شهریه رشته ها به میزان زیادی با یکدیگر متفاوت است؛ مثلاً شهریه سالانه رشته های هنر ممکن است بین ۱۰۰۰۰ - ۷۵۰۰۰ دلار باشد در حالی که شهریه رشته های علوم ممکن است بین ۱۴۵۰۰ - ۱۱۰۰۰ دلار، دندانپزشکی از ۱۵۰۰۰۰ دلار تا ۲۳۰۰۰۰ دلار و پزشکی بین ۱۹۰۰۰ دلار تا ۲۶۰۰۰۰ دلار است. اکثر دانشگاههای مسکن دانشجویی دارند که به زمین دانشگاه و محوطه کالج پیوسته است و عموماً حق تقدم استفاده از مسکنهای دانشجویی با دانشجویان خارجی است. هزینه مسکن در هفته می تواند بین ۱۵۰ تا ۱۶۰ دلار باشد؛ این هزینه بستگی به نوع مسکن و تهیه غذا دارد. مدارک لازم برای ورود به دانشگاه ها بطور جداگانه توسط مؤسساتی تعیین و بررسی میگردند. یک مؤسسه ارزیابی استرالیایی موضوع و سطح کلیه دوره های آموزشی دانشجویان خارجی را مورد بررسی قرار می دهد. از این روی، مدارک تأیید شده کلیه واحد های درسی - دانشگاهی به انضمام نتایج آنها الزامی است. همچنین برای برخی از دانشگاه های خاص، گذراندن یکسری از موضوعات درسی پیش نیاز الزامی است. آنجا که تعداد سنوات تحصیلی در استرالیا ۱۲ سال میباشد، گذراندن دوره ۱ ساله پیش دانشگاهی پیش از شروع دوره کارشناسی در دانشگاه الزامی است. در بسیاری از دوره ها و برنامه های مربوط به Business Master of Administration (MBA)، برخورداری از حداقل چندین سال تجربه حرفه ای و عملی پیش از ورود به دانشگاه ضروری است.

از جمله دیگر مسائل مهمی که داوطلبان تحصیل در استرالیا میبایستی پیش از ورود به دوره اصلی به آن توجه داشته باشند، تسلط به زبان انگلیسی است. حداقل میزان توانایی دانشجویان در حوزه زبان انگلیسی، بر طبق یکی از سیستم های ذیل ارزیابی می گردد:

۶.۰ = (International English Language Testing System) IELTS

۵۵.۰ = (Test Of English as a Foreign Language) TOFEL

۴.۵ = (Test of Written English) TWE

حداقل نمره قابل قبول در آزمون زبان جهت اخذ پذیرش از دانشگاه‌های استرالیا

Average	Speaking	Listening	Reading	Writing	University	No.
۶	۶	۶	۶	۶	UNSW	۱
۶,۵	۶	۶	۶	۶	Monash	۲
۶	۶	۶	۶	۶	Melbourne	۳
۶,۵	۶	۶	۶	۶	New Castle	۴
۶	۵,۵	۵,۵	۵,۵	۶	Wollongong	۵
۶	۵,۵	۵,۵	۵,۵	۵,۵	Adelaide	۶
۶,۵	۶	۶	۶	۶	QUT	۷
۶,۵	۵,۵	۵,۵	۵,۵	۵,۵	RMIT	۸
۵,۵ - ۶	۵,۵	۵,۵	۵,۵	۵,۵	UNE	۹
۶,۵	۶	۶	۶	۶	ANU	۱۰
۶	۶	۶	۶	۶	UQ	۱۱
۶,۵ - ۷	۶	۶	۶	۶	Sydney	۱۲
۶	۶	۶	۶	۶	Tasmania	۱۳
۶	۶	۶	۶	۶	WS	۱۴
۶,۵	۶	۶	۶	۶	WA	۱۵
۶	۶	۶	۶	۶	SA	۱۶
۶,۵	۶	۶	۶	۶	Curtin	۱۷
۶	۶	۶	۶	۶	Canberra	۱۸

تأیید مدارک علمی دانشگاهی

کلیه دانشگاههای کشور استرالیا از لحاظ مدیریت و برنامه ریزی تحصیلی به صورت مستقل فعالیت می نمایند. بخش آموزش عالی همچنین بر مؤسسات غیر دانشگاهی اعم از مستقل و وابسته مشتمل می گردد. عمده مدارک علمی اعطایی مؤسسات آموزش عالی غیردانشگاهی کاربردی بوده و عمدتاً در زمینه هایی نظیر هنرهای زیبا، بازرگانی، نمایشنامه نویسی، مهمانداری، موسیقی، مذهب و الهیات و تربیت معلم دوره های آموزشی کاربردی برگزار می گردد. لازم به یاد آوری است که دوره های تحصیلی و مدارک علمی مؤسسات آموزش عالی مستقل غیر دانشگاهی در کشور استرالیا توسط اداره ارزشیابی آموزش عالی ایالت یا منطقه مربوطه مورد تأیید قرار می گیرند. اخیراً شورای وزارتخانه ای دیارتمان اشتغال، آموزش و امور جوانان (MCEETYA) به پایه ریزی آژانس مستقل ارزشیابی ملی مبادرت نموده است که وظیفه آن نظارت، بازبینی و ارائه گزارشاتی درخصوص کیفیت آموزش عالی در کشور استرالیا است. علاوه بر این، آژانس دیگری با عنوان واحد ارزشیابی کیفی دانشگاههای استرالیا موسوم به (AUQA) تأسیس گردیده است که وظیفه آن ارزشیابی کیفی مؤسسات آموزش عالی مستقل و واحدهای ارزشیابی ایالتی / منطقه ای در سراسر کشور است. ارزشیابیهای مستمر توسط گروهی از متخصصین دانشگاهی که در این زمینه از تجربه کافی برخوردارند صورت می پذیرد. نتایج ممیزی های انجام گرفته به صورت گزارش در اختیار عموم قرار گرفته و بر اساس این قبیل ممیزات، دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی کشور از لحاظ درجه بندی بین المللی، طبقه بندی می گردند.

موافقت نامه های چند جانبه بین المللی در خصوص تأیید مدارک علمی خارجی

- کنوانسیون سال ۲۰۰۰ در خصوص تأیید مدارک علمی آموزش عالی لیسبون ویژه کشورهای منطقه

اروپا

- کنوانسیون سال ۱۹۸۶ در خصوص تأیید مطالعات و مدارک علمی آموزش عالی منطقه اروپا

- کنوانسیون سال ۱۹۸۵ در خصوص تأیید مطالعات و مدارک علمی آموزش عالی منطقه آسیا و

اقیانوس آرام

نهادهای دانشجویی

انجمن ها و اتحادیه های ملی دانشجویی

۱- اتحادیه دانشجویان استرالیایی

۲- اتحادیه ملی دانشجویان استرالیا (NUS)

۳- انجمنهای دانشجویان خارجی

در دانشگاههای استرالیایی چندین انجمن ویژه برای دانشجویان خارجی وجود دارد که غالباً این سازمانها

اردوها، عملکردهای اجتماعی، سخنرانیها و مشاوره هایی ترتیب می دهند.

ارزشیابی تحصیلی

سیستم نمره دهی

مقیاسهای نمره دادن تا اندازه ای بین مؤسسات مختلف متفاوت است ، اما بطور معمولی شامل هفت مرحله

مقیاس با ۶ تا ۷ بعنوان بالاترین نمره ۳ یا ۴ نمره ای برای قبول شدن و ۱ یا ۲ نمره مردودی است .

مثالی از اینکه چطور دانشگاه شما ممکن است نمرات را باز مقایس مرحله ۷ استرالیایی به موارد زیر در

ایالات متحده تبدیل کند ارائه می کنیم :

سیستم دانشگاهی ایالات متحده	سیستم دانشگاهی استرالیا
A ⁺	۷ = امتیاز ممتاز
A	۶ = امتیاز خوب
B	۵ = امتیاز متوسط
C	۴ = قبولی
D	۳ = قبولی با تبصره
F	۲ = مردودی

در سال ۱۹۸۸ میلادی، کمیته معاونین روسای دانشگاههای کشور موسوم به (AVCC) سیستم ارزشیابی

مشروح در ذیل را برای دوره های تحصیلی مختلف دانشگاهی تصویب نمود :

۱- بالاترین نمره ۱۰۰-۸۰ (HD)

۲- نمره قبولی ۵۰-۰ (P)

۳- پایین ترین نمره کمتر از ۵۰ (F)

امکانات دانشجویی

امکانات اقامتی

زندگی کردن با افراد خانواده همراه با ۲ وعده غذا ۲۰۰۰ .۰۰ A دلار شامل :

• ۱۵۰ - ۱۲۰ A دلار در محوطه دانشگاه است .

• ۱۰۰ - ۸۰ A دلار برای اجازه یک اتاق در هر طبقه است .

مؤسسه ای که انتخاب می کنید یک دفتر دار دارد که شما و خانواده تان را در سازگاریها راهنمایی می کند. مؤسسات آموزشی اغلب دانش آموزان خارجی دارند جائیکه مردم اتاقها ، آپارتمانها و خانه ها را برای اجاره دادن یا برای زندگی مشارکتی آگهی می دهند . شما می توانید با مؤسسه خود تماس حاصل کنید و ببینید که به شما اجازه بدهند جای موقتی برای ماندن پیدا کنید اگر آنها همخانه موقتی ترتیب خواهند داد .

Home Stay - Farm Stay - Full Board

این همخانگی ها با خانواده محلی شبانه روزی است . مؤسسات یک رکوردی از خانواده های ثبت نام کرده نگه می دارند که برای پانسیون کردن دانش آموزان بین المللی آماده شدند . وعده های غذایی معمولاً در هزینه شامل شدند . اتاقهای یک نفره یا اتاقهای مشارکتی در دسترس است . home stay نیاز خود را بر می آورد در قیمت ارزان تر وجود دارد farm stay شبیه به home stay است و در بخشهای روستایی استرالیا در دسترس است . یک تفاوتی که با خارجی کامل وجود دارد ، این است که شما مجبور هستید با صاحبخانه درباره نوع همخانه و وعده های غذایی مذاکره کنید . بطور خلاصه ، شما یک خانواده که در حمام و دیگر امکانات خانه مشارکت دارید ، اجازه می کنید .

home stay از نظر اقتصادی می تواند منفعت آور باشد . بعضی افراد ممکن است زندگی را با محدود

کردن خانواده دریابند در حالیکه افرادی هستند که تجارت شگفت آوری کسب می کنند .

مؤسسات استرالیایی این اطمینان را می دهند که خانواده های home stay و farm stay صادق هستند و

اینکه از سازگاری و سازش مهارت امروزی برخوردار می باشند.

خوابگاه یا خانه های مهمان

با سازمانهایی از قبیل خابگاههای جوان و یا مؤسسات مذهبی اجراء شدند بیشتر از چیزی که شما مجبور

خواهید بود در اتاق ، آشپزخانه و حمام مشارکت داشته باشید .

مدارس شبانه روزی

بیشترین مدارس متوسطه خصوصی تسهیلات منازل را پیشنهاد می کنند. اینها شامل وعده های غذایی و خدمات

رختشویی هستند.

مراکز سکونتی اجاره ای و مشارکتی

آژانسهای تهیه مسکن و مالکان خصوصی خانه ها و آپارتمانها را اجاره می دهند . آنها می توانند خانه ها را

بصورت مبله یا غیر مبله اجاره دهند. یک انتخاب عمومی برای دانش آموزان این است که در یک خانه یا آپارتمان

بصورت شریکی زندگی می کنند. آگهی هایی که برای این نوع همخانه شدن می دهند در بردهای مورد توجه

دانش آموز و در بخش طبقه بندی شده روزنامه ها در دسترس است . این روش همخانه بودن معمولاً بدین معناست

که شما اتاق و یک حمام اشتراکی و آشپزخانه بای خودتان دارید. خانه های اجاره متنوع هستند و بستگی به این

دارند که شما چه وضعیتی را برای زندگی و دیگر امکانات زندگی انتخاب می کنید. صاحب خانه نیاز دارد که از قبل اجاره دهد و ودیعه بطور باز پرداخت برای تضمین

(معمولاً برای چهار هفته اجاره) دریافت کند. تضمین قرار شده که برای تعمیر خرابیها به صاحب خانه داده گردد یا برای عقب افتادن پرداخت اجاره توسط مستأجر است. اجاره نامه باید به امضاء برسد. از نظر قانونی صاحب خانه و مستأجر در توافقات کرایه متعهد می شوند. این قرارداد معمولاً بین شش ماه تا دوازده ماه بسته می گردد. شرایط و دوره هایی برای زندگی در محوطه های ساختمان تهیه کردند و مبلغ کرایه تضمین شد برای اینکه ملک را در شرایط خوبی نگه دارد.

آپارتمانهای دانشگاهی

دانشجویان دوره کارشناسی ارشد و دانشجویان متأهل می توانند این نوع سازگاریها را بکار ببرند. این آپارتمانها بصورت خود نگهداری (همه کارها به عهده خودشان است) است. کاملاً مبله شده است و در دانشگاهها قابل دسترسی است.

دانشکده های شبانه روزی

دانشکده های شبانه روزی معمولاً توسط سازمانهای وابسته دانشگاه اختیار شدند. بعضی از این دانشکده ها در محوطه دانشگاه و بعضی دیگر خیلی نزدیک به دانشگاه هستند. این سازگاری وعده های غذایی را آماده کرده است. تمیز کردن و نظافت کردن توسط دانشکده انجام می گردد. امکانات دیگر از قبیل: ورزش و دیگر امکانات اجتماعی، تدریس خصوصی کردن و همچنین کتابخانه ها بصورت آماده در دسترس هستند. روش سازگاری

زندگی در محیط دانشگاه ارزانتر از دیگر سازگارهای دانشکده است و با وجود اینکه تنها دانشگاههای خارج شهرهای بزرگ در دسترس است . جمعیت کمتری نسبت به دانشکده های دیگر وجود دارد. در این روش دانشجویان در امکانات آشپزخانه ، حمام ، رختشویی و محلهایی برای استراحت مشترک می باشند. محوطه های ساختمان توسط دانشگاه نگهداری و تمیز می شوند .

اشتغال دانشجویی

صدور مجوز اشتغال به کار

ویزای دانشجویی اجازه کار تا بیست ساعت در هفته در طول زمان تحصیل و کار تمام وقت در طول دوران تعطیلات را به دانشجویان می دهد. درآمدی که دانشجویان در حین کار پاره وقت بدست می آورند، تنها به عنوان کمک هزینه معاش در نظر گرفته شده و به هیچ عنوان دانشجویان قادر به پرداخت شهریه و هزینه تحصیلی خود و یا هزینه های زندگی با این درآمد نمی باشند. اجازه کار پس از شروع تحصیلات در استرالیا به دانشجویان صادر می گردد. از سال ۲۰۰۰ سیاست ویزای دانشجویی تغییر یافته است از این روی، بعلت اینکه مهاجرت افزایش یافته که دانشگاه برای دانشجویان وجود ندارد دولت استرالیا تنها به افرادی که اثبات کنند که آنها دانشجوی دانشگاه هستند شغل ارائه می دهد . یک دانشجو تنها می تواند ۲۰ ساعت در هفته کار کند یا از دانشگاه مردود خواهد شد . در طول تعطیلات میان ترم دانشجو می تواند بطور تمام وقت کار کند. شما باید اجازه کاری مطمئنی را از دولت کسب کرده باشید . شهریه برای اجازه کار کرد ۵۰ دلار است. دانشجویان معمولاً در منطقه خدمات از قبیل : رستوران ، کافه ها و غذای حاضری کار می کنند . پولی که در می آورند می تواند برای زندگی و خوراک آنها مورد استفاده

واقع گردد اما برای تمام هزینه ها و مخارج کافی نیست. دانشجویان همچنین می توانند کاری در زمینه ای که درس می خوانند پیدا کنند و به آنها کمک می کند موقعیتی را یکبار پیدا کنند که با مدرسه همکاری داشتند. استرالیا به افرادی که تقریباً مهارت‌های حرفه ای دارند علاقمند شد. دانشجویانی که نمرات بالاتری در دانشگاه کسب کرده باشند شانس بیشتری برای ماندن در کشور استرالیا دارند. در جولای سال ۱۹۹۹ قانونی وضع شد که :

« دانشجویان با دیپلم دانشگاهی یا دانشکده های تجاری می توانند عضو شهروندان کشور استرالیا شوند »

خدمات مخصوصی در دانشکده ها و دانشگاهها وجود دارد که «دسترسی شغلی» نام گرفته است که به دانشجویان کمک می کند که موقعیتهایی را پیدا کنند. شغلها را می توان در روزنامه ها، بصورت واقعی از میان برنامه های سازمان یافته در مؤسسات آموزشی پیدا کرد. دانشگاهها و دانشکده ها در حال حاضر برنامه هایشان را برای سازگاری خواسته های بازارزقبیل شروع تعهدات برای الحاق آمادگی با مشارکتهای بزرگ برای آمادگی دانشجویان برای نیروی کار تغییر میدهند. نکته اصلی این است که در یک شرکتی دانشجویی را بعنوان کارآموز که در سال چهارم دانشگاه است استخدام خواهد کرد و بعد از تحصیل آن شرکت بطور موقتی دانشجو را استخدام می کند. تمام دانشجویان چنین فرصتی نخواهند داشت تنها آنهاییکه برای انجام کار معرفی شدند و آنهاییکه نشان می دهند صاحب صفت هستند و حرفه ای هستند.

ویزای دانشجویی

ویزاهای دانشجویی از سه ماه آغاز می گردد. برای گرفتن ویزا، شما بایستی اثبات کنید که تنها برای درس خواندن به آنجا می روید، جزئیات را بگویند، جا و مکان و اینکه چرا می خواهید به استرالیا بروید، و اطلاعاتی

در مورد زمینه های قبلی خود (آموزش ، مهارت های زبان و وضعیت زناشویی) ارائه دهید . توضیح دهید که شما از کجا پول تحصیل کردن را می گیرید و برای واحد انتخابی پرداخت کنید. چنانچه تمامی این اطلاعات صحیح باشد، شما می توانید ویزای یک ماه و نیم بگیرید. مدت ویزا به اندازه مدت تحصیل شما تمدید خواهد شد که مخصوص در ویزا شامل اطلاعات دانشگاه خواهد شد. شما اجازه نخواهید داشت که دانشگاه خود را بدون تطابق جدی تغییر دهید .

بیمه خدمات درمانی

یکی از موارد لازم الاجرا توسط دولت استرالیا، تحت پوشش قرارداد کلیه دانشجویان برون مرزی توسط بیمه خدمات درمانی و پوشش درمانی (OSCH) پیش از ورود آنها به استرالیا می باشد. هزینه بیمه درمانی حدود ۱۷۵ دلار آمریکا برای یک بیمه شونده برای مدت ۱۲ ماه و مبلغ ۳۵۰ دلار آمریکا برای یک خانواده در همین مدت می باشد. یک بیمه پزشکی با ویزا نیز بنام « الحاق سلامت دانش آموز خارجی » به دانشجویان اعطا می گردد. وضعیت بیمه برای تمام دانش آموزان اجباری است . برای هر نیمسال ۱۴۸۰۰۰ دلار استرالیا قیمت دارد . بیمه هر چیزی را غیر از دندانپزشکی و چشم پزشکی در بر می گیرد .

کمک هزینه دانشجویی

دانشجویان دانشگاه استرالیا از نظر مالی با هزینه های دانشجویی ، مشاغل نیمه وقت ، کمک هزینه های ملی دانشجویی یا کمک والدینشان زندگی خود را تأمین میکنند. حدود ۳۰ درصد دانشجویان کمک هزینه ملی دانشجویی دریافت می کنند ، قوانین نظارت بر صلاحیت استفاده از کمک هزینه ملی دانشجویی پیچیده است و متناسب با وضعیت هر یک از دانشجویان تنظیم شده است. گروه اشتغال آموزش و پرورش (DEET)، که مسئولیت

نظارت بر کمک هزینه ملی دانشجویی را دارند ، با اتحادیه ملی دانشجویان (NUS) برای ایجاد همکاری در تهیه کمک هزینه تحصیلی ملی تشریح مساعی کرده اند .

صلاحیت استفاده از کمک هزینه تحصیلی ملی و تعیین میزان مبلغ کمک هزینه به ۴ عامل بستگی دارد :

۱. تحصیل در یکی از رشته های تأیید شده دانشگاهی (تقریباً تمام رشته های دانشگاهی تأیید شده اند) .

۲. درآمد و سرمایه متقاضی اعم از درآمد و سرمایه والدین ، خانواده و همسر به منظور تعیین واقعی وضعیت مالی

وی ارزشیابی می گردد .

۳. سنوات تحصیلی .

۴. سن و شرایط زندگی دانشجوی متقاضی

دانشجویی واجد شرایط استفاده از کمک هزینه ملی دانشجویی باشد سالانه اجازه کسب درآمد تا میزان

۶۰۰۰ دلار به وی داده می گردد .

اصلاحات آموزشی

در اواسط دهه ۱۹۹۰ ، بخش آموزش عالی در استرالیا در ثبت نام دانش آموزان ، به شدت سریع و سازماندهی

مجدد ساختاری اساسی دست پیدا نمود. تعددی از اقدامات و ابتکارات انجام شده برای حصول اطمینان از این امر

بود که کیفیت آموزش عالی در استرالیا ، استاندارد بالای متناسبی داشته و مورد حمایت قرار گرفته و توسعه یافته

است. دولت فدرال در ارتباط با دولتهای منطقه ای و ایالتی ، اخیراً ابتکارات جدیدی را باری افزایش مقبولیت

اعتبار نامه های استرالیا و چهار چوب تضمین کیفیت انجام داده تا بهترین فعالیتهای بین المللی را در تضمین کیفیت

آموزش عالی گسترش دهد. چهار چوب جدید تضمین کیفیت شامل موارد زیر است :

- تاسیس دانشگاهها طق قانون منطقه ای و ایالتی که خود اعتباری هستند.
- مکانیسمهای داخلی دانشگاههای خود اعتباری برای حصول اطمینان از استانداردهای آکادمیک و فرایندهای تضمین کیفیت خود دانشگاهها .
- اعتبار داده به دوره های مربوط به فراهم کنندگان آموزش عالی غیر خود اعتباری توسط مسئولان اعتباری منطقه ای و ایالتی.
- چهار چوب تحصیلات استرالیا که در آن فهرست مؤسسات معتبر و مسئولان اعتباری و نیز تعیین کنندگان کمک هزینه های تحصیلی آمده است .
- مکانیسمهای دولت فدرال که شامل ، سرمایه گذاری مالی ، اطلاعات اجرایی و ابزار مدیریت اجرایی می گردد .
- انعقاد موافقت نامه های اولیه ملی برای فرآیندهای تصویری آموزش عالی در جهت ایجاد ثبات ملی
- نماینده کیفیت دانشگاههای استرالیا که به دانشگاهها و مسئولان اعتباری منطقه ای و ایالتی رسیدگی نماید . چهار چوب جدید کیفیت ، موضوع مقاله جدیدی است که قرار است در آینده در سمینار مورد بحث قرار بگیرد .

پژوهش و تحقیقات

در حصول اطمینان از اینکه استرالیا از آخرین پیشرفتهای آموزش و پرورش حرفه ای آگاهی دارد و برای کمک به توسعه عملکردها و فعالیتهای کنونی، تعهدات قاطع و صریحی برای امر تحقیق و پژوهش، توسعه و نوآوری به همراه بودجه قاب توجهی از سوی مراکز تحقیق استرالیا در نظر گرفته شده است.

این مسئله بیانگر طراحی و اجرای تغییرات در آموزش و پرورش حرفه ای است که از بالاترین کیفیت ممکن برخوردار بوده و در چهار چوب صنعت و پاسخگویی به نیاز مشتریان قرار دارد.

تحقیقات آموزشی

اهداف عمومی

هدف اصلی پژوهشهای آموزشی در سطح ملی ارزشیابی از عملکردهای آموزشی و تحقیق در خصوص موضوعاتی است که در نظام آموزشی کشور از اهمیت ملی برخوردارند. هر یک از ایالتها دارای تشکیلات پژوهشی مستقلی هستند که پژوهشهای آموزشی در سطح ایالت را به اجرا می گذارند.

اولویتهای پژوهشی حوزه آموزش

از جمله مهمترین اولویتهای پژوهشی جاری در استرالیا میتوان از ارزشیابی، برابری تحصیلی، مطالعات آماری، حرفه آموزی و کیفیت آموزشی در مدارس و کلاس درس اشاره نمود. علاوه بر این اولویتها، شورای پژوهشهای

آموزشی استرالیا پذیرش و انجام پژوهشهای سفارش داده شده از مراکز آموزشی و پژوهشی دیگر، اعم از دولتی یا خصوصی را در برنامه کار خود قرار داده است.

نقاط قوت

از جمله نقاط قوت سیستم پژوهشی استرالیا می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

- تمرکز بر تحقیقات بدیع و استراتژیک
- تخصیص منابع مالی مورد نیاز جهت کلیه دانشگاه ها مبتنی بر پروسه رقابتی
- تنوع منابع تامین کننده مالی و تاکید بر توسعه همکاری و تشریک مساعی حوزه صنایع با مؤسسات علمی و دانشگاه ها
- برخورداری از هفت جایزه نوبل در زمینه های روانشناسی، پزشکی، شیمی و فیزیک
- برخورداری از تجارب با ارزش علمی در رشته های متنوع و گوناگونی چون حفاری معادن، کشاورزی، انرژی خورشیدی، فوتونیک، بیو تکنولوژی، راهبری هوایی و تکنولوژی محیط
- برخورداری از سابقه ای طولانی و تثبیت شده جهت ارائه آموزشهای با کیفیت بسیار بالا به دانشجویان بین المللی

- معرفی دانشجویان استرالیایی، به عنوان افراد متفکر، مستقل و استراتژیک، مسلط به

گفتار انگلیسی

- وجود رابطه نزدیکتر دانشجویان با مدرسان استرالیایی به نسبت سایر کشورها
- تجهیز دانشگاه ها و دیگر مراکز آموزشی با جدیدترین تکنولوژی ها و ابزار آموزشی

بودجه تحقیقاتی

طبق آمار سال ۱۹۹۶، مقدار بودجه تحقیقاتی کشور استرالیا بر ۱/۳ میلیون دلار استرالیا بالغ می گردد.

آموزش معلمان

آموزش معلمان پیش دبستانی و ابتدایی

در کشور استرالیا هیچگونه پیش شرطی برای حرفه تدریس وجود ندارد. در واقع ایالات و مناطق مختلف کشور، مسئولیت نظارت بر دانشگاههایی که در حوزه حاکمیت آنها دوره های تربیت معلم را برگزار می نمایند، برعهده دارند. هر چند کلیه دانشگاههای کشور از بودجه ملی تأمین اعتبار می گردند، با این حال در هر ایالت و منطقه از کشور، مسئولیت مدارس و اشتغال معلمان در حیطه اختیارات مقامات آموزش دولتی و غیر دولتی قرار دارد. علاوه بر این، هر یک از مناطق کشور در حوزه حاکمیت خود در استخدام معلمان مقطع پیش دبستانی الزامات پذیرشی خاص خود را اعمال می نمایند. از برنامه های ویژه آموزش معلمان پیش دبستانی، تحت عنوان طرح تربیت مربیان ویژه آموزش خردسالان نیز اطلاق می گردد.

در این قبیل دوره های آموزشی، نحوه مراقبت و تدریس به کودکان رده های سنی ۸-۲ سال و یا ۸-۳ سال ارائه می گردد. آنان همچنین در این دوره آموزشهای مراقبت از کودکان، آموزش دروس پیش دبستانی و آموزش مریگیری پیش دبستانی را نیز فرا می گیرند. دوره آموزش معلمین پیش دبستانی معمولاً چهار سال به طول انجامیده و در پایان دوره به دانشجویان مدرک کارشناسی آموزش پیش دبستانی اعطاء می گردد.

حتی دانشجویانی که در رشته تحصیلی دیگر، به جز تربیت معلم، به مدت ۲ الی ۳ سال مشغول تحصیل بوده اند می توانند با پشت سر گذاردن ۱-۲ سال ویژه تربیت مربی پیش دبستانی دیپلم آموزش این مقطع را دریافت نمایند. معلمین مقطع ابتدایی به کودکان سنین ۱۲-۵ سال به مدت شش الی هفت سال آموزش ابتدایی می دهند. در این دوره تحصیلی جهت توسعه قوای ذهنی، جسمی و مهارتهای اجتماعی کودک به وی آموزشهای متنوعی ارائه می گردد. لازم به یادآوری است که جهت تدریس در مقطع ابتدایی دانشجویان ملزم به حضور در دوره ۴ ساله کارشناسی آموزش ابتدایی می باشند. علاوه بر این، دانشجویانی که در یک رشته تحصیلی به جز آموزش مشغول تحصیل بوده اند نیز می توانند با پشت سر گذاردن ۱-۲ سال دوره کاردانی آموزش ابتدایی و یا ۲ سال دوره کارشناسی آموزش ابتدایی به ترتیب گواهینامه های دیپلم و کارشناسی آموزش مقطع ابتدایی دریافت دارند. در این دوره به دانشجویان علاوه بر آموزش دروس مختلف دوره ابتدایی فنون تدریس نیز تعلیم می گردد. لازم به یادآوری است که در مراکز تربیت معلم شمار دیگری از دوره های تحصیلی مختلط نظیر دوره کارشناسی هنرهای زیبا / آموزش ابتدایی، علوم کاربردی / آموزش ابتدایی، روانشناسی / و آموزش ابتدایی / موسیقی نیز برگزار می گردد.

آموزش معلمان مقطع متوسطه

مقطع متوسطه ویژه دانش آموزان سنین ۱۸-۱۲ سال بوده و دوره تحصیلی این مقطع شش تا هفت سال به طول می انجامد. معلمان این دوره تحصیلی به تدریس در یک یا دو موضوع درسی تخصصی در مقاطع (۱) و (۲) متوسطه اشتغال می یابند. جهت کسب مجوز تدریس در این مقطع تحصیلی، برخورداری از مدرک کارشناسی و یا کارشناسی ارشد آموزش متوسطه الزامی است. علاوه بر این، آندسته از دانشجویانی که در یک رشته تحصیلی، به جز آموزش متوسطه، مشغول تحصیل بوده اند می توانند با شرکت در یک دوره ۲-۱ ساله تمام وقت به ترتیب به احراز دیپلم آموزش متوسطه و یا گواهینامه کارشناسی آموزش متوسطه نائل آیند. در دوره تحصیلی آموزش معلمان مقطع متوسطه علاوه بر آموزش یک یا دو موضوع درسی تخصصی، متون آموزگاری نیز به آنان تعلیم می گردد. معلمان فنی و حرفه ای مدارس متوسطه نیز ملزم به برخورداری از گواهینامه درجه (۴) ارزشیابی و آموزش کارگاهی ویژه کشور استرالیا علاوه بر برخورداری از تجربه کافی در زمینه فنی (مورد تأیید شبکه های آموزش NTF) می باشند. کادر اداری این مقطع تحصیلی نیز موظف به برخورداری از مدرک کارشناسی می باشند.

نسبت تعداد دانش آموزان تمام وقت به معلمان بر مبنای نوع و سطوح آموزشی طی سالهای ۱۹۹۹ - ۱۹۷۳

سال تحصیلی	کاتولیک		مدارس غیر دولتی		کلیه مدارس	
	ابتدایی	متوسطه	ابتدایی	متوسطه	ابتدایی	متوسطه
۱۹۷۳	۲۹/۶	۲۲/۲	۱۷/۱	۱۴/۲	۲۷/۵	۱۸/۲
۱۹۸۱	۲۳/۶	۱۶/۲	۱۷/۵	۱۳/۲	۲۲/۴	۱۵/۱
۱۹۸۹	۱۹/۴	۱۳/۵	۱۵/۸	۱۱/۵	۱۷/۳	۱۲/۶
۱۹۹۹	۱۹/۴	۱۳/۵	۱۵/۸	۱۱/۵	۱۷/۳	۱۲/۶

آموزش فنی و حرفه ای (VET)

ساختار آموزشی

اتحادیه استرالیا، شکل سنتی مقتدرانه ای از آموزش و پرورش حرفه ای دارد. اما سالهای این نوع آموزش و پرورش محدود به طیف اندکی از صلاحیتهای و استعدادهایی می شد که توسط مؤسسات آموزشی پیشرفته و فنی دولتی ارائه می شدند. در سال ۱۹۷۴، یک نگرش مجدد ملی، آغازگر سیستم آموزش و پرورش حرفه ای ملی بود که رشد چشمگیری داشته و هم اکنون نمایانگر قشر گسترده ای از فعالان این امر است. بخش مسئول پرورش ملی استرالیا (ANTA) در سطح ملی قرار دارد. ANTA که در سال ۱۹۹۴ تأسیس شد پیکره ای از یک قدرت مشترک المنافع است که ریاست آن را هیئت راهنمای صنعتی به عهده داشته و وزرای منطقه ای. ایالتی و مشترک المنافع را در چگونگی دستیابی مفیدتر به یک جامعیت و مرکزیت ملی برای سیستم VET راهنمایی می کند. این وزراء (که مجموعاً تحت عنوان هیئت وزرای ANTA شناخته می شوند) مسئولیت اخذ تصمیمات نهایی مربوط به طراحی و سیاست استراتژیک (منطقه ای، مترجم)، سرمایه گذاری و اولویت ها و اهداف ملی را برعهده دارند. اهمیت هیئت ANTA در فرآیند سیاست گذاری، نقش حیاتی را که هم اکنون، صنعت در سیستم استرالیایی بازی می کند، مشخص می نماید. منافع منطقه ای و ایالتی توسط افرادی با عنوان مسئولان پرورش منطقه ای و ایالتی معین می شوند.

این مسئولان، نیازهای پرورش اجتماعی و صنعتی حوزه فرماندهی مربوط به خود را در حالی مورد توجه قرار می دهند که مرکزیت ملی را نیز حفظ می کنند. آنان در طرحهای آموزش و پرورش حرفه ای سالانه خود با طرح

ملی نیازهای پرورشی استرالیا همکاری دارند در طول شش سال گذشته ، افزایش اساسی در تعداد مؤسسات خصوصی صورت گرفته که ارائه کننده دوره های آموزش و پرورش حرفه ای هستند که علیرغم این مطلب است که مؤسسات آموزش پیشرفته و حرفه ای ، به عنوان بزرگترین ارائه کنندگان همگانی این دوره ها در استرالیا باقی بمانند . با این وجود ، امروزه رقابت این مؤسسات با دیگر ارائه کنندگان خصوصی و یا آنهاییکه سرمایه گذاری مردمی دارند ، ادامه می یابد. این سیستم پیشرفته ، امکان انتخابهای متعددی را برای افراد بوجود می آورد تا بتوانند در پی یادگیری بلند مدت باشند. اصلاح عمده در سیستم استرالیایی ، حرکت به سمت پرورش مبتنی بر شایسته سالاری بوده است ، توجه این نگرش ، بر ایجاد مهارتهای معین صنعتی در افراد ، دستیافته های موفقیت آمیز و اثبات آن چیزی است که فرد یادگیرنده را در چهار چوب صلاحیتهای استرالیا ، شایسته و لایق صلاحیتهای مرتبط فرم می کند . طبق این روش ، محتوای پرورش را نیازهایی تعیین می کند که مربوط به صنعت و صلاحیتهایی باشد که در زمان نیل به مهارتها ، بروز پیدا می کند و این محتوا بر طبق دوره های زمانی از پیش تعیین شده ، مشخص نمی گردد . در ابتدا ، سیستم آموزش و پرورش حرفه ای استرالیا بر ارائه تولید تکیه داشت (یعنی ارائه دهنده) و زمینه را برای فعالیتهای محدود صنعتی در توسعه دوره های پرورشی مساعد می نمود که نیازهای نیروی کاری آینده را تأمین می نمود. در صنعت ، مهارتهایی مورد توجه بود که سیستم آموزش و پرورش حرفه ای به مردم ارائه می داد که این مهارتها به شکلی نامتناسب ، همردیف با مهارتهای مورد نیاز افراد در مکانهای کاری قرار گرفتند . با معرفی صنعت ملی که استاندارد های کیفی را ارتقاء بخشید ، نیازهای صنعتی بیشتر نمایان شد. با این وجود ، هنوز دولت به برنامه های اعتباری و پرورشی نظم می بخشید و پرورش بازرگانی محدود به تعداد ، نسبتاً محدودی از صنایع می شد. این نگرش ، دربرگیرنده تعداد کمی از صنایع بوده و کار بیشتری لازم بود تا از این امر

اطمینان حاصل گردد که نیازهای نیروی کار استرالیا که به سرعت تغییر می یابند با پیشرفتهای آتی و جدید در رشد و تولید مرتفع می شدند. ابتکارات استراتژیک که اکنون راهنمای سیستم آموزش و پرورش حرفه ای ملی استرالیا است در مقاله ای با عنوان « پلی به آینده - استراتژی ملی استرالیا در آموزش و پرورش حرفه ای ۲۰۰۳ - ۱۹۹۸ » آورده شده است .

این استراتژی ، الزامات مجموعه ای جزئیات و اصلاحات اخیر از سوی دولتهای استرالیایی ، تثبیت می نماید که ایت دلتهها با صنعت استرالیا همکاری داشته و هدفشان اجرای اصلاحات بیشتر برای ایجاد سیستم آموزش و پرورش حرفه ای است که پاسخگوی نیازهای دانش آموزان بوده و سنگ بنای پرورش مهارتهای بلند مدت قرار گیرد. این استراتژی ، اهداف کلیدی این بخش را کاملاً توضیح داده و صریحاً نگرش سیستم آموزش و پرورش حرفه ای استرالیا را اعلام می دارد . این نگرش بر آن است تا اطمینان دهد که مهارتهای نیروی کار استرالیا برای حمایت از صنعت و تجارت رقابتی بین المللی کافی بوده و افرادی هستند که فرصت بهینه سازی نیروهای بالقوه خود را دارند .

اهداف اصلی که مؤید نگرش این سیستم هستند عبارتند از :

- آماده سازی مردم استرالیا برای ورود به دنیای کار .
- افزایش تحریک و فعالیت در بازار کار .
- دستیابی به نتایج مساوی و متناسب در VET
- افزایش سرمایه گذاری در حوزه آموزش فنی و حرفه ای
- به نهایت رساندن ارزش هزینه های عمومی آموزش فنی و حرفه ای

سیستم VET استرالیا از سوی «چهار چوب تشخیص صلاحیت» و «گروه پرورش» این کشور مورد حمایت قرار گرفته تا در دستیابی به این اهداف کلیدی مفید واقع گردد. هدف «چهار چوب تشخیص صلاحیت» و «گروه پرورش» استرالیا توسعه کیفیت خدمات و محصولات آموزش و پرورش تمام حرفه ای و نیز پیشبرد رویکرد ملی متحد و مبتنی بر همکاری است. ضمناً، این هر دو، روش نظم دهی به پرورش را تسهیل کرده و افراد مسئول در این زمینه را معین می نماید، چگونگی تضمین کیفیت را توصیف کرده و اطمینان می دهند که روشها و سیاستهای با ثبات ملی مناسب و قابل قبول هستند. این چهار چوب استرالیا، برای سازمانهای ارزیابی و پرورش فرآیندی را ایجاد می کند که ملی بوده و محور آن ثبت کیفیت خدمات ارائه شده است. در این چهار چوب، نگرش جدید گروههای پرورش نگرش سنتی معتبر سازی منطقه ای و ایالتی برنامه ها را تکمیل می سازد و تشخیص دو جانبه سازمانهای پرورش ثبت شده، خدمات و محصولات را ممکن می کند؛ زمینه ای را بوجود می آورد که بین ارائه کنندگان خدمات عمومی و خصوصی رابطه برقرار می کند و متنوع سازی خدمات و محصولات شناخته شده را مورد تأیید قرار می دهد. گروههای پرورشی، زیر بناهای اولیه را برای برنامه های آموزش و پرورش حرفه ای می سازند. این گروهها دسته هایی از منابع پرورش ملی هستند که شامل استانداردهای صلاحیت ملی، روشهای ارزیابی و صلاحیتها و شایستگی های ملی میگردد و البته این گروهها، پی ریزی یک سیستم ملی را انجام داده اند که تحت حمایت سهامداران عمده قرار دارد. این گروههای پرورشی که با صنعت پیشرفت نموده اند، راه زیادی را نیز طی کرده تا از معتبر سازیهای دوره های محدود و متمرکز فاصله بگیرند. آنان از طریق فعالیتهایی که توسط هربخش صنعتی اداره می شد، نگرشهای نامربوط گذشته را به استانداردها، برنامه ها، منابع یادگیری و شایستگی ها کنار یکدیگر قرار می دهند. این مسئله باعث ایجاد ابزار متنوع و گسترده ای از یادگیری و ارزشیابی بود که به

صلاحیتهای تشخیص داده شده ملی، خاتمه می یافت. گروههای پرورش فردی از سوی هیئتهای مشورتی و پرورش صنعتی ملی در زمینه های صنعتی ویژه توسعه یافته اند که با فعالیت شدید در زمینه صنعت به دنبال کسب اطمینان از این هستند که نیازهای اقتصادی و صنعتی مرتفع خواهد شد. در حال حاضر، ارائه کنندگان خدماتی که از محصولات آموزش و پرورش مورد تأیید ملی، طراحی شده صنعتی و قابل انعطاف استفاده می کنند به شکل فزاینده ای سیستم آموزش و پرورش حرفه ای استرالیا را به گونه ای مشخص کرده اند که فرد یادگیرنده بیشترین فایده را ببرد.

سیاستهای آموزشی

علیرغم فعالیتهای تجاری تمامی صاحبان سرمایه آگاهی و درک گزینه های موجود آموزش و پرورش حرفه ای در سطح پایینی قرار دارد. این مسئله حائز اهمیت است که جوامع استرالیایی به خوبی از ماهیت و منافع آموزش و پرورش حرفه ای آگاهی یابند. فرهنگ واحدهای اقتصادی و به طور کامل فرهنگ جامعه نیز باید تغییر یابد تا در نهایت ارزش آموزش و پرورش حرفه ای قرار بگیرد. لازم است که صنعت، واحدهای اقتصادی و افراد جامعه به سمتی حرکت کنند که آموزش و پرورش حرفه ای، از ارزش بالاتری در تجارت و تعیین روشهای کاری برخوردار باشد و حد وسطی را مورد تأیید قرار دهد که به پرورش به عنوان «سرمایه گذاری» نگاه می گردد که باعث صرفه جویی در هزینه ها و ایجاد منافع خواهد شد. بنابراین حرکت به سمت توسعه و ابراز موقعیت اجتماعی و تصویر آموزش و پرورش حرفه ای ضروری می نماید. راه رسیدن به چنین مقصدی، پیشبرد استراتژی بازار یابی ملی و تجاری کردن خدمات و محصولات سیستم آموزش و پرورش حرفه ای است.

سیاستهای آتی

در کمک به دستیابی به اهداف اصلی مشخص شده در « استراتژی ملی آموزش فنی و حرفه ای ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۳ » استرالیا، راهکارهای گوناگونی را اجراء کرده که هدف آنها توسعه و پیشبرد علائق و ارزشهای جامعه نسبت به امر پرورش و اصلاح عملکرد صنعت است تا باعث هدایت جامعه به سوی آموزش و پرورش بلند مدت و همیشگی گردد. این حرکت به سمت « فرهنگ پرورش » که حامی فرهنگ یادگیری است، در پی ایجاد مجموعه ای از رفتارها، عقاید و ارزشهای ذاتی است که در همه استرالیایی ها کارفرما و کارمند، جامعه پرورشی و کل جامعه - مشترک است و آنها را به سوی کسب منافع و علایق بلند مدت در آموزش و پرورش حرفه ای و تعهدات مشهود و بارز در مشارکت و سرمایه گذاری هم در زمینه پرورش رسمی و هم غیر رسمی، سوق می دهد. ما عقیده داریم که اجرای موفق راهکارهای زیر، علاوه بر مواردی که تاکنون ذکر شد، فرهنگی از پرورش و یادگیری بلند مدت و همیشگی را در میان مردم استرالیا رشد خواهند داد. این موارد همچنین سیستم آموزش و پرورش حرفه ای را به سمت سیستمی پیش خواهد برد که حقیقتاً پاسخگوی نیازهای افراد بوده و ما را قادر میسازد تادرست « روبروی » چالشهای جهانی و داخلی قرار بگیریم. تکمیل این اصلاحات در ردیف ابتکارات ویژه ای قرار می گیرد که مجموعاً روندهای اجتماعی، تکنولوژیکی و اقتصادی عمده ای را مورد توجه قرار می دهد که بر آموزش و پرورش حرفه ای در استرالیا تأثیر می گذارند. رهبران تجاری و سیاسی استرالیا مدتها درگیر مسئله کاهش تعداد دانش آموزان بوده و با روش جدیدی تحت عنوان « شیوه نوین پذیرش دانش آموز » به عکس العملها پاسخ داده اند.

با تکیه بر سیستم موجود پذیرش دانش آموز و کارآموز، هدف این شیوه بر مدرن کردن این روشها بوده تا آنها را به موضوعات انتخابی جذابتری برای کارفرمایان و دانش آموزان / کارآموزان مبدل سازد. با در نظر گرفتن گروههای پرورشی صنعتی مصوب ، روشهای نوین پذیرش دانش آموز در استرالیا شناخته شده و در بسیاری از قشرهای صنعتی آن موجود است. این روشها هم زمینه های سنتی و هم نسل جدید صنایع استرالیا را مثل رسانه ، تفریحات . تکنولوژی اطلاع رسانی و مهمان نوازی شامل می گردد . نتیجه پذیرش دانش آموزان جدید دستیابی به صلاحیتها و استعدادهای شناخته شده ملی است که می تواند حتی زمانی که فرد در مدرسه است آغاز گردد . دولت برای کار فرمایان انگیزه هایی ایجاد نموده که مسئولیت یک دانش آموز را بر عهده گرفته و هر کارفرمایی تسلط بیشتری بر محتوای پرورش و چگونگی انجام و زمان بندی آن داشته باشد . امکان انتخابهای بیشتری هم برای یادگیرنده ها و برای کارفرمایان در پرورش وجود دارد . در ارائه یک پاسخ استراتژیک به این خواسته ، روشهای «انجام قابل انعطاف پرورش» در نظر گرفته شده که شامل محدوده ای از نگرشهایی می گردد که هدفشان تهیه امکانات پرورشی است که به هنگام نیاز یادگیرنده ها و کارفرمایان در موقعیتهای مناسب و استفاده از انواع منابع و رویکردها وجود داشته باشد . انعطاف پذیری روشهای انجام مباحث پرورشی در استرالیا با پیشرفتهای اخیر در تکنولوژی ، امکان بسیار بیشتری یافته است که باعث ارائه آموزش و پرورش قابل دسترسی تر، مؤثرتر و مناسب تر شده است که این مسئله مخصوصاً برای آن دسته از مردم استرالیا مشهود است که مسافت ، مانعی برای رشوهای یادگیری سنتی به حساب می آید . امروزه ، حتی در صورت وجود فاصله زیاد بین فرد یادگیرنده و فرد آموزش دهنده ، مسئله خاصی بوجود نمی آید. پیشرفتهای فن آوری، که در کنار روشهای انعطاف پذیر پرورشی قرار گرفته ، به این معناست که افراد روستایی استرالیا نیز از یکی از بهترین روشهای آموزش از راه دور دنیا بهره مند خواهند

شد. در سالهای اخیر، دولتهای استرالیایی به پیشرفتهای چشمگیری در گسترش تدریسهایی سطح بالا دست یافته اند و شامل آموزش و پرورش حرفه ای می گردد که هدف آن ایجاد مهارتهای مورد نیاز کارفرمایان در دانش آموزان جوان است. این ابتکار عمده بر جمعیت جوان استرالیا تمرکز یافته است که با نام «VET در مدارس» شناخته می گردد. هدف این طرح، مرتبط ساختن محیط مدارس به فعالیتهایی بود که به دانش آموزان کمک می کرد تا برای زندگی در نیروی کار آماده شوند. دانش آموزان برای اینکه مدت طولانی بزی در مدرسه بمانند مورد تشویق قرار می گیرند و فرصتهای اشتغال آنان افزایش می یابد چون واقعاً دارای استعدادهای مورد نیاز اقتصاد هستند. تداوم همکاری در آموزش و پرورش حرفه ای پس از اتمام دوره دبیرستان افراد جوان نیز، بیشتر می گردد. برنامه «VET در مدارس» دانش آموزان را قادر می سازد تا یکی از سه مدل زیر را برای فعالیتهای مرتبط کاربردی به عهده بگیرند:

- دانش آموزان مدارس تمام وقت می توانند در برنامه آموزش و پرورش حرفه ای شرکت کنند که در مدارس یا مراکز خصوصی یا عمومی ارائه می گردد.
 - دانش آموزان می توانند در دوره های پذیرش دانش آموز یا کار آموز شرکت کنند که تا هنگام پایان دوره دبیرستان، تحت حمایت قرارداد پرورشی و اشتغال همراه با دستمزد هستند.
 - دانش آموزان در خارج از ساعات مدرسه، کار نیمه وقت دارند که حالتی رسمی و پرورشی دارد.
- امروزه بسیاری از مدارس استرالیا برنامه های حرفه ای مرتبط و جامعی را علاوه بر دوره های ارشد سنتی دبیرستان برای دانش آموزان خود تدارک دیده اند. اطلاعات دوره ها و روشها برای یکسان سازی با «VET

در مدارس» افزایش یافته تا دانش آموزان مدارس استرالیا، قطعاً اطلاعات لازم را برای انتخاب رشته دبیرستان و آموزش پس از دبیرستان داشته باشند .

« خط مشی های یکپارچه » بین بخشهای مختلف بدان معناست که مردم با سطوح مختلف تحصیلی می توانند آموزشهای گوناگونی ببینند . بسیاری از بانیان آموزش و پرورش حرفه ای و مؤسسات آموزش عالی با موفقیت ، روابطی را ترویج کرده اند که ارتباطات یک بخش با بخش دیگر را تسهیل می نماید . این مسئله در حرکت در هر دو جهت صدق کرده و شکلی از تجربه جدید استرالیا این است که بسیاری از دانشجویان دانشگاهها در طی دوره تحصیلی خود به صلاحیتهای آموزش و پرورش حرفه ای دست می یابند . در واقع اهمیت و کشش این « ارتباطات جایگزین » در حال حاضر بیشتر از تعداد دانش آموزانی است که از دوره های آموزش و پرورش حرفه ای جذب دانشگاه می شوند . ترتیبهای متنوع روشها برای دانش آموزانی که در یک شاخه صلاحیت دارند به آنان اجازه می دهد تا به تحصیل و کسب صلاحیت و توانایی در شاخه دیگر بپردازند .

ANTA و کمیسیون نایب رئیسان دانشگاههای استرالیا - هیئت دانشگاههای اصلی استرالیا - در توسعه انتقال اعتبارات و تنظیم روابط به توافق رسیده اند که در زمینه صلاحیت ها در گروههای پرورشی رشته هایی مثل جهانگردی ، ارتباط از راه دور ، مهندسی ، تکنولوژی اطلاعاتی ، مدیریت و اجراء است .

استرالیا این طرح مهم را با توجه مستمر بر این موضوع آغاز کرده است که مجزا بودن شاخه های آموزش و پرورش حرفه ای در اولویت باقی مانده و در خط مشی های آموزش Post - Compulsoriy لازم است طیف متنوع و گوناگونی به جای طیفی یکسان از انتخابها ارائه گردد . نباید با ایجاد اجبار و فشار در جابجایی بین شاخه ها ، در پشتکار و تعقیب اهداف آموزشی دانش آموزان جوان استرالیا ، خللی وارد آورد . ه نیل به این هدف با

طبقه بندی مکانهایی میسر است که شاخه های آموزش و پرورش حرفه ای و دانشگاهی به جای یکی کردن بخشها و شاخه ها ، با پذیرش جابجایی هر یک ورای مرزهای موجود ، مورد استقبال قرار می گیرند .

آموزش عالی فنی و حرفه ای

علاوه بر دانشگاهها ، آموزشگاههای فنی در جهت آموزش عالی جوانان فعالیت می کنند ، این مراکز شرایط حرفه ای بیشتری را نسبت به دانشگاهها ارائه می دهند . تقریباً ۲۳۰ مؤسسه TEFA در استرالیا وجود دارد. هر ایالت تعداد زیادی کالج و مراکز TEFA دارد که این مؤسسات در مرکز ایالت تمرکز دارند و بیش از ۱۰۰۰۰۰۰ دانشجو در مراکز TEFA ثبت نام می کنند - اگر چه بسیاری از این دانشجویان بصورت نیمه وقت ثبت نام می کنند و بسیاری از آنها کسانی هستند که مدرسه را ترک کرده و می خواهند مهارت هایشان را افزایش دهند ، یا بزرگسالانی هستند که تمایل به آموزش مجدد دارند یا می خواهند دوباره وارد نیروی کار شوند . مراکز TEFA در آموزشهای شغلی و کارآموزی ، دامنه وسیعی از مشاغل مثل ساختمان سازی ، خودروسازی ، فلزات ، الکترونیک ، لوله کشی ، نقاشی ، تغذیه ، باغبانی ، دامداری ، آرایشگری ، منسوجات ، جواهر سازی ، ساعت سازی ، رشته های بازرگانی و منشیگری را در بر می گیرد . همچنین مراکز TEFA کلاسهای گروهی را برای افرادی دایر می کنند که تمایل به یادگیری بهتر مهارتهای قرائت ، نوشتاری ، هجی یا ریاضیات دارند یا خواهان یادگیری زبان انگلیسی هستند و در رشته هایی مثل ماشین نویسی ، گیاه شناسی ، تجارت و پشم چینی گوسفند کلاسهای نیمه وقت کوتاه مدت وجود دارند . استاندارد رشته های TEFA نسبت به رشته های دانشگاهی نباید پائین تر تصور گردد . اما در حقیقت تحصیلات دانشگاهی از اعتبار بیشتری نسبت به تحصیلات TEFA برخوردارند ، زیرا راه

یافتن به دانشگاه مشکل تر از راه یافتن به کالج های TEFA است ؛ اگر چه قیمت شهریه کالج های TEFA به طور قابل ملاحظه ای کمتر است و میانگین هزینه نرخ شهریه برای رشته های تمام وقت سالانه بین ۶۰۰ - ۵۰۰ دلار است . ممکن است دانشجویان به علت دریافت کمک هزینه تحصیلی ملی استرالیا یا مزایای مشابه آن از پرداخت شهریه معاف شوند ، همچنین برای افراد کم درآمد ، امتیازاتی از نظر پرداخت شهریه وجود دارد ؛ مثلاً در سال ۱۹۹۲ ، استرالیا از کسانی که مدرسه را ترک کرده بودند و مستقیماً در TEFA ثبت نام کردند شهریه نگرفت (معمولاً کالج های TEFA پرداخت شهریه را به صورت اقساط قبول می کنند) . بررسی جدیدی که توسط خانم سوزان داوی در مرکز علمی آموزش حرفه ای انجام شد ، حدود ۸۷ درصد از دانشجویان TEFA مهارت های آموزشی یا آگاهی های درسی شان را «خیلی خوب» یا «خوب» برآورد نمودند. مؤسسات آموزش عالی فنی و حرفه ای متفاوت از دانشگاهها بوده زیرا آنها دوره هایی را برگزار می نمایند که بیشتر عملی و کاربردی است. این قبیل دوره ها شهریه دار بوده و مؤسسات مربوطه شهریه تحصیلی آن را تعیین می کنند.

در پایان هریک از دوره های فوق به فارغ التحصیلان گواهینامه پایان دوره یا دیپلم فنی و حرفه ای اعطاء می گردد. آموزش فنی و حرفه ای غیردانشگاهی خود برمدارس فنی و حرفه ای متوسطه ، مؤسسات پلی تکنیک موسوم به (TAFE) ، کالجهای بازرگانی ، مراکز مهارتی ، مراکز آموزش بزرگسالان (ACE) ، مؤسسات خصوصی ، مؤسسات آموزش صنعتی و در بخش دانشگاهی بر دانشگاه آزاد استرالیا مشتمل میگردد.

این قبیل مؤسسات آموزشی در زمینه های مختلف و متنوع آموزش فنی و حرفه ای نظیر تجاری ، فنی ، حرفه ای و مشاغل غیر حرفه ای آموزشهای لازم به علاقمندان را ارایه میدهند. کلیه دوره های تحصیلی فوق به مدارکی چون

دیپلم عالی و گواهینامه های درجه (۴-۱) منتهی میگردد. علاوه بر این ممکن است همراه با مدارک فوق گواهینامه مهارت، گواهینامه صلاحیت و گواهینامه کاردانی به فارغ التحصیلان نیز اعطاء گردد.

آموزش عالی در حوزه صنایع

دفتر آموزش بین الملل کشور استرالیا (AEI) با همکاری شبکه مشاورین آموزش دانشجویان خارجی و حوزه کار آموزی در صدد بین المللی سازی آموزش کشور استرالیا از طریق صدور خدمات آموزشی به کشورهای خارجی، می باشد. علاوه بر این (AEI) با کمک بودجه دولت فدرال دوره های مختلف کار آموزی را برگزار می نماید تا از این طریق نیاز بخش صنعت به کارگران ماهر و با تجربه تأمین گردد. دانشگاه آزاد استرالیا (OLA) گزینه دیگری برای تدارک آموزش عالی و آموزش فنی و حرفه ای برای علاقمندان به این قبیل دوره های تحصیلی است. این دانشگاه از کنرسیومی متشکل از دانشگاههای مختلف دولتی تشکیل شده و به صورت یک واسطه میان دانشجویان و مؤسسات آموزش عالی عمل می نماید. این دانشگاه با برگزاری واحدهای آموزشی انتقالی، واحدهای آموزش فنی و حرفه ای (TAFE)، واحدهای دوره کاردانی و کارشناسی، دانشجویان را برای ورود به دوره های تحصیلی دانشگاهی رسمی مهیا می سازد.

لازم به یادآوری است که واحدهای تحصیلی فوق به روشهای مختلف نظیر چاپ جزوه، خدمات-ON LINE، نوارهای ویدیویی، CD-ROMS، و پخش رادیو و تلویزیونی مبادرت می نمایند.

آموزش بزرگسالان

آموزشهای کوتاه مدت و فشرده

یادگیری دامنه دار و مداوم بیشتر از دیگر بخشهای آموزشی مورد توجه قرار دارد. به همین خاطر طرحهای آموزش اجتماعی بزرگسالان، که از لحاظ مدت زمان برگزاری کوتاه تر از بقیه دوره های آموزشی موجود می باشد، آموزش دامنه دار را تسهیل نموده است. این قبیل دوره های آموزشی دقیقاً بر اساس نیازهای آموزشی و یادگیری بزرگسالان طراحی و تنظیم گردیده اند.

آموزش غیررسمی

آموزش خصوصی

از ۹۸۶۵ مدرسه استرالیایی، ۲۵ درصد آن، مدارس مستقل یا خصوصی است و علی رغم قیمتهای قابل ملاحظه، این نوع مدارس در نزد عموم محبوبیت زیادی یافته اند. شهریه مدرسه خصوصی معمولاً از حدود ۲۰۰۰ دلار سالانه برای هر کودک شروع می گردد اما ممکن است تا ۷۰۰۰ دلار افزایش یابد. مدارس غیر دولتی معمولاً مدارس کلیسایی هستند که با کلیسای کاتولیک یا کلیسای انگلستان مرتبطند. بعلاوه تعدادی مدارس مستقل غیر دولتی ایجاد شده اند که با کلیسای باپ تیست (فرقه ای از مسیحیت)، با مذاهب یهودیت، اسلام و بودایی مرتبط هستند. آخرین ارقام مربوط به بررسی اداره آمار مدارس در سال ۱۹۹۳ نشان می دهد که ثبت نام در مدارس خصوصی ۰/۶ درصد افزایش داشته است و مدارس دولتی ۰/۳ درصد با کاهش ثبت نام روبرو بوده اند.

مدارس خصوصی

از ۹۸۶۵ مدرسه استرالیایی، ۲۵ درصد آن، مدارس مستقل یا خصوصی است و علی رغم قیمت‌های قابل ملاحظه، این نوع مدارس در نزد عموم محبوبیت زیادی یافته اند. شهریه مدرسه خصوصی معمولاً از حدود ۲/۰۰۰ دلار سالانه برای هر کودک شروع می گردد اما ممکن است تا ۷/۰۰۰ دلار افزایش یابد. مدارس غیردولتی معمولاً مدارس کلیسایی هستند که با کلیسای کاتولیک یا کلیسای انگلستان مرتبطند. به علاوه تعدادی مدارس مستقل غیردولتی ایجاد شده اند که با کلیسای باپ تیست (فرقه ای از مسیحیت)، با مذاهب یهودیت، اسلام و بودایی مرتبط هستند. آخرین ارقام مربوط به بررسی اداره آمار مدارس در سال ۱۹۹۳ نشان می‌دهد که ثبت نام در مدارس خصوصی ۶/۰ درصد افزایش داشته است و مدارس دولتی ۳/۰ درصد با کاهش ثبت نام روبرو بوده اند. طبق آمار سال ۱۹۹۵، نرخ دانش آموزان مدارس خصوصی بر ۲۹ درصد کل مدارس کشور بالغ می گردد که به نسبت سال ۱۹۹۴ از افزایش ۲ درصدی برخوردار بوده است.

آموزش عالی از راه دور

آموزش عالی از راه دور ویژه افرادی است که قادر به شرکت در دوره های تحصیلی تمام وقت دانشگاهی نبوده و یا ترجیح می دهند در خارج از تأسیسات آموزشی به تحصیل مبادرت می نمایند. هدف اولیه برقراری آموزش عالی از راه دور در کشور استرالیا فراهم سازی فرصت آموزشی برای ساکنین مناطق دور دست است که تاکنون به واسطه انعطاف پذیری بیش از اندازه این قبیل دوره های آموزشی، بسیاری از دانشجویان شهرهای بزرگ نیز در آن شرکت می نمایند. دانشگاه‌های کشور استرالیا، استانداردهای آموزشی و محتوای درسی در سطح

دانشگاهی ، برای دانشجویان داخلی و همچنین دانشجویان دوره های آموزش عالی از راه دور در رشته های مختلف تحصیلی برگزار می نمایند. در حال حاضر حدود ۱۳ درصد از جمعیت دانشجویی کشور در دوره های آموزش عالی از راه دور شرکت می نمایند.

پذیرش تحصیلی

دانشگاههایی که برنامه های آموزش از راه دور برگزار می نمایند در پذیرش دانشجو از اعتداف پذیری بیشتری نسبت به تعبیه مؤسسات آموزش عالی برخوردار می باشند. در این خصوص، دانشگاه آزاد استرالیا (OLA) هیچگونه شرط ورودی جهت پذیرش دانشجو اعمال نمی نماید. جهت ورود به دوره های تحصیلی عالی غیر دانشگاهی علاوه بر برخورداری از گواهینامه آموزش متوسطه درجه (۱) براساس دوره تحصیلی، مؤسسه آموزشی و وضعیت جسمانی، احراز حداقل شرایط پذیرش نیز الزامی است. همچنین جهت پذیرش در دوره های تحصیلی با گواهینامه درجه (۴) ، برخورداری از گواهینامه آموزش متوسطه درجه (۲) و حداقل شرایط پذیرش نیز الزامی است.

مدارس آزاد

به مدارس غیر دولتی در کشور استرالیا مدارس آزاد اطلاق می گردد. این مدارس گروه متنوعی از مدارس می باشند که به جوامع مختلف کشور در زمینه آموزش خدمات رسانی می نمایند. بسیاری از این مدارس آموزش مذهبی و ارزشی به متقاضیان خود ارایه می نمایند. سایر مدارس آزاد نیز به روال عادی در زمینه آموزش و پرورش ملی فعالیت دارند. از جمله مهمترین مدارس آزاد فعال در کشور استرالیا می توان از مدارس وابسته به فرق مختلف

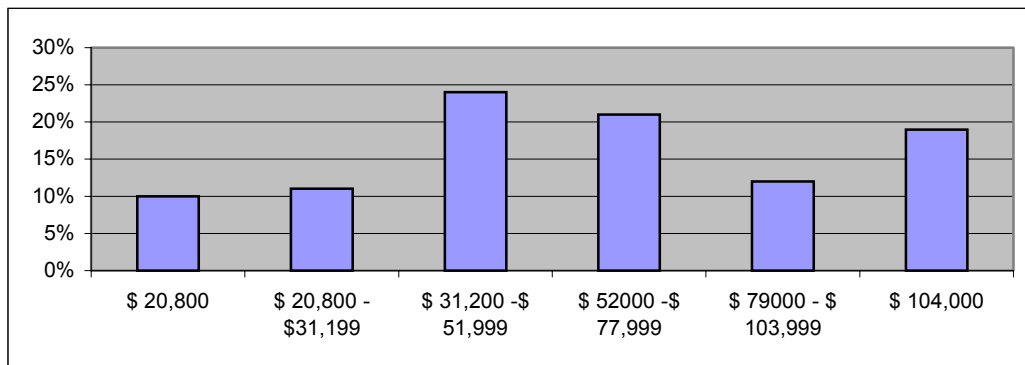

مسیحیت نظیر مدارس انجیلی، مدارس لوتری، مدارس پرزبیتاری، مدارس مسیحی غیر وابسته، مدارس عبری، مدارس اسلامی، مدارس مونتسوری، مدارس رادولف اشتانیو، مدارس ایالتی بومی و مدارس استثنایی نام برد. این قبیل مدارس عمدتاً به صورت مختلط و یا منفرد فعالیت می نمایند. مدارس فوق ماهیت غیرانتفاعی داشته و گروه‌های ذینفع اجتماع به ثبت امتیاز این مراکز از طریق اداره آموزش منطقه مبادرت می نمایند. اغلب مدارس آزاد به صورت مستقل و تحت لوای مدیریت واحد مشغول فعالیت آموزشی می باشند. این در حالیست که برخی از این مراکز به صورت اشتراکی نیز اداره می گردند. بخش مدارس آزاد حدود یک سوم کل مدارس بخش غیر دولتی را تشکیل می دهند. در این میان مدارس کاتولیک فضای آموزشی باقی مانده را به خود اختصاص داده است. هر دو بخش کاملاً اختصاصی نبوده و در برخی موارد مدارس کاتولیکی که به صورت مستقل عمل می نمایند با بخش دیگر در برخی از زمینه های آموزشی به صورت مشترک فعالیت می نمایند. دانش آموزان مدارس آزاد همانند خود این مدارس متنوع می باشند. به عبارت دیگر دانش آموزان این مراکز عمدتاً بر بومیان، استعدادهای درخشان، دانش آموزان استثنایی و خارجی مشتمل می گردد. به عبارت کلی تر می توان گفت که مدارس آزاد به ثبت نام از دانش آموزان متعلق به تمامی اقشار جامعه مبادرت می نمایند. وجود مدارس آزاد به والدین فرصت داده است تا در انتخاب محل آموزش فرزندان خود از آزادی عمل بیشتری برخوردار باشند. از جمله مهمترین دلایل گزینش مدارس آزاد توسط والدین استرالیایی جهت تحصیل فرزندان خود می توان به دلایل مشروحه به شرح ذیل اشاره نمود:

- برخورداری مدارس آزاد از برنامه ریزی تحصیلی بهتر نسبت به مدارس دولتی
- وادارسازی دانش آموزان به بهره گیری از حداکثر پتانسیل خود در امر تحصیل
- برخورداری مدارس آزاد از مقررات آموزشی مناسبتر به نسبت مدارس عمومی

- معطوف داشتن توجه بیشتر بر فعالیتهای فوق العاده کلاسی
 - ارائه برنامه های فوق برنامه آموزشی نظیر برنامه های آموزشی مذهبی و ورزشی
 - تنوع در روشهای تدریس
 - فراهم بودن امکانات آموزشی کامل
- جدول نموداری ذیل نشانگر نرخ مشارکت دانش آموزان مختلف از میان گروههای مختلف اجتماع با درآمدهای متفاوت می باشد.

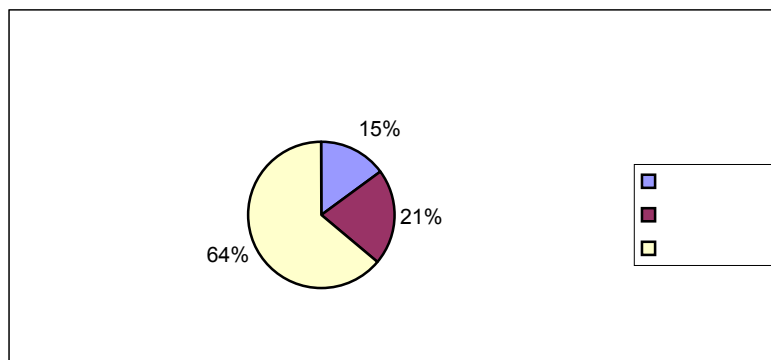
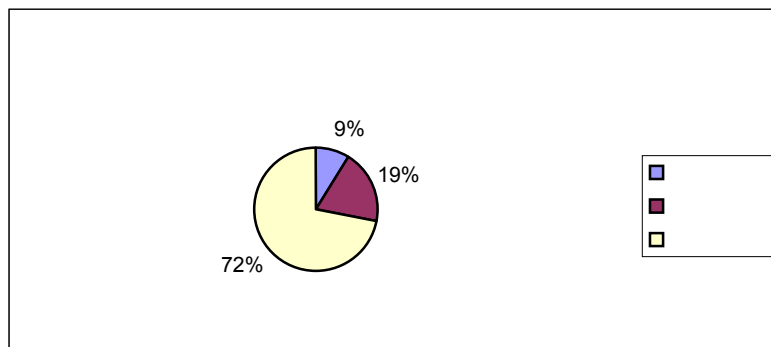
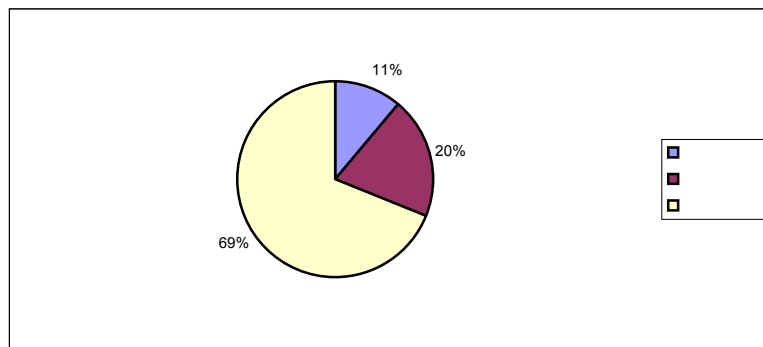

طبق آمار بدست آمده طی سال ۲۰۰۱ میلادی، بیش از ۹۵۰ مدرسه آزاد با ۳۷۱۰۰۰ دانش آموز و حدود ۵۰۰۰۰ هزار کادر آموزشی تمام وقت به فعالیت در مدارس آزاد اشتغال دارند. در همین اثنا، نرخ ثبت نامی دانش آموزان در مدارس آزاد ۱۱ درصد، مدارس کاتولیک ۲۰ درصد و مدارس دولتی ۶۹ درصد، به ثبت رسیده است. طبق آمار سال ۲۰۰۱ میلادی، نرخ ثبت نام دانش آموزان مراکز متوسطه آزاد ۱۵ درصد و نرخ ثبت نام دانش آموزان ابتدایی ۹٪ در مقایسه با مدارس غیر دولتی دیگر به ترتیب ۴۲٪ و ۳۱٪ بالغ می گردد. ۵۵٪ درصد نرخ ثبت نامهای تمام وقت دانش آموزان در مدارس آزاد به مقطع متوسطه و ۴۵٪ درصد به مقطع ابتدایی تعلق دارد. لازم به

یادآوری است که اکثریت قریب به اتفاق دانش آموزان (۸۳٪ از آنان) در مدارس ابتدایی و متوسطه ثبت نام نموده بودند. همچنین ۱۳ درصد از کل معلمان مدارس استرالیایی و ۱۷ درصد از کادر آموزشی کشور در مدارس آزاد مشغول به فعالیت می باشند.

نرخ ثبت نامی دانش آموزان در مدارس آزاد استرالیای طی سال ۲۰۰۱

نهادهای مرکزی

شورای ملی انجمن های مدارس آزاد (NCISA)

آموزش استثنایی

سیاستهای آموزشی

اصلی ترین سیاست آموزشی کشور استرالیا، تلفیق دانش آموزان معلول با دانش آموزان عادی در مدارس ابتدایی و متوسطه و ارائه برنامه هایی با هدف قادر ساختن دانش آموزان به انتقال موفق از مدرسه به محیط زندگی بزرگسالی است. طبق آمار سال ۱۹۹۲، تعداد کل دانش آموزان استثنایی به تعداد کل دانش آموزان کشور بر ۲ درصد بالغ می گردد.

مدارس تخصصی ویژه کودکان نیازمند

این نوع مدارس تخصصی پرورش کودکان معلول ذهنی یا جسمی فعالیت می کنند و در سیستم آموزش ایالتی ، به کودکان ناتوان در یادگیری ، مطابق با شرایط آموزشی دوره های ابتدایی یا دبیرستان آموزش های خاصی ارائه می گردد .

همکاریهای آموزشی

نرخ مشارکت آموزشی افراد با توجه به سن و جنسیت بر مبنای درصد طی سالهای ۱۹۶۴ - ۱۹۹۹

سال تحصیلی	مردان	زنان	مردان	زنان	مردان	زنان	مردان	زنان
۱۹۶۴	۷۰	۶۳	۴۲	۳۴	۲۰	۱۳	۸	۳
۱۹۷۴	۸۲	۸۱	۵۵	۵۳	۳۱	۲۸	۱۰	۶
۱۹۸۴	۸۹	۹۰	۶۴	۶۵	۳۶	۳۹	۱۲	۸
۱۹۹۴	۹۱	۹۴	۷۷	۸۳	۵۷	۶۳	۱۷	۱۴
۱۹۹۹	۹۲	۹۴	۷۸	۸۴	۵۸	۶۶	۱۵	۱۳

منبع: ABS و DETYA

نرخ مشارکت آموزشی افراد رده های سنی ۱۹-۱۵ سال در برنامه های مختلف آموزشی بر مبنای درصد طی سالهای ۱۹۹۷ - ۱۹۷۵

سال تحصیلی	مدارس	TAFE	آموزش دانشگاهی	جمع کل
۱۹۷۵	۳۶/۳	۱۵/۲	۶/۵	۵۸
۱۹۸۴	۴۰/۸	۲۰/۹	۶/۱	۶۷/۸
۱۹۸۹	۴۳/۹	۱۹/۶	۸/۴	۷۱/۹
۱۹۹۴	۴۸/۶	۱۹/۶	۱۰/۱	۷۸/۳
۱۹۹۷	۴۹/۵	۲۰/۱	۱۰/۷	۸۰/۳

منبع: DETYA

همکاریهای بین المللی

بین المللی کردن آموزش و افزایش امکان جابجایی کردن بین المللی مشاغل مستلزم تلاشهای بین المللی است تا امکان شناخت صلاحیت ها و استعدادهای را افزایش دهد. در زمینه گسترش توافقات برای تشخیص صلاحیت های آموزشی و حرفه ای استرالیا نقش فعالی داشته و این کار را با پایه گذاری روابط دو جانبه و گردهمایی های چند جانبه انجام می دهد. استرالیا در سالهای اخیر در بهتر کردن شناخت استعدادها برای اهداف آموزشی یادداشت تفاهم دو جانبه ای را با آلمان، فرانسه، ایتالیا، مالزی، و تایلند امضاء کرده است. موافقت نامه های مالزی، ایتالیا

و آلمان شامل سفارشات مبنی بر دادن امتیاز به مؤسساتی است که سطح متناسبی از شناخت استعدادها و صلاحیت ها را در نظر گرفته اند این یادداشت تفاهم که با فرانسه و ایتالیا منعقد شده است شرایط را برای چهارچوب وسیعی از همکاری در زمینه شناخت دو جانبه امتیازات آموزشی فراهم می کند که از سوی مؤسسات آموزشی هر دو کشور تدارک دیده شده است. به شکل چند جانبه ای استرالیا کنوانسیون منطقه ای را با موضوع شناخت مطالعات ، دیپلم ها و رتبه ها در آموزش عالی آسیا و اقیانوس آرام در سال ۱۹۸۵ پذیرفت و اخیراً ریاست کمیسیون منطقه ای کنوانسیون را بعهده گرفته است. همچنین استرالیا یکی از احزاب کنوانسیون ۱۹۷۹ با موضوع شناخت مطالعات دیپلم ها و رتبه ها در آموزش عالی ایالات متحده است که به منطقه اروپایی تعلق دارد و اخیراً کنوانسیون شناخت لیسیون را امضاء کرده و بزودی آن را تصویب خواهد نمود چون کنوانسیونهای اروپا و آسیا - اقیانوس آرام و گردهمایی های وابسته ابزارهای بسیار مفیدی را برای گسترش همکاری در زمینه شناخت آکادمیک و قابلیت جابجایی آموزشها ارائه می کنند. البته استرالیا در سالهای اخیر در طرحهایی هم شرکت کرده که هدفشان نظم دهی توسعه یافته بین المللی برای شناخت دو جانبه مشاغل است. جدا از عواقب قابل توجهی همچون موانع مشخص در شناخت صلاحیت ها و امضای چند یادداشت تفاهم این ابتکارات همچون موقعیت هایی را بوجود آورد که تبادل نظرات و دیدگاههای معیارها و روشهای شناخت صلاحیت ها را در آموزش عالی ممکن می ساختند حالی که از یک سو این ابتکارات با کاهش موانع شناخت و تشخیص صلاحیت ها امکان ایجاد روابط تجاری را در زمینه خدمات حرفه ای تسهیل می نمود . در تشریک مساعی با بین المللی کردن سیستمهای آموزشی نیز ارزشمند هستند . طرحی که در زمینه توافقات منطقه ای توسعه یافته در زمینه تشخیص صلاحیت ها و مهارتها بیش از طرحهای دیگر قابل توجه است. طرح مهندسی اپک - کار ابتکاری و دیتا و انجمن - استرالیا (IEAUSE) است که

با توجهات و کمک مالی سازمان همکاری اقتصادی آسیا - اقیانوس آرام - (اِپِک) انجمن کاری توسعه منابع انسانی (HRDWG) پیشرفت کرده است. این همکاری ها در زمینه های کاری قالبهای نظارتی یا صدور مجوز، مقامات رسمی دولتی و از کشورهای اقتصادی عضو اِپِک بود که نامشان به این شرح است:

استرالیا - کانادا - چین - هنگ کنگ چین - اندونزی - ژاپن - کره - مالزی - نیوزیلند - گینه نو - فیلیپین - سنگاپور - تایلند - ایالات متحده و ویتنام.

این طرح مکانیسمی را توسعه بخشید که امکان جابجایی مهندسان حرفه ای را در منطقه تسهیل می کرد و این کار با از بین بردن موانع تشخیص صلاحیتهای مهندسی انجام می شد. مهندسی اِپِک را در دو قالب می گردد توضیح داد:

چهارچوب تعادلات اساسی و چهارچوب معافیت دو جانبه.

چهارچوب تعادلات اساسی، معیارهایی را مطرح می نماید که طبق آن متقاضیان برای درجات مختلف از جمله مهندس اِپِک مورد ارزیابی قرار می گیرند.

معیارهای تعادلات اساسی از این قرار است:

. تکمیل برنامه مهندسی معتبر یا مشخص شده.

. واجد شرایط بودن برای انجام کارهای مستقل در محیط خانه.

. داشتن حداقل هفت سال تجربه کاری از زمان فارغ التحصیلی.

. داشتن حداقل دو سال مسئولیت مفید در زمینه کار مهندسی.

. ادامه سطح کاری به شکل حرفه ای تا سطح مورد نظر.

داوطلبانی که دارای این شرایط باشند فهرست مهندسان اپک معرفی شده که با توجه به شرایط اقتصادی کشور آنها و مسئولان صدور مجوز و نظارت در دیگر کشورهای اقتصادی از طریق اینترنت از آنها همکاری بعمل می آید. در زمان این گزارش به هفت عضو سازمان اقتصادی اختیار تهیه فهرست مهندسان اپک داده شد که این هفت کشور استرالیا، کانادا، هنگ کنگ، چین، کره، ژاپن، مالزی و نیوزیلند بودند انتظار می رود که اندونزی، فیلیپین، تایلند، ایالات متحده و ویتنام نیز در سال آینده به فعالیت در این امر دعوت شوند. علاوه بر این دیتا در سالهای اخیر درباره ۶ مورد از مشاغل کشور استرالیا (حسابداری، معماری، مهندسی، حقوق، پرستاری و نقشه برداری) امیدوار است که از لحاظ مفاهیم ساختاری پایه گذاری و توافقات نظارتی کشورهای همتای خود در منطقه - با تمرکز خاص بر کشورهای آث آن - توسعه و گسترش یابد. این فعالیت مفید و مثمر ثمر بود چون کاربردهای کنونی تشخیص صلاحیت ها را در منطقه مستند و حتمی کرده و موانع تشخیص دو جانبه صلاحیت ها و نیز فرصت های موجود را برای توافقات ممکن معلوم می کرد. پروژه های توسعه امکان جابجایی برای معماران حرفه ای - تحت عنوان معماران اپک، نیز در نیمه نخست سال ۲۰۰۱ به مورد اجرا در آمد.

امتیازات آموزشی

از جمله مهمترین امتیازات مراکز آموزشی کشور استرالیا می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

- ارائه مدارک سطح بالا و قابل قبول جهانی
- هزینه های تحصیلی و اقامتی مناسب، قابل رقابت با کشورهای آمریکا و انگلستان

- تحصیل در محیطی آرام، امن و مفرح
- وجود طیف وسیعی از زبانهای آموزشی با شرایط متنوع
- دانشگاه ها و مراکز آموزشی استرالیا متناسب و حساس با نیازهای دانش آموزان بین المللی میباشند
- مراکز آموزشی استرالیا همواره حساس و همراه با نیازهای فرهنگی و مذهبی دانش آموزان خود بوده و در جهت تطبیق آنان با شرایط محیطی جدید، به آنها یاری می‌رسانند.
- استرالیا دارای محیطی آرام و با حداقل نا ملایمات جنایی و سیاسی میباشند.
- استرالیا یکی از بزرگترین اجتماعات چند فرهنگی و درعین حال هماهنگ دنیا است که ساکنین آن بسیار راحت، دوستانه، گرم و باز میباشند.
- امکان کار در حین تحصیل برای کلیه دانش آموزان و دانشجویان وجود دارد. هر دانشجو میتواند در خلال ترم تحصیلی تا ۲۰ ساعت در هفته و در هنگام تعطیلات بطور تمام وقت به کار بپردازد. مجوز کاری دانش جویان بلافاصله پس از آغاز تحصیل صادر میگردد.
- تحصیل بالغ بر ۱۳۰،۰۰۰ دانش آموز و دانشجو در استرالیا طی سال ۲۰۰۱
- اگر دانش آموزان سیستم آموزش از راه دور را که توسط برخی از مراکز آموزشی استرالیا ارائه میگردد به این رقم اضافه کنیم، این تعداد بالغ بر ۱۵۷،۰۰۰ نفر میگردد.

اصول و اهداف آموزشی

نظام حکومت در استرالیا یک نظام فدرالی است و به موجب قانون اساسی استرالیا هریک از ایالتها کنترل نظام آموزشی را در ایالت خود برعهده دارند. اصل حاکم بر آموزش و پرورش در استرالیا برابری دستیابی به کلیه سطوح آموزشی است. تأکید اصلی در دوره آموزش پایه کمک به رشد ابعاد فردی و جامعه پذیری عمومی است. طی دوره تکمیلی متوسطه و آموزش عالی اهداف اقتصادی و اجتماعی از اهمیت بیشتری برخوردار می گردند.

اولویتها و علایق آموزشی

از جمله مهمترین اولویتها و علایق آموزشی استرالیا می توان از موارد ذیل نام برد :

- پرورش نیروی کار برای جامعه مبتنی بر فن آوری
- پاسخگو بودن آموزش و پرورش به نیازهای در حال تغییر نیروی کار
- برقراری ارتباط بین آموزش و پرورش و کارآموزی
- تداوم بخشیدن به آموزش حرفه ای و حرفه آموزی به صورت آموزش در طول زندگی
- اتخاذ رویکرد شایسته محوری در حرفه آموزی (تأکید بر آنچه که فرد می تواند در پایان دوره حرفه آموزی و در محل کار انجام دهد)

قوانین آموزشی

هر یک از دولتهای ایالتی قوانین مربوط به آموزش و پرورش خود را وضع می نمایند. این قوانین عمدتاً در دوره ای بین سالهای ۱۸۷۰ تا ۱۸۸۰ شده اند. دولت فدرال، با همکاری دولتهای ایالتی، نقش مهمی در تأمین برابری و عمل به تعهدات عدالت اجتماعی دولت در قبال آموزش و پرورش ایفا می نماید. از جمله برخی مبانی ارزشی در این خصوص، که با مصوبات قانونی نیز حمایت شده است می توان از قانون تبعیض نژادی، قانون تبعیض جنسی، قانون عمل اثباتی، قانون حقوق بشر و برابری فرصتها نام برد.

قوانین اصلی شهریه های دانشگاهی

قانونی از اواسط دهه ۱۹۸۰ به شکل رو به رشدی اجراء می گردد که در آن توانایی دانشگاهها در به عهده گرفتن مخارج، لحاظ شده است. در سال ۱۹۸۵، مؤسسات پرداخت هزینه های دانش آموزان خارجی را آغاز کردند. این امر در سال ۱۹۸۸ به برخی دوره های کارشناسی ارشد گسترش یافت. از سال ۱۹۹۸، دانشگاهها همچنین قادر به ارائه فضاهایی برای دوره های لیسانس با توجه به شرایط دولت فدرال در پرداخت هزینه ها بودند. مؤسسات خصوصی آموزش عالی، هزینه های خودشان را تعیین می نمایند.

هزینه دوره لیسانس، در سال ۱۹۹۶، قانونی مورد تجدید نظر قرار گرفت که اجازه می داد دانشگاههای فضاهایی را برای دوره های کارشناسی ویژه دانشجویان بومی در ازای دریافت هزینه از سال ۱۹۹۸ در نظر بگیرند. طبق این قانون دانشگاهها تجاز نیستند که این فضاها را جانشین فضاهایی کنند که تحت مسئولیت HECS قرار دارند. دولت فدرال شرایطی را برای تعدادی از فضاهای مشمول پرداخت هزینه ای تعیین کرده که ممکن است از سوی

دانشگاهها ارائه شوند. دوره هایی با کمک هزینه تحصیلی که منجر به ثبت نام موقت مثل مشاغل پزشکی توسط مسئولان منطقه ای ، ایالتی یا فدرال ، دانشجویان بومی را پذیرش نمی کند . هزینه دوره فوق لیسانس - برای دانشجویان فوق لیسانس هم دوره های با مسئولیت HECS و نیز دوره هایی با پرداخت هزینه کامل ، در مؤسسات ارائه می گردد. هزینه دوره های دانشجویان فوق لیسانس در اواخر دهه ۱۹۸۰ معین شد که دانشگاهها تنها توانایی پرداخت هزینه ها برای تعداد محدودی از دوره هایی را داشتند که برای بالابردن صلاحیتها و مهارتهای کاری افراد تازه استخدام شده ، طراحی شده بود . از سال ۱۹۹۴ مؤسسات توانسته اند دوره های کارشناسی ارشد با هزینه آزاد را هم برای کارهای عملی و هم درجات تحقیقی فوق لیسانس برگزار نمایند که پرداخت هزینه آن ترتیب خاصی ندارد . دانشجویان تحت مسئولیت HECS و دانشجویانی که از امتیازات کارشناسی ارشد استرالیا بهره مند می شوند از پرداخت شهریه معاف هستند . ضمناً ، به دوره های امتیازی کارشناسی ارشد جهت ثبت نام اولیه در پرستاری عمومی یا آموزش مقدماتی دبیری یا دوره هایی که ثبت نام موقت مثل مشاغل پزشکی توسط مقامات منطقه ای ، ایالتی یا فدرال انجام می گردد شهریه تعلق نمی گیرد .

مدیریت آموزشی

بالاترین مرجع سیاستگذاری در آموزش و پرورش شورای وزرای آموزش و پرورش ، حرفه آموزی و امور جوانان است این شورا مجمع وزرای آموزش و پرورش است که هر دو سال یکبار برای بحث در خصوص موضوعات مورد نظر و همفکری در قبال سیاستهای آموزشی تشکیل می گردد. دولت فدرال هیچ نقش مستقیمی

در اداره آموزش و پرورش کشور بر عهده ندارد. دولتهای ایالتی از طریق وزارت آموزش و پرورش ایالت، مسئولیت تعیین سیاستهای آموزشی و همچنین نظارت بر اجرای مسئولیتهای واگذار شده به مدارس، نظیر برنامه ریزی درسی، ارزشیابی، استخدام و آموزش معلمان و تخصیص بودجه، را بر عهده دارند. اداره آموزش و امور جوانان دپارتمان فدرال آموزش موسوم به (DETYA) مسئولیت تعیین خط و مشی های آموزشی و حصول اطمینان از رعایت استانداردهای آموزشی در سراسر کشور را بر عهده دارد.

نهادهای مرکزی

در کشور استرالیا مسوولیت ارائه برنامه های آموزش ابتدایی و متوسطه برعهده مدارس دولتی و غیر دولتی است. دولتهای ملی و محلی علاوه بر برخورداری از مسوولیت کامل نظارت بر عملکرد مدارس دولتی به مدارس غیر دولتی نیز در این زمینه کمکهای مالی لازم را ارایه می دهند. مدارس دولتی به طور مستقیم زیر نظر وزیر آموزش ایالتی یا منطقه ای اداره می گردند. دولت مشترک المنافع نیز عهده دار مسوولیت حمایت از مدارس دولتی و غیردولتی در جهت دستیابی به اهداف و اولویت های از پیش تعیین شده آموزشی و تخصیص اعتبارات مالی لازم برای مراکز آموزشی مذکور می باشد.

بودجه و هزینه های آموزشی

کل هزینه آموزشی

سال تحصیلی	به عنوان درصدی از کل	به عنوان درصدی از تولید ناخالص ملی	به عنوان درصدی از هزینه های جاری دولتی
۱۹۹۰	۹۲/۴	۴/۹	۱۴/۸
۱۹۹۱	۹۳	۵/۱	۱۴/۶
۱۹۹۲	۹۱/۲	۵/۴	-
۱۹۹۳	۹۵/۸	۵/۵	-
۱۹۹۴	۹۵/۵	۵/۳	-

هزینه های جاری آموزشی

سال تحصیلی	به عنوان درصدی از تولید ناخالص ملی	به عنوان درصدی از کل هزینه های دولتی
۱۹۹۰	۵/۴	۱۴/۸
۱۹۹۱	۵/۵	۱۴/۱
۱۹۹۲	۶	۱۴/۲
۱۹۹۳	۵/۸	۱۳/۶
۱۹۹۴	۵/۶	۱۲/۹

هزینه های جاری آموزشی بر مبنای سطوح مختلف آموزشی

سال تحصیلی	پیش دبستانی	سطح اول	سطح دوم	سطح سوم	سایر سطوح	توزیع نشده
۱۹۹۰	۲/۲	-	۵۷/۴	۳۲	۴/۸	۳/۶
۱۹۹۲	۱/۱	۲۹/۷	۴۱/۶	۲۶/۶	-	۱
۱۹۹۳	۱/۲	۳۰/۸	۳۸/۵	۲۹/۵	-	-
۱۹۹۴	۰/۷	۲۹/۹	۳۹/۶	۲۹/۸	-	-

طبق آمار سال ۱۹۹۴، هزینه های عمومی جاری آموزشی کشور استرالیا بر ۲۲۸۲۳ میلیون دلار بالغ (۳/۵ درصد

تولید ناخالص ملی) بالغ می گردد.

هزینه های عمومی بر مبنای سطوح مختلف آموزشی طی سال ۱۹۹۴

پیش دبستانی: ۰/۷ درصد

نخستین سطح: ۲۹/۹ درصد

دومین سطح: ۳۹/۶ درصد

سومین سطح: ۲۹/۸ درصد

هزینه های تحصیلی و مخارج زندگی

\$A (دلار استرالیا)	* شهریه هر واحد
۲۲۰ - ۳۲۰ هر هفته	آموزش زبان انگلیسی
۱۵۰۰۰ - ۹۰۰۰ هر سال	مقطع متوسطه
۱۲۰۰۰ - ۹۰۰۰ هر سال	مقطع کارشناسی
۱۵۰۰۰ - ۱۲۵۰۰ هر سال	مقطع کارشناسی ارشد
۷۵۰۰ - ۸۵۰۰ هر سال	آموزش فنی و حرفه ای
۷۵۰۰ - ۸۵۰۰ هر سال	برنامه گواهینامه
\$A (دلار استرالیا)	* هزینه و مخارج زندگی
۵۵۰ - ۸۰۰ هر ماه	Homestay (شامل دو وعده غذایی و ۳ وعده غذاییدرپایان هفته ها)
۴۸۰ - ۴۰۰ هر ماه	خوابگاه
۸۵۰ - ۶۰۰ هر ماه	آپارتمان
\$A (دلار استرالیا)	* بیمه پزشکی (اجباری)
۲۷۴	۱ سال
۲۱۲	۹ ماه
۱۴۸	۶ ماه
۷۴	۳ ماه

شهریه های تحصیلی

۱۰۰۰۰ دلار - ۵۰۰۰۰ دلار در سال (قیمتهای خارجی - مقدار اضافی A ۵۵۰۰ دلار - A ۹۵۰۰ دلار	هزینه مقطع متوسطه
A ۷۰۰۰ دلار - A ۸۰۰۰ دلار	واحدهای انگلیسی
A ۱۲۰۰۰ دلار - A ۳۰۰۰۰ دلار در سال	واحدهای آموزش حرفه ای
A ۱۳۰۰۰ دلار - A ۱۰۰۰۰ دلار در سال	مطالعات مؤسسه ای
A ۳۰۰۰۰ دلار - A ۴۰۰۰۰ دلار در سال (طبق واحد و سطح آموزش متفاوت است)	مطالعات دانشگاهی
A ۱۲۰۰۰ دلار در سال (چنین واحدهایی در هنرها ، تجارت قانون و اقتصاد است)	درجه کارشناسی
A ۱۶۰۰۰ دلار - A ۱۴۰۰۰ دلار در سال (واحد پایه آزمایشگاه واحدهای کارشناسی علوم و مهندسی)	درجه کارشناسی ارشد
A ۱۸۰۰۰ دلار - A ۱۲۰۰۰ دلار	گواهی های تحصیلی
A ۱۸۰۰۰ دلار - A ۱۲۰۰۰ دلار	درجه استادی یا درجه دکتری

بودجه آموزشی مدارس آزاد

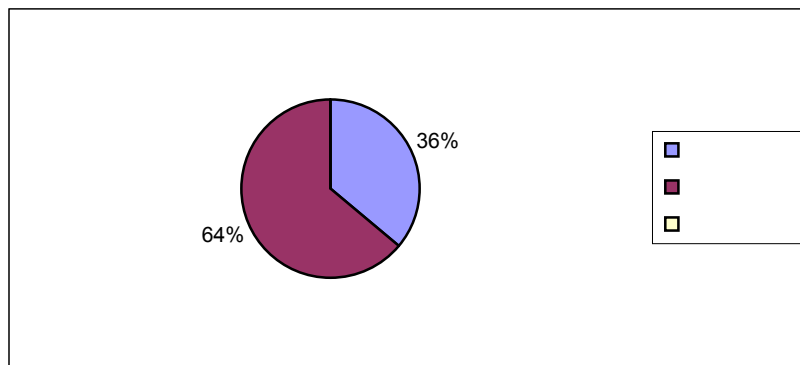
مدارس آزاد نظیر مدارس دولتی از طریق ترکیبی از درآمدهای خصوصی و کمکهای مالی دولت فدرال و دولتهای محلی تأمین اعتبار می گردند. میزان و ترکیب بودجه بندی مدارس فوق با یکدیگر متفاوت است. در این راستا عواملی چون سطح آموزش اعم از پیش دبستانی، دبستانی، متوسطه و یا ترکیب سطوح مختلف با یکدیگر، ایالت و یا منطقه ای که مدرسه در آن واقع گردیده، جامعه ارائه کننده خدمات آموزشی به مدارس، خصوصیات دانش آموزان سطوح مختلف جامعه و میزان منابع و امکانات در دسترس مدارس، نیز دخیل می باشند. طی سال ۱۹۹۹، ۶۴ درصد از درآمد کل مدارس آزاد از منابع خصوصی تأمین اعتبار گردیده و در این میان شهریه های تحصیلی و دیگر هزینه های مربوطه ۸۹ درصد درآمد خصوصی مدارس را تأمین می نمود. باقی مانده درآمد مدارس نیز از محل جمع آوری اعانات، کمکهای مردمی و سرمایه گذاریهای مدرسه ای حاصل می گردید. همچنین لازم به یاد آوری است که دولتهای محلی و فدرال ۳۶ درصد از منابع مالی مدارس آزاد را تأمین می نمودند. در کشور استرالیا، از لحاظ تاریخی، دولت مشترک المنافع نسبت به دولتهای محلی و منطقه ای در تأمین مالی مدارس غیردولتی و آزاد نقش برجسته تری ایفا می نماید که این امر تا به امروز نیز تداوم داشته است. منابع مالی تأمین شده توسط دولتهای محلی و مشترک المنافع ویژه مدارس آزاد خود بر منابع مالی جاری ویژه کمک به تأمین هزینه های عملیاتی مشتمل می گردد. منابع مالی جاری را نیز می توان به دو زیر گروه به شرح زیر تقسیم بندی نمود:

- منابع مالی عمومی جهت اعطای کمک های مالی به دانش آموزان

- تأمین مالی هدف دار ویژه گروههای مختلف دانش آموزان نظیر دانش آموزان استثنایی ، دانش آموزان بومی و مقاصد ویژه آموزشی نظیر سواد آموزی ، ارتقاء آموزش معلمان و احداث مدارس جدید.

منابع درآمدی مدارس آزاد

بررسی تطبیقی کمکهای مالی دولت به مدارس دولتی و غیردولتی

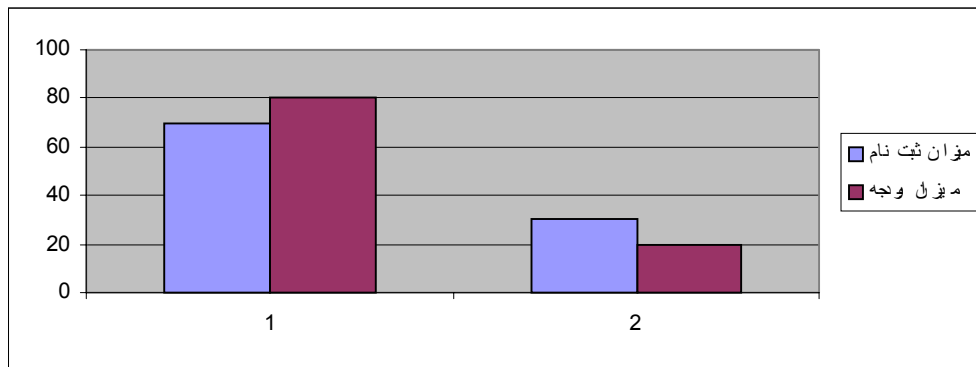
به طور کلی دانش آموزانی که در مدارس آزاد مشغول به تحصیل می باشند نسبت به همتابان خود در مدارس دولتی از کمکهای مالی دولتی کمتری برخوردار می باشند. این امر به دولت کمک نموده است تا در زمینه آموزش صرفه جویی مالی بیشتری به عمل آورد زیرا بیشتر هزینه مدارس آزاد از منابع خصوصی تأمین می گردد. از این روی ، در صورت عدم وجود مدارس آزاد، دولت مشترک المنافع و دولتهای محلی موظف به تقبل کلیه هزینه های مدارس دولتی و به تبع آن هزینه تحصیلی کلیه دانش آموزان کشور می گردیدند که این امر نیز به نوبه خود به افزایش نرخ مالیاتها و کاهش کیفیت آموزش منجر می گردید.

اعتبارات دولتی بخش آموزش

روزآمدترین اطلاعات مربوط به مجموع پرداخت های دولتهای محلی و ملی کشور استرالیا به بخش آموزش ، به سال مالی ۹۹-۱۹۹۸ و سال تحصیلی ۱۹۹۹ میلادی تعلق دارد. طی این سال دولتهای ایالات مختلف کشور در مجموع مبلغ ۱/۱۸ میلیارد دلار اعتبار به بخش آموزش پرداخت نمودند که در این میان سهم مدارس دولتی بر ۴/۱۴ میلیارد دلار و مدارس غیر دولتی و آزاد بر ۷/۳ میلیارد دلار بالغ می گردد.

نرخ ثبت نام و منابع مالی دولتی اختصاص یافته به بخش آموزش طی سالهای ۱۹۹۸-۱۹۹۰

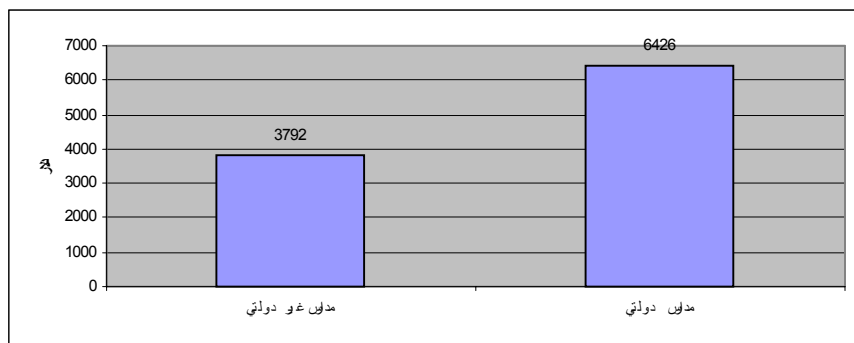
با این تفاسیر مشاهده می کنیم که مدارس دولتی ۸۰ درصد از کل پرداخت های دولت به بخش آموزش را به خود اختصاص داده اند و این در حالی است که تنها ۷۰ درصد دانش آموزان مقاطع مختلف تحصیلی در این بخش مشغول تحصیل بوده اند. در مقابل مدارس غیر دولتی و آزاد با جذب ۲۰ درصد از کل پرداخت های دولت به بخش آموزش ، ۳۰ درصد از کل دانش آموزان کشور را در خود جای داده اند.

سرانه هزینه دانش آموزی

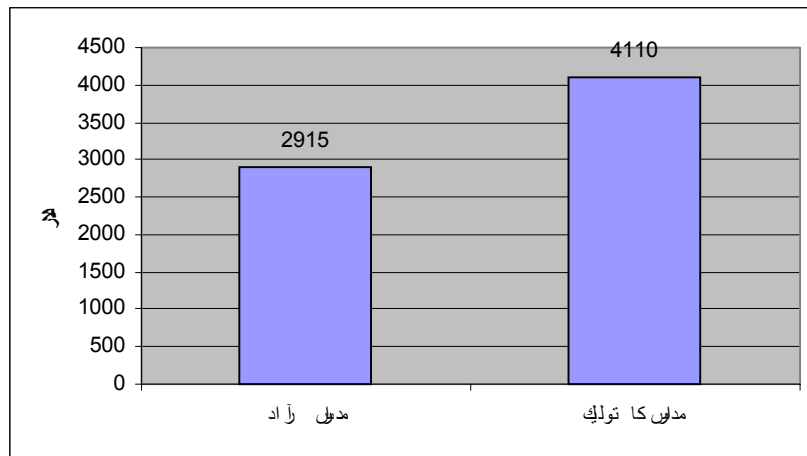
در کشور استرالیا سرانه هزینه دانش آموزان مدارس دولتی نسبت به دانش آموزان مدارس غیر دولتی و آزاد به ترتیب بر ۶۴۲۶ هزار دلار و ۳۷۹۲ هزار دلار می باشد. گفتنی است که این میزان طی سالهای مختلف از نوسان برخوردار بوده و در مجموع سرانه هزینه دانش آموزان مدارس دولتی بسیار بیشتر از دانش آموزان مدارس غیر دولتی و آزاد است. علت این امر نیز مشخص است؛ زیرا والدین دانش آموزان مدارس غیر دولتی و آزاد بیشتر هزینه تحصیلی فرزندان خود را در قالب شهریه تحصیلی به این قبیل مدارس پرداخت نموده و علاوه بر این مدارس دولتی از طرق دیگر نیز به جذب منابع مالی مبادرت می نمایند.

متوسط سرانه هزینه دانش آموزان مدارس دولتی و غیردولتی طی سال ۱۹۹۸-۹۹

لازم به یادآوری است که سرانه هزینه دانش آموزان مدارس آزاد حتی از مدارس غیر دولتی نیز کمتر بوده و در مجموع بر ۲۹۱۵ هزار دلار (۴۷-۴۵)٪ سرانه هزینه دانش آموزان مدارس دولتی بالغ گردد.

متوسط سرانه هزینه دانش آموزان مدارس کاتولیک و مدارس آزاد طی سال ۱۹۹۸-۹۹

سیاستهای دولت در قبال هزینه های آموزشی

اصلی ترین سیاست دولت استرالیا در خصوص هزینه های آموزشی کشور، صرفه جویی در هزینه های آموزشی است. طبق آمار سال ۹۹-۱۹۹۸، میزان صرفه جویی دولت از محل سرانه هزینه دانش آموزان مدارس غیر دولتی و آزاد بر ۲/۶ بلیون دلار بالغ گردید. به عبارت دیگر دولتهای مشترک المنافع و محلی استرالیا سالیانه بدون افت کیفیت تحصیلی در این قبیل مدارس، مبلغ ۲/۶ بلیون دلار صرفه جویی مالی نموده اند. گفتنی است که سهم مدارس آزاد از این میزان صرفه جویی مبلغی معادل ۱/۲ بلیون دلار است. حال با این تفاسیر چنانچه مدارس غیر دولتی و آزاد وجود خارجی نداشتند، در این صورت دولت استرالیا موظف بود علاوه بر تأمین بودجه فوق الذکر، از افت کیفیت آموزشی مدارس دولتی چشم پوشی نموده و مالیاتها را نیز افزایش دهد.

بودجه بندی آموزشی

نحوه بودجه بندی آموزشی مدارس غیر دولتی براساس تعداد دانش آموزان تعیین می گردد. این نوع بودجه بندی مالی به مقیاس متوسط هزینه های جاری مدارس دولتی موسوم به (AGSRC) نیز وابسته است زیرا براساس

این سیستم میزان کمک های دولتی سرانه دانش آموزی مشخص می گردد. به عبارت دیگر از سیستم فوق تحت عنوان معیار بودجه بندی قلمداد می گردد. از این روی، به هر اندازه سرانه هزینه دانش آموزی مدارس دولتی افزایش یابد متناسب با آن، سرانه هزینه دانش آموزان مدارس غیردولتی نیز افزایش می یابد. پیش از سال تحصیلی ۲۰۰۰، نرخ هزینه سرانه دانش آموزان بر اساس سیستم (AGSRC) برای دانش آموزان مقطع ابتدایی بر ۵۶ - ۱۱/۸ درصد و برای دانش آموزان مقطع متوسطه بر ۶۲/۴ - ۱۴/۲ درصد هزینه سرانه دانش آموزان مدارس دولتی بالغ می گردد. این درحالیست که در فاصله سالهای تحصیلی ۲۰۰۴-۲۰۰۱، به واسطه اجرای قوانین بودجه ای جدید مدارس غیر دولتی و آزاد این میزان به ترتیب بر ۱۳/۷ و ۷۰ درصد افزایش یابد.

حداقل و حداکثر سطوح بودجه بندی آموزشی به ازاء هر دانش آموز برای سال تحصیلی ۲۰۰۱

حداکثر بودجه بندی به دلار	حداقل بودجه بندی به دلار	
۳,۷۶۵	۶۶۱	مدارس ابتدایی
۴,۹۷۱	۱۰۰۰	مدارس متوسطه

اصلاحات اخیر به عمل آمده در سیستم بودجه بندی آموزشی مدارس غیردولتی، اساس ارزیابی ؛ نیاز نسبی؛ مدارس آزاد و به تبع آن نظر کادر آموزشی و مدیریتی مدارس در خصوص میزان اعتبار اختصاص یافته را تغییر داده است. پیش از سال ۲۰۰۱، با استفاده از شاخص منابع آموزشی موسوم به (ERI) ، نیاز نسبی مدارس آزاد به اعتبارات مشخص می گردید. به عبارت دیگر برای تعیین میزان اعتبار مورد نیاز مدارس از سیستم وضعیت اجتماعی و اقتصادی آموزشی موسوم به (SES) بهره برداری می گردد.

اشتباه شاخص بودجه بندی سنتی (ERI)

پس از مدت کوتاهی از اجرای سیستم شاخص منابع آموزشی موسوم به (ERI) یا منابع انباشته مدرسه ، مدارس آزاد و غیر دولتی آن را تدبیری نامناسب برای تعیین میزان اعتبارات آموزشی یافتند.

از جمله عمده ترین اشکالات اساسی سیستم (ERI) می توان به موارد ذیل اشاره نمود :

○ عدم تامین مالی مدارس

○ عدم انعطاف پذیری مدارس و برخورداری مدارس از سطح ثابت اعتباری

○ عدم شفافیت

سیستم (EIR) براساس اطلاعاتی عمل می نمود که از میان مدارس به دست آمده بود. بنابراین

مدارسی که از جزییات کامل سیستم خبردار بودند بیشتر از بقیه می توانستند اعتبار دریافت نمایند.

○ عامل یاز دارنده تلاشهای خصوصی

چنانچه مدارس از محل جمع آوری کمکهای مالی نظیر برگزاری جشنواره و غیره به مبالغی دست

می یافتند، این مبلغ در پرونده آنها ثبت شده و براساس سیستم (EIR) از اعتبارات تخصیصی دولت به آنان به

همان میزان کاسته می شد.

○ پیچیدگی سیستم

سیستم (EIR) از لحاظ مدیریتی و اجرایی برای مدارس بسیار دردسر آور بوده و تعییرات گاه و به

گاه در فرمول آن ، سیستم ناکار آمد و پیچیده ای ساخته بود.

الگوی تأمین اعتبار براساس وضعیت اجتماعی/اقتصادی (SES) مدارس

براساس الگوی (SES) میزان اعتبارات مورد نیاز مدارس براساس وضعیت اجتماعی و اقتصادی دانش آموزان آن مدرسه تعیین می گردد. فرمول وضعیت در آمدی، شغلی آموزشی والدین دانش آموزان و یا بهتر است بگوییم وضعیت اجتماعی و اقتصادی جامعه ای را که مدارس در آن واقع گردیده اند مد نظر قرار می گیرد. الگوی (SES) از آمار و اطلاعات گرد آوری شده منطقه ای استفاده می کند. استفاده از یک چنین روشی باعث می گردد تا بدون نیاز به پرسش از والدین دانش آموزان راجع به درآمد و دیگر اطلاعات شخصی آنان، اقدامات لازم نسبت به تأمین اعتبار مدارس به مورد اجرا گذارده گردد. هر منطقه آماری بر ۲۵۰ خانوار مشتمل گردیده و به تبع آن تقریباً می توان گفت که وضعیت اجتماعی و اقتصادی ساکنین آن منطقه تا حدودی مشابه یکدیگر است. مدارس که نمره (SES) آنها (۱۳۰) و یا بالاتر باشد اعتباری معادل (۱۳/۷)٪ و شاخص (AGSRC) را دریافت می دارند. هر میزان نمره (SES) کمتر از (۱۳۰) باشد سطح اعتبار تا ۷۰ درصد شاخص (AGSRC) برای مدارس که نمره (SES) آنها ۸۵ یا کمتر است، افزایش خواهد یافت. به عبارت دیگر مدارس که به طور عمده دانش آموزان آنها در زمره مناطق آماری (SES) بالا قرار دارد به نسبت مدارس که دانش آموزان آنها از میان مناطق آماری (SES) پایین است، اعتبار آموزشی جاری کمتری دریافت می نمایند. پیش از اجرای کامل طرح (SES)، این الگو به طور آزمایشی و نمادین با شرکت ۹۰ درصد از مدارس غیر دولتی به مورد اجراء گذارده شد. به عنوان بخشی از پروژه آزمایشی، یک سری از آزمونهای اعتباری بعمل آمد که نتایج الگوی (SES) را با دیگر تدابیر مربوط به شاخص در آمد و ثروت والدین دانش آموزان مورد مقایسه قرار می داد. نتایج یافته های این آزمونها نشان داد که الگوی آماری

(SES) الگویی موفق جهت تعیین میزان در آمد والدین دانش آموزان است. بر این اساس متدولوژی (SES) نوعی اعتبار آموزشی را برای کلیه مدارس دولتی و غیر دولتی فراهم می نماید که شفاف است ؛ زیرا الگوی (SES) براساس اطلاعات روز آمدی است که قابل تحریف و دستکاری نمی باشد، عادلانه است ؛ زیرا میزان اعتبار بستگی به ظرفیت اجتماعی و اقتصادی والدین دانش آموزان آن مدرسه دارد، انعطاف پذیر است ؛ زیرا سطح اعتبار نسبت به تغییرات محتمل آینده در جامعه ای که مدرسه مشغول فعالیت آموزشی در آن است ، پاسخگو می باشد، از تلاشهای خصوصی مدرسه حمایت می نماید ؛ به عبارت دیگر جمع آوری کمکهای مالی توسط اولیاء مدرسه موجب کاهش سطح اعتبار نمی گردد، برای مدارس ساده است ؛ زیرا شرایط اجرای آن برای مدارس حداقل است.

تامین اعتبارات کمکی مدارس

به عنوان بخشی از اجرای الگوی بودجه بندی (SES) ، مدارس غیر دولتی که در اعتبارات خود با کمبود مواجه می گردند، این کمبود نسبت به شاخص (AGSRC) و باتوجه به منابع هنگفت پیشین آنان تأمین می گردد. ضمانت های مربوط به این قبیل تأمین کمبود اعتبارات ، یکی از نشانه های اصلاحات بعمل آمده پیشین در قوانین تأمین اعتبار مدارس غیر دولتی بوده است . این نوع ضمانت اعتباری، حصول اطمینان از ثبات در اعتبارات عملیاتی مدارس و حمایت از آنان در برابر اصلاحات اعتباری است که حیات برخی از مدارس را مورد تهدید قرار می دهد. این ضمانت به نفع کل افراد جامعه است زیرا همان گونه که قبلاً نیز بدان اشاره گردید دولت از محل اعتبارات آموزشی مربوط به مدارس غیر دولتی مبلغ ۱/۲ بیلیون دلار صرفه جویی مالی می نماید. در حال حاضر حدود ۲۰ درصد از مدارس غیر دولتی تحت پوشش این نوع ضمانت اعتباری قرار دارند.

بودجه بندی مدارس کاتولیک

بر اساس موافقت نامه ای که میان دولت مشترک المنافع و بخش مدارس کاتولیک منعقد گردیده است، این قبیل مدارس بر اساس الگوی (SES) تأمین اعتبار نمی گردند، به عبارت دیگر مدارس کاتولیک بر اساس الگوی پیشین (ERI) - یا همان میزان منابع انباشته تأمین مالی میگردند. کلیه مدارس کاتولیک اعتباری معادل (۵۶/۲)٪ شاخص (AGSRC) به ازاء هر دانش آموز دریافت می نمایند که برابر با بودجه اعتباری مدارس غیر دولتی است که نمره (SES) آنها (۹۶) باشد.

بودجه بندی آموزشی دولتهای فدرال و محلی

همان گونه که قبلاً نیز بدان اشاره گردید، میزان اعتبارات تخصیصی از جانب دولت های مشترک المنافع و محلی به مدارس غیر دولتی با یکدیگر متفاوت است. کلیه دولت های ملی و محلی - به جز دولت های محلی ایالات تاسمانیا و قلمرو شمال - برای تخصیص اعتبار به مدارس نواحی خود تا حدودی از روش قدیمی (ERI) بهره می برند. گفتنی است که شمار زیر مجموعه های اعتباری مناطق مختلف کشور با یکدیگر تفاوت داشته و برخی از ایالات نظیر کوینز لند (QUEENSLAND) و استرالیای جنوبی تدابیر دیگری نظیر ایزولاسیون را نیز در فرمول بودجه بندی خود مورد توجه قرار می دهند.

تصویر کلی بودجه بندی جاری آموزشی

به منظور در اختیار داشتن تصویر کاملی از اعتبارات جاری دولتی به مدارس غیر دولتی، مد نظر قرار دادن هر دو نوع اعتبارات ملی و محلی الزامی است.

البته تصویر کلی اعتبارات پیچیده است زیرا خصوصیات مدارس ایالات و قلمروهای مختلف کشور با یکدیگر تفاوت دارد. برای ذکر یک نمونه، در ایالت نیوساوت ولز (NSW) حداکثر میزان (SES) متجاوز از (۱۳۰) بوده در حالیکه این نمره در قلمروهای شمالی (۱۱۲) می باشد. قوانین بودجه بندی در ایالات و قلمروهای کشور با یکدیگر تفاوت دارد. طی دوره گذار در جریان اجرای الگوی (SES) جهت بودجه بندی آموزشی هر دو الگوی (ERI) و (SES) مد نظر قرار می گیرد. نوع ضمانت تأمین اعتبار تکمیلی مناطق مختلف کشور با یکدیگر متفاوت است. جداول مشروح در ذیل اطلاعات کافی و مقدماتی راجع به میزان حداقل و حداکثر کل سرانه هزینه های جاری دانش آموزان مدارس غیر دولتی و آزاد، در هر یک از ایالات و قلمروهای کشور را، به نمایش گذاشته اند. اطلاعات موجود در جداول فوق کاملاً واقعی است. در این جداول ردیف مشخصات مدرسه حاوی شاخصهای (ERI) و (SES) مدارس مناطق مختلف کشور است که حداقل و حداکثر اعتبارات آموزشی را طی دوره ۴ ساله ۲۰۰۴ - ۲۰۰۱، بر اساس نمره (SES) و زیر مجموعه (ERI) دریافت می نمایند. با مشاهده ردیف مربوط به مشخصات مدرسه می توان دریافت که نوسان در حداقل و حداکثر اعتبارات آموزشی مناطق مختلف کشور نشان از تفاوت موجود میان مدارس کشور دارد. همچنین ردیف مربوط میزان درصدهای (AGSRC) میزان سطوح اعتبارات مدارس غیر دولتی نسبت به مدارس دولتی را به نمایش گذارده است.

نرخ حداقل و حداکثر پرداخت های دولت به عنوان هزینه سرانه دانش آموزی طی سال ۲۰۰۱

دانش آموزان مدارس متوسطه			دانش آموزان مدارس ابتدایی			
(درصد) در ایالت AGSRC	\$	توصیف مدرسه	(درصد) در ایالت AGSRC	\$	توصیف مدرسه	
۲۹/۹	۱۸۷۱	SES(۱۲۴) ERI(۲)	۲۴/۸	۱۲۳۴	SES(۱۲۴) ERI(۲)	حداقل
۸۴/۹	۵۳۲۱	SES(۱۱۶) ERI(۱۱)	۷۳/۲	۳۶۴۷	SES(۱۱۶) ERI(۱۱)	حداکثر

ایالت نیوساوت ولز

دانش آموزان مدارس متوسطه			دانش آموزان مدارس ابتدایی			
(درصد) در ایالت AGSRC	\$	توصیف مدرسه	(درصد) در ایالت AGSRC	\$	توصیف مدرسه	
۲۵	۱۶۴۶	SES(۱۳۰) ERI(۱)	۲۲/۵	۱۱۱۱	SES(۱۳۳) ERI(۱)	حداقل
۸۵/۵	۵۶۳۸	SES(۸۹) ERI(۱۲)	۸۶/۵	۴۲۶۲	SES(۷۳) ERI(۱۲)	حداکثر

قلمروهای شمالی

دانش آموزان مدارس متوسطه			دانش آموزان مدارس ابتدایی			
(درصد) در ایالت AGSRC	\$	توصیف مدرسه	(درصد) در ایالت AGSRC	\$	توصیف مدرسه	
۴۸/۱	۵۳۲۷	SES(۱۰۶) ERI(۱۰)	۴۱/۵	۳۰۶۵	SES(۱۰۳) ERI(۶)	حداقل
۵۴/۹	۶۰۷۵	SES(۶۲) ERI(۱۲)	۵۷/۷	۴۲۵۹	SES(۸۴) ERI(۱۲)	حداکثر

ایالت کوینزلند (QUEENSLAND)

دانش آموزان مدارس متوسطه			دانش آموزان مدارس ابتدایی			
(درصد) در ایالت AGSRC	\$	توصیف مدرسه	(درصد) در ایالت AGSRC	\$	توصیف مدرسه	
۴۲/۱	۲۶۲۵	SES(۱۲۰) ERI(۳)	۳۴/۸	۱۷۹۶	SES(۱۲۰) ERI(۳)	حداقل
۸۶	۵۳۶۲	SES(۸۲) ERI(۱۲)	۷۱/۹	۳۷۱۴	SES(۸۶) ERI(۱۲)	حداکثر

مناطق استرالیای جنوبی

دانش آموزان مدارس متوسطه			دانش آموزان مدارس ابتدایی			
(درصد) در ایالت AGSRC	\$	توصیف مدرسه	(درصد) در ایالت AGSRC	\$	توصیف مدرسه	
۲۴/۹	۱۷۷۹	SES(۱۱۸) ERI(۱)	۲۴/۸	۱۲۶۵	SES(۱۱۸) ERI(۱)	حداقل
۷۴/۱	۵۳۴۷	SES(۹۲) ERI(۱۲)	۹۲/۵	۴۷۱۷	SES(۸۴) ERI(۱۲)	حداکثر

ایالت ویکتوریا (VICTORIA)

دانش آموزان مدارس متوسطه			دانش آموزان مدارس ابتدایی			
(درصد) در ایالت AGSRC	\$	توصیف مدرسه	(درصد) در ایالت AGSRC	\$	توصیف مدرسه	
۲۴/۶	۱۴۵۵	SES(۱۲۷)	۱۹/۸	۹۸۲	SES(۱۲۷)	حداقل

		ERI(۱)			ERI(۱)	
۹۳/۳	۵۵۲۷	SES(۸۶) ERI(۱۲)	۷۷/۲	۳۸۲۰	SES(۸۶) ERI(۱۲)	حداکثر

مناطق غربی استرالیا

دانش آموزان مدارس متوسطه			دانش آموزان مدارس ابتدایی			
(درصد) درایالت AGSRC	\$	توصیف مدرسه	(درصد) درایالت AGSRC	\$	توصیف مدرسه	
۳۶/۲	۲۶۶۴	SES(۱۲۴) ERI(۲)	۳۵/۳	۱۷۶۷	SES(۱۲۴) ERI(۲)	حداقل
۹۶/۴	۷۰۹۴	SES(۵۷) ERI(۱۲)	۹۴/۸	۴۷۴۶	SES(۵۷) ERI(۱۲)	حداکثر

ایالت تاسمانیا (tasmania)

دانش آموزان مدارس متوسطه			دانش آموزان مدارس ابتدایی			
(درصد) در ایالت AGSRC	\$	توصیف مدرسه	(درصد) درایالت AGSRC	\$	توصیف مدرسه	
۴۱/۴	۲۷۸۹	SES(۱۱۱) ERI(۲)	۳۵/۳	۲۰۱۵	SES(۱۱۱) ERI(۲)	حداقل
۸۳/۹	۵۶۵۰	SES(۸۷) ERI(۱۲)	۷۱/۵	۴۰۸۰	SES(۸۷) ERI(۱۲)	حداکثر

نقش دولتهای فدرال و محلی در تأمین مالی مدارس غیر دولتی

از لحاظ تاریخی، دولت مشترک المنافع کشور استرالیا بیش از دیگر دولتهای محلی و منطقه ای در تأمین

مالی مدارس غیر دولتی نقش ایفا نموده است که تا به امروز نیز ادامه داشته است.

طبق آمار سال ۹۹-۱۹۹۸، میزان پرداخت های ویژه دولت فدرال به مدارس غیر دولتی به ۶۹ درصد کل

پرداخت های دولت در بخش آموزش بالغ گردید و این در حالی است که دولتهای محلی و منطقه ای تنها ۳۱ در

صد از این هزینه را پرداخت نمودند.

تأمین اعتبار مدارس غیر دولتی توسط دولتهای ملی و محلی

همان گونه که در نمودارهای فوق مشهود است ، دولتهای ملی و محلی نقش کاملاً برجسته و انحصاری در تأمین اعتبارات آموزشی مدارس دولتی ایفا می نمایند. در این رابطه دولتهای منطقه ای ۸۹ درصد و دولت مشترک المنافع ۱۱ درصد از این اعتبارات را تدارک می بینند.

تأمین اعتبار دولتی پروژه های بزرگ آموزشی

پرداخت مستقیم دولت در امر تأمین اعتبار مدارس غیر دولتی برای توسعه امکانات خود به دو صورت مشروح در ذیل صورت می پذیرد :

۱- تخصیص اعتبارات سرمایه ای کلان به حوزه آموزش توسط دولتهای ملی و محلی

۲- تخصیص کمکهای یارانه ای توسط دولتهای ملی و محلی برای کمک به مدارس جهت غلبه بر مشکلات مالی و تأمین منابع مالی و پروژه های بزرگ که از طریق دیون خصوصی در حال اجراء می باشند. علاوه بر این ، مدارس غیردولتی از کمکهای مالی غیر مستقیم دولت مشترک المنافع نیز بهره مند می گردند. به عبارت دیگر دولت ملی به آندسته از افرادی که به مدارس کمک مالی قابل توجهی اعطا نمایند ، تخفیف های مالیاتی ارائه می نماید. طبق آمارسال ۹۹-۱۹۹۸ ، مجموع کمکهای مالی کلان دولت به مدارس غیر دولتی بر ۱۰۶ میلیون دلار و مجموع نرخ بهره یارانه های اعطایی بر ۳۸/۱ میلیون دلار بالغ می گردد. در مقایسه با مدارس غیردولتی ، دولت در مجموع مبلغی بالغ بر ۶۶۸/۵ میلیون دلار بابت کمک به پروژه های بزرگ اختصاص داده است.

متوسط هزینه های جاری مدارس دولتی

شاخص (AGSRC) مقیاس متوسط هزینه جاری آموزش دانش آموزان در مدارس دولتی بوده و این شاخص مورد تأیید کلیه وزرای آموزش ایالات و مناطق مختلف کشور است. البته مقیاس جاری تا حدودی هزینه فوق را به صورت برجسته مورد توجه قرار نمی دهد زیرا بر اساس سیستم موجود هزینه های کلان، که نباید جزو هزینه های جاری قلمداد گردد، در این طبقه قرار گرفته اما شماری از هزینه های کلان دیگر نظیر حقوق بازنشستگی و هزینه استهلاک آموزشی، که جزو هزینه های جاری قلمداد گردد، از این لیست حذف شده اند. حتی در این لیست هزینه تأمین اعتبار اموال و املاک مورد استفاده مدارس دولتی نیز مد نظر قرار نگرفته است.

بودجه بندی جاری آموزش ایالات مختلف کشور

نحوه تأمین اعتبار جاری مدارس غیر دولتی توسط دولت مشترک المنافع استرالیا همچنان براساس طبقه بندیهای سابق سیستم (ERI) استوار می باشد. در جداول ذیل حداقل و حداکثر نرخ هزینه سرانه دانش آموزی بر مبنای دلار طی سال ۲۰۰۱، نمایش داده شده است:

دولت مشترک المنافع استرالیا (ACT)

حداقل (\$))	حداکثر (\$))	
۳۷۱	۱۱۰۰	مقطع ابتدایی
۵۸۲	۱۶۰۴	مقطع متوسطه

نیوساوت ولز (NEW SOUTH WALES)

نحوه تأمین اعتبار هزینه سرانه دانش آموزی مدارس غیر دولتی توسط دولت محلی ایالت نیوساوت ولز نیز بر اساس طبقه بندیهای سابق سیستم (ERI) دولت مشترک المنافع صورت می پذیرد.

حداقل (\$) ()	حداکثر (\$) ()	
۴۹۰	۷۱۴	مقطع ابتدایی
۱۲۸۶	۱۷۸۱	مقطع متوسطه

قلمروهای شمالی (NORTHERN TERRITORY)

دولت محلی قلمرو شمالی از روش تأمین اعتبار واحدی برای کلیه مدارس غیر دولتی استفاده می نماید. در این منطقه نرخ هزینه سرانه دانش آموزی برای دانش آموزی مقطع ابتدایی بر (۱۲۵۱) دلار و برای دانش آموزان مقطع متوسطه بر (۱۸۱۷) دلار بالغ می گردد. به جز یک مدرسه ، سایر مدارس آزاد قلمروهای شمالی بر اساس سیستم سابق (ERI) دولت مشترک المنافع ، در زیر مجموعه (۱۲ و ۱۰) قرار می گیرند. گفتنی است که نمره (SES) این مدارس (۶۲ و ۱۲) است .

کوئینزلند (QUEENS LAND)

روش بودجه بندی هزینه سرانه دانش آموزی دولت محلی ایالت کوئینزلند ترکیبی از حداقل ثابت و متغیرها بر اساس نیازهای موجود می باشد. در این ایالت نرخ هزینه سرانه دانش آموزان در سال تحصیلی ۲۰۰۱ ، برای دانش آموزان ابتدایی ۷۲۲ دلار و برای دانش آموزان متوسطه بر ۱۱۰۴ دلار بالغ می گردد. لازم به یاد آوری است که میزان هزینه متغیر بر اساس طبقه بندی پیشین (ERI) ، نمره (SES) ، شمار دانش آموزان استثنایی ، دور افتادگی مدارس ، زبان انگلیسی به عنوان زبان دوم آموزش و چند عامل دیگر از این دست تعیین می گردد. بر این اساس ، ۷۵ درصد اعتبار این بخش از محل طبقه بندی (ERI) و نمره (SES) و ۲۵ درصد با استفاده از اطلاعات مربوط به نیازمندیهای دانش آموزان تهیه و تأمین می گردد.

استرالیای جنوبی (SOUTH AUSTRALIA)

سیستم بودجه بندی دولت محلی استرالیای جنوبی جهت تأمین اعتبار هزینه سرانه دانش آموزی متشکل از دو بخش ثابت و متغیر است. بخش متغیر که معروف به بخش نیازمندیهای دانش آموزان می باشد خود دارای چندین بخش فرعی دیگر است که به نوبه خود علاوه بر نیازهای دانش آموزان ، نیازمندیهای مدارس را نیز شامل می گردد. نیازمندیهای مدارس نیز خود بر اصول ذیل استوار است :

- شاخص محرومیت (با سطوح تأمین اعتباری)

- میزان یارانه های کمکی

- عامل دور افتادگی مدارس که در نتیجه عدم برخورداری از امکانات ، مشمول اعتبارات فوق العاده ویژه

مدارس خارج از محدوده می گردد.

نیازمندی دانش آموزان نیز به نوبه خود بر اساس عناوین مشروح در ذیل همراه با سطوح مختلف نیازمندی

طبقه بندی می گردد:

- دانش آموزان برخوردار از کارت مخصوص نیازمندی مدرسه.
- دانش آموزان مواجه با نیازمندیهای ویژه
- دانش آموزان بومی و دانش آموزانی که قادر به تکلم به زبان انگلیسی نمی باشند.
- معافیت شهریه ای که برای کمک به مدارس به منظور جبران کمبود اعتبارات ناشی از عدم دریافت شهریه به علت تنگنای اقتصادی به اجراء گذارده شده است.

ایالت تاسمانیا (TASMANIA)

دولت محلی ایالت تاسمانیا برای سه مقطع تحصیلی ابتدایی ، مقدماتی و تکمیلی متوسطه و مدارس غیر دولتی هزینه سرانه دانش آموزی تخصیص می دهد. این هزینه شامل دو بخش ثابت و متغیر بوده که از متدولوژی (SES) در این امر بهره گیری می گردد. نرخ فرضی بر اساس حداقل و حداکثر نمره (SES) از (۱۳۰-۸۵) تعیین می گردد. لازم به یاد آوری است که حداقل نرخ واقعی هزینه سرانه دانش آموزی از میزان فرضی آن بیشتر است زیرا بالاترین نمره (SES) مدارس آزاد ایالت تاسمانیا تنها به (۱۱۴) بالغ می گردد. لازم به ذکر است که پایین ترین نمره (SES) (۸۷) می باشد.

حداقل (\$)	بصورت فرضی	حداقل به صورت واقعی	حداکثر (\$)	به صورت فرضی	حداکثر به صورت واقعی
۸۲۱		۹۴۵	۱۱۱۶		۱۱۰۳
۱۰۶۷		۱۲۲۹	۱۴۵۱		۱۴۳۴
۱۴۳۶		۱۶۵۵	۱۹۵۳		۱۹۳۰

ایالت ویکتوریا (VECTORIA)

سیستم دولت محلی ایالت ویکتوریا جهت تعیین میزان هزینه سرانه دانش آموزی ، مدارس غیر دولتی بر اساس طبقه بندیهای (ERI) سابق دولت مشترک المنافع است. دولت ویکتوریا برای این منظور سیزده سطح بودجه بندی همراه با طبقه بندی شماره (۱) سابق (ERI) که خود به دو زیر طبقه تقسیم بندی می گردد ، را تعریف نموده است. جدول مشروح در ذیل آمار و ارقام مربوط به هزینه سرانه دانش آموزی این ایالت طی سال ۲۰۰۱ را به نمایش گذارده است .

حداکثر (\$)	حداقل (\$)
-------------	------------

مقطع ابتدایی	۳۱۳	۸۲۸
مقطع متوسطه	۴۶۰	۱۲۹۰

استرالیای غربی (WESTERN AUSTRALIA)

سیستم تأمین اعتبار مدارس غیر دولتی توسط دولت محلی استرالیای غربی بر اساس طبقه بندیهای پیشین (ERI) دولت مشترک المنافع است. برای این منظور هفت سطح بودجه بندی همراه با در نظر گرفتن شماری از طبقه بندیهای مشترک المنافع در یک طبق بندی واحد ایالتی منظور شده است. تنها مورد استثنایی در این رابطه مربوط به طبقه بندی شماره (۱۲) است که به دو زیر گروه با حداکثر سطح تأمین اعتبار برای مدارس مناطق دور افتاده، در مناطقی که هیچگونه مقررات آموزشی محلی وجود ندارد، تقسیم بندی شده است. سطح تأمین اعتبار دولت محلی برای این گروه از مدارس - که به طبقه بندی بودجه ای بعدی نیز بالغ می گردد - برای دانش آموزان مقطع ابتدایی بر ۵۸۰ دلار و برای دانش آموزان متوسطه بر ۹۴۴ دلار بالغ می گردد.

تأمین اعتبار هزینه سرانه دانش آموزی مدارس غیر دولتی ایالت استرالیای غربی طی سال ۲۰۰۱

حداکثر (\$)	حداقل (\$)	
۱۷۳۸	۹۰۴	مقطع ابتدایی
۲۸۳۶	۱۳۷۴	مقطع متوسطه

نرخ هزینه های عمومی و خصوصی آموزشی بر مبنای میلیون دلار و درصد طی سالهای ۱۹۹۷ - ۱۹۴۸

سال تحصیلی	منافع مالی	مخارج عمومی	مخارج خالص خصوصی	مخارج خصوصی و عمومی	GDP یا GNP	مخارج بعنوان درصدی از GDP
۱۹۴۸-۴۹	۲	۵۹	۱۵	۷۶	۴/۵	۱/۷

۲/۲	۹	۲۰۲	۳۵	۱۶۱	۶	۱۹۵۳-۵۴
۳	۱۲/۵	۳۸۰	۶۸	۳۰۴	۸	۱۹۵۸-۵۹
۳/۷	۱۸	۶۶۶	۱۱۶	۵۳۳	۱۷	۱۹۶۳-۶۴
۵/۴	۴۱/۹	۲۲۴۱	۲۵۲	۱۷۷۴	۲۱۵	۱۹۷۲-۷۳
۶/۶	۷۲/۸	۴۷۷۷	۳۰۵	۴۰۱۲۰	۳۵۲	۱۹۷۵-۷۶
۶/۸	۹۰/۳	۶۱۰۶	۳۴۴	۵۳۷۰	۳۹۲	۱۹۷۷-۷۸
۶/۴	۱۰۲/۱	۶۵۶۸	۳۸۲	۵۷۹۴	۳۹۲	۱۹۷۸-۷۹
۵/۸	۱۹۴/۶	۱۱۳۶۴	۶۳۵	۱۰۰۴۸	۶۸۱	۱۹۸۳-۸۴
۵/۱	۳۳۹/۹	۱۷۲۰۵	۱۶۲۳	۱۴۲۴۲	۱۳۴۰	۱۹۸۸-۸۹
-	-	۲۵۳۳۹	۳۳۲۶	۲۰۱۷۴	۱۸۳۹	۱۹۹۴-۹۵
-	-	۲۹۵۷۸	۴۵۷۷	۲۳۱۰۹	۱۸۹۲	۱۹۹۷-۹۸

منبع: بخش مردمی آموزش، ABS سال ۱۹۶۸

نرخ هزینه های آموزشی دانش آموزان مدارس دولتی و غیر دولتی طی سالهای ۱۹۹۹-۱۹۷۴

سال تحصیلی	دانش آموزان مدارس دولتی	هزینه سرانه دانش آموزی	نرخ کل هزینه ها
۱۹۷۴	۲۲۵۳	۵۲۱	۱/۰۰
۱۹۷۹	۲۳۳۲	۱۳۰۳	۱/۴۴
۱۹۸۹	۲۱۹۴	۳۵۲۳	۱/۷۹
۱۹۹۹	۲۲۴۸	۵۶۵۲	۲/۰۷

سال تحصیلی	دانش آموزان مدارس غیر دولتی	هزینه سرانه دانش آموزی	نرخ کل هزینه ها
۱۹۷۴	۶۱۸	۵۲۳	۱/۰۰
۱۹۷۹	۶۵۱	۱۰۷۴	۱/۲۰
۱۹۸۹	۸۳۷	۳۲۱۳	۲/۲۶
۱۹۹۹	۹۷۹	۵۸۹۲	۳/۴۱

هزینه های آموزش عالی

دولت فدرال مسئولیت تأمین مالی مؤسسات آموزش عالی دولتی را بر عهده دارد. در همین رابطه

دانشگاههای دولتی درآمد خود را از منابعی نظیر دولت، شهریه های تحصیلی، سرمایه گذاری بخش صنعت

فعالتهای تجاری و اوقاف احراز می نمایند. در نتیجه اصلاحات بعمل آمده در بخش آموزش عالی ، دانشجویان خارجی و دانشجویان داخلی موظف گردیدند به ترتیب شهریه کامل تحصیلی و کمک هزینه تحصیلی را به دانشگاههای محل تحصیل خود بپردازند. دولت فدرال نیز با معرفی طرح کمک هزینه آموزشی (HECS) در سال ۱۹۸۹، درصدد برآمد تا با کمک دانشجویان دانشگاهها برخی از هزینه های دوره های تحصیلی را از این محل جبران نماید. مسؤولیت اجراء و نظارت بر طرح (HECS) برعهده دپارتمان اشتغال ، آموزش و امور جوانان بوده و تنها به طور متوسط (۳۵٪) شهریه از دانشجویان داخلی دریافت می گردد. طرح کمک هزینه آموزشی (HECS) شامل حال شهروندان استرالیایی و افراد دارای تابعیت کشور استرالیا و شهروندان نیوزیلندی که در دوره های آموزش عالی دانشگاههای دولتی ثبت نام کرده اند نیز می گردد. در حقیقت آموزش عالی در حیطه اختیارات دولت مشترک المنافع بوده و مسؤولیت نظارت آن برعهده دپارتمان آموزش ، اشتغال و امور جوانان است که مسؤولیت سیاستگذاری و توسعه بخش آموزش عالی را برعهده دارد. هدف اصلی آموزش عالی کشور استرالیا کمک به برقراری جامعه دموکراتیک ، متمدن و تشویق و ترغیب شهروندان به تحمل آراء و عقاید یکدیگر می باشد.

هزینه زندگی

کشور استرالیا از سطوح عالی رفاهی و هزینه های مناسب زندگی بهره مند است. انتخاب مکان تحصیلی ، خواه در یک شهر بزرگ و یا نواحی اطراف شهری و همچنین الگوی زندگی شخصی افراد، سطح هزینه های زندگی را تعیین می نماید. شرایط مختلفی برای مسکن و سکنی گزیدن دانشجویانی که در استرالیا تحصیل می نمایند، وجود دارد. بسیاری از دانشگاه ها و دانشکده های TAFE از طریق دفاتر مسکن خود به دانشجویان کمک می نمایند. دانشجویان به محض اخذ تأییدیه ثبت نامی خود از دانشگاه ، موظف به به کارگیری توصیه های این مراکز

جهت یافتن مسکن مناسب می باشند. بسیاری از دانشگاهها و دانشکده ها از مراکز اقامتی برای دانشجویان برخوردار می باشند که امکانات خواب، آسایش و خوراک دانشجویان را فراهم می آورند. دانشجویان میتوانند در صورت تمایل آپارتمان و یا خانه ای را اجاره نمایند که معمولا این کار به صورت اشتراکی با چند دانشجوی دیگر انجام می پذیرد. بسیاری از دانشجویان حداقل برای چند ماه اول ترجیح میدهند که با خانواده های استرالیایی اقامت گزینند. به این نحوه اقامت " اقامت در منزل " اطلاق می گردد که در آن صورت اتاق و غذای شخص دانشجویان در آن تدارک می یابد. به طور کلی میتوان گفت که هزینه های زندگی در کشور استرالیا بر ۲۰۰ دلار آمریکا در هفته (۱۰،۵۰۰ دلار آمریکا در سال) بالغ می گردد.

هزینه های دانشجویی

برای دانشجویان آموزش عالی در استرالیا محدوده ای از شهریه ها و هزینه ها در نظر گرفته شده است علاوه بر این دو مورد که در زیر توضیح داده شده است گاهی اوقات مؤسسات ، هزینه های مازادی را برای دیگر خدمات دانشجویی مثل عضویت دانشجو در سازمان ، هزینه های کتابخانه و آزمایشگاه و لوازم ورزشی دریافت می کند . برخی دوره ها هزینه های ویژه ای را برای الگوهای تفریحی ، کتابها ، اسکان و دیگر موارد اساسی در نظر می گیرند . طرح همکاری آموزش عالی (HECS) در سال ۱۹۸۹ از سوی دولت فدرال معرفی شد تا بار برخی از هزینه های مربوط به مطالعات آموزشی را از دوش دانش آموزان بردارد.

HECS حدود ۳۵٪ از میانگین شهریه را تقبل می کند . این امکان وجود دارد که دانش آموزان هر ترم شهریه را با ۲۵٪ تخفیف به HECS پرداخت کنند یا پرداخت به HECS را زمانی به تعویق بیندازند که در آمد شخصی شان به بالاتر از حداقل اولیه بازپرداختها یعنی ۲۱۹۸۴ دلار در سال ۲۰۰۰ - ۱۹۹۹ برسد از سال ۱۹۹۸

دانش آموزانی که پرداخت جزئی ۵۰۰ دلار از بدهی خود را بشکل بیعانه انجام می دهند واجد شرایط تخفیف قرار می گیرند. همکاریهای HECS از سال ۱۹۹۷ با توجه به سه گروه مبتنی بر واحدهای مطالعاتی تغییر یافته است در سال ۲۰۰۰ همکاریهای HECS برای هر گروه عبارتند از:

- هنر، علوم انسانی، مطالعات قانونی و قضاوت، مطالعات اجتماعی، هنرهای کاربردی و بصری، آموزش، پرستاری ۳۴۶۳ دلار.
- ریاضیات، محاسبه، دیگر علوم بهداشتی، منابع قابل تجدید و کشاورزی، معماری و ساخت محیط، علوم، مهندسی و پردازش، علوم اداری، علوم اقتصاد و بازرگانی - ۴۹۳۲ دلار.
- حقوق، پزشکی، علوم پزشکی، دندانپزشکی، خدمات بهداشت دندان، دامپزشکی - ۵۷۷۲ دلار.

همکاری HECS برای شهروندان استرالیایی، شهروندان دائمی استرالیا و شهروندان نیوزیلندی در دوره آموزش عالی ثبت نام کرده اند که مورد پشتیبانی مالی دولت فدرال است. در سال ۱۹۹۶ تمامی دانشجویان نیوزیلند و بعضی شهروندان دائمی لازم بود تا حق همکاری HECS را به شکل ودیعه و بدون تخفیف پرداخت نمایند. معافیت از پرداخت HECS برای کسانی که شهریه آنها توسط مؤسسات پرداخت می گردد، دانشجویان خارجی، دارندگان بورسیه های Merit Based Equity و دانشجویان فوق لیسانس با معافیت HECS تحقیقی وجود دارد. دانشجویان همچنین در مواردی از پرداخت شهریه معاف می شوند که در دوره های بدون کمک هزینه تحصیلی، دوره های توانمند سازی برای دانشجویان بی بضاعت، دوره هایی که هزینه آن توسط یک کارفرما پرداخت شده، و دوره هایی در بعضی کالجها که مورد حمایت مالی دولت فدرال نیستند، ثبت نام نمایند. هزینه

های تحصیلات عالی در استرالیا برای دانشجویان در مقایسه با سطوح مشابه در انگلستان و ایالات متحده، بسیار مناسب و مطلوب می باشد. متوسط هزینه های تحصیلی در استرالیا عبارتند از :

آموزش زبان انگلیسی	۶۰ دلار آمریکا - هفتگی
آموزش فنی و حرفه ای (TAFE)	۵۲۰۰ دلار آمریکا - سالیانه
آموزش کارشناسی	۶۰۰۰ دلار آمریکا برای دوره های تجاری و هنر، ۹۰۰۰ دلار آمریکا برای علوم پایه - سالیانه
آموزش کارشناسی ارشد و دکتری	۷۳۰۰ دلار آمریکا برای دوره های تجاری و هنر، ۹۰۰۰ دلار آمریکا برای علوم پایه - سالیانه

هزینه سرانه دانشجویی

متوسط هزینه زندگی برای دانشجویان در سال ۱۲۲۰۰ دلار استرالیایی می باشد. دانشجویان داخلی و خارجی در سال حداقل ۱۰۰۰۰ هزار دلار و حداکثر ۳۵۰۰۰ هزار دلار استرالیایی بابت شهریه تحصیلی پرداخت می نمایند. لازم به یاد آوری است که مؤسسات آموزش عالی کشور استرالیا از دانشجویان خود جهت ورود و تکمیل دوره های تحصیلی دانشگاهی حمایت همه جانبه بعمل می آورند که از جمله این قبیل حمایتها می توان از خدمات حمایتی، مشاوره ای، تحصیلی، بهداشتی، ورزشی و مالی نام برد.

هزینه های تحصیلی دانشجویان خارجی

به دانشجویانی که از خارج استرالیا برای تحصیل در مؤسسات استرالیا آمده اند معمولاً دانشجویان خارجی گفته می گردد. در سال ۱۹۸۵، دولت فدرال برنامه تمام پرداخت را برای این دانشجویان تصویب کرد که همراه آن طرح کمک هزینه نسبی به دانش آموزان خارجی نیز تصویب شد. از ژانویه ۱۹۹۰، تمامی دانشجویان خارجی، شهریه کامل را پرداخت کرده اند. تنها دانشجویانی از پرداخت شهریه معاف هستند که تحت ضمانت یک برنامه کمکی خارجی بوده یا بورسیه باشند از چنین مواردی می توان به بورسیه تحقیقی بین المللی فوق لیسانس (IPRS)،

برنامه امتیازات استرالیا ، اروپا ، طرح کمک هزینه تحصیلی و بورسیه کشورهای مشترک المنافع ، یا دانشجویان خارجی مشمول کمک هزینه که در توافق نامه پرداخت هزینه دانشجویان خارجی ، الزامی شده است ، اشاره نمود .

نهادهای سرمایه گذار

بخشهای مسئول سرمایه گذاری و انجام آموزش و پرورش حرفه ای در استرالیا در نمودار ذیل به تفصیل نشان داده شده است. در حال حاضر، صنعت و دولت مقادیر یکسانی از بودجه را اختصاص داده است که باقیمانده آن توسط افراد پرداخت می گردد. تقریباً نیمی از برنامه های آموزش و پرورش حرفه ای در مؤسساتی اجراء می شوند که هزینه بودجه آنان توسط عموم مردم پرداخت می گردد.

